

ಅಖಲ ಭಾರತ ಪತ್ರಿಕೆ
ಜೂನ್ 2017

ದೈವೀ ಮಂದಹಾಸ

*Let all circumstances, all happenings in life
be occasions, constantly renewed,
for learning more and ever more.*

- The Mother

ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಪತ್ರಿಕೆ	ಪರಿವಿಡಿ
<p>ಸಂಪಾದಕರು ಡಾ ಕೆ.ಎಸ್. ಆಮೂರ ಎಂ.ಎಸ್.ಸಿ, ಪಿಎಚ್.ಡಿ. ಶಿವಗಿರಿ, ಧಾರವಾಡ - 580 007. ಫೋನ್ : 0836 - 2774044</p> <p>ಪರಿಶೀಲನಾ ಸಮಿತಿ, ಧಾರವಾಡ ಡಾ ಗುರುಲಿಂಗ ಕಾಪಸೆ ಡಾ ಪಾರ್ವತಿ ನಾರಾಯಣರಾವ್ ಡಾ ಸುಶೀಲಾ ಬಳುಂಡಗಿ</p> <p>ಡಿ.ಟಿ.ಪಿ ಗಣಕಯಂತ್ರ ಕೇಂದ್ರ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಟ್ರಸ್ಟ್ (ರಿ) ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ, ಮೊದಲನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 078.</p> <p>ಆಫ್‌ಸೆಟ್ ಮುದ್ರಣ : ಶೇಷ ಸಾಯಿ ಇ ಫಾರ್ಮ್ ಪ್ರೈ.ಲಿ. ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಟ್ರಸ್ಟ್ (ರಿ) ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ, ಮೊದಲನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 078.</p> <p>ಪ್ರಕಾಶಕರು : ಶ್ರೀ ಅಜಿತ್ ಸಬೀಸ್, ಕಾರ್ಯಾಧ್ಯಕ್ಷರು, ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಸೊಸೈಟಿ ರಾಜ್ಯ ಸಮಿತಿ, ಕರ್ನಾಟಕ, "ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಮಾರ್ಗ" ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ, ಮೊದಲನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 078.</p> <p>ಪ್ರಾಯೋಜಕರು : ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಟ್ರಸ್ಟ್ (ರಿ) ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ, ಮೊದಲನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು-560078. ಫೋನ್ : 080 - 2244 9882 http://abp.sirinudi.org</p>	<p style="text-align: center;">“ದೈವೀ ಮಂದಹಾಸ”</p> <p>ಅನು : ಡಾ. ಕೆ.ಎಸ್. ಆಮೂರ</p> <p>ದೈವೀ ಮಂದಹಾಸ 3 ಜೀವನದತ್ತ ಮಂದಹಾಸ ಬೀರುವುದು 10 ಪ್ರಸನ್ನತೆ 26 ನಮ್ಮ ಮಂದಹಾಸವನ್ನು ಪುನರ್ವಶಪಡಿಸಿ- ಕೊಳ್ಳುವುದು 31</p> <p>ಅನು : ಡಾ. ಬಿ.ಆರ್.ಭೀಷ ಸನಾತನನ ಮಂದಹಾಸಗಳು 44</p> <p>ಅನು : ಶ್ರೀ ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಗಲಗಲಿ ದೈವೀ ಪ್ರಭುವಿನಿಂದ ಮಂದಹಾಸಗಳು 53 ಅನುಬಂಧ 63 ವಾರ್ತಾಪತ್ರ 64</p> <p>ಸುರಕ್ಷಿತತೆ ಮತ್ತು ಭವ್ಯ ಹಿತವಾದ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಇರುವ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ಮಧುವಿನ-ಜ್ವಾಲೆಯ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಜೀವನವನ್ನು ಮರಳಿ ಕುಡಿಯಬಲ್ಲ, ಕಳೆದು ಹೋದ ಸಂತೋಷದ ರೂಢಿಯನ್ನು ಮತ್ತೆ ದೊರಕಿಸಬಲ್ಲ.</p> <p>CWSA, 33/15 - ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು</p>

(All India Magazine) ಸಂಪಾದಕೀಯ:

ಜೀವನದ ಪ್ರಯಾಣ ಸರಾಗವಾಗಿ ನಡೆದು ಹೋಗುವ ಸವಾರಿಯಲ್ಲ. ಅದು ಅಂಧಕಾರದ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಚಲಿಸುತ್ತಿರುವವರೆಗೆ ಮತ್ತು ಅಜ್ಞಾನದ ಶಕ್ತಿಗಳ ಒತ್ತಾಯಕ್ಕೊಳಗಾಗಿರುವವರೆಗೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯದು ಆಗುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಆದಾಗ್ಯೂ ಇದಲ್ಲದರ ಹಿಂದೆ ಬದಲಾಗದ ದೈವೀಕೃಪೆಯ ಮಂದಹಾಸವಿದೆ, ಅದರ ಒಂದು ನೋಟ ಎಲ್ಲ ಅಂಧಕಾರವನ್ನು ಚದುರಿಸುವುದು, ಭರವಸೆ ತಂದುಕೊಡುವುದು, ಅದರ ಪ್ರೇಮದ ಹಾಗೂ ಕರುಣೆಯ ತೋಳುಗಳು ಸೌಂದರ್ಯ, ವಿವೇಕ ಹಾಗೂ ದಿವ್ಯಾನಂದಗಳಿರುವ ಉಚ್ಚತರ ಪ್ರದೇಶಗಳತ್ತ ನಮ್ಮ ಕೈಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು, ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕತ್ತಲೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ ಬಿರುಗಾಳಿಗಳು ಹಾಗೂ ಪ್ರಕ್ಷುಬ್ಧ ವಲಯಗಳು ಇವುಗಳ ಮೂಲಕ ನಮ್ಮನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ಯಲು ತಯಾರಾಗಿವೆ. ಎಲ್ಲ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ರಹಸ್ಯ ಆಧಾರವಾಗಿ ನಿಂತುಕೊಂಡಿರುವ ಮತ್ತು ಜೀವನದಾದ್ಯಂತ ನಡೆದು ಹೋಗಲು ಬಹಳ ಅವಶ್ಯವಿರುವ ನೆರವನ್ನು ಹಾಗೂ ಬಲವನ್ನು ಒದಗಿಸುವ 'ದೈವೀ ಮಂದಹಾಸ'ಕ್ಕೆ ಈ ಸಂಚಿಕೆಯನ್ನು ಮುಡಿಪಾಗಿರಿಸಿದ್ದೇವೆ.

*

ಅವಳ ನೋಟ, ಅವಳ ಮಂದಹಾಸ ಸ್ವರ್ಗೀಯ ಭಾವನೆಯನು ಜಾಗ್ರತಗೊಳಿಸಿಹವು ಪೃಥ್ವಿಯ ಪದಾರ್ಥದಲ್ಲಿ, ಮಾನವರ ಗಾಢ ದಿವ್ಯಾನಂದದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಅವರ ಜೀವನಗಳ ಮೇಲೆ ಪರಮೋಚ್ಚ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಧಾರೆಯೆರೆದಿಹಳು.

CWSA, 33/15

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

*

ದೈವೀ ಮಂದಹಾಸ

ಭಗವಂತನ ಬದಲಾಗದ ಮಂದಹಾಸ

ಎಲ್ಲ ಸತ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಓ, ಮಧುರ ಸಾಮರಸ್ಯವೆ, ನನ್ನ ಹೃದಯವನ್ನು ತುಂಬಿರುವ ಮಧುರ ಸಾಮರಸ್ಯವೆ, ಜೀವನದ ಅತ್ಯಂತ ಬಾಹ್ಯ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಭಾವನೆಯಲ್ಲಿ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಯೋಚನೆಯಲ್ಲಿ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸು.

ಬಾಹ್ಯದಲ್ಲಿ ಗದ್ದಲವಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಎಲ್ಲವೂ ನನಗೆ ಸುಂದರವಾಗಿದೆ, ಸಾಮರಸ್ಯದಿಂದಿದೆ, ನಿಶ್ಚಲ ನೀರವತೆಯಲ್ಲಿದೆ, ಈ ನಿಶ್ಚಲ ನೀರವತೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಓ ಪ್ರಭು, ನಿನ್ನನ್ನೇ ನಾನು ನೋಡುವೆ, ಅದನ್ನು ನಾನು ಎಷ್ಟೊಂದು ಅನನ್ಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆಂದರೆ ಈ ಗ್ರಹಿಕೆಯನ್ನು ಬದಲಾಗದ ಮಂದಹಾಸದ್ದೆಂದು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸಬಲ್ಲೆ. ಸತ್ಯ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅತ್ಯಂತ ಮಧುರ, ಅತ್ಯಂತ ಸ್ಥಿರ,

ಅತ್ಯಂತ ಕರುಣಾಪೂರ್ಣ ಮಂದಹಾಸದ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯದೊಡನೆ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಂಡಿದ್ದರ ನಿಜವಾದ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು, ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಾಗ, ನನ್ನ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬರುವುದನ್ನು ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಬಡ ಹೋಲಿಕೆ ಇದೆ.

ಎಲ್ಲರೊಡನೆ ನಿನ್ನ ದೈವೀ ಶಾಂತಿಯಿರಲಿ.

CWM, 27/1

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಸಹನಶೀಲ ಮತ್ತು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಿತಚಿಂತನೆಯ ಮಂದಹಾಸ

ನೀನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ, ನಾನು ಎಂದು ಕರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಸದ್ಯದ ಉಪಕರಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ನನಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಯೋಗ್ಯತೆಯದು, ಸಾಕಾಗುವಷ್ಟು ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವುದು, ತಟಸ್ಥವಾದದ್ದು, ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಜಡವಾದದ್ದು ಎಂದು ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ. ನಾನು ನಿನ್ನೊಡನೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಏಕಗೊಂಡ ಹಾಗೆ ಆ ಉಪಕರಣದ ಕಾರ್ಯಗತಿಗಳ ಹಾಗೂ ಪ್ರಕಟನೆಯಲ್ಲಿಯ ಸಾಮಾನ್ಯತೆ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಅರಿವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಿದ್ದಲಾಗದ ತೋರಣಿಕೆ (approximation) ಎಂದು ತೋರಿಬರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದು ನನ್ನನ್ನು ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ಷೋಭೆಗೊಳಿಸದಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ನಿಜವಾದ ಆತ್ಮ ನಿನ್ನ ಪಾದಗಳಡಿಯಲ್ಲಿ ಒರಗಿಕೊಂಡಿದೆ ಇಲ್ಲವೆ ನಿನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ನುಸುಳಿಕೊಂಡಿದೆ ಇಲ್ಲವೆ ನಿನ್ನ ಸನಾತನ ಮತ್ತು ಬದಲಾಗದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿವು ತಂದುಕೊಂಡಿದೆ ಮತ್ತು ಇಡೀ ಪ್ರಕಟಣೆಯತ್ತ ಸಹನಶೀಲ, ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಿತಚಿಂತನೆ ಇರುವ ಮಂದಹಾಸದಿಂದ ನೋಡುತ್ತದೆ.

CWM, 1/146

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ದೈವೀ ಏಕತೆ ಕುರಿತು ಪರಿಪೂರ್ಣ ನಿಶ್ಚಿತತೆ ಇರುವುದರ ಮಂದಹಾಸ

ಓ, ಪ್ರೇಮ ಹಾಗೂ ಪರಿಶುದ್ಧತೆಗಳ ದೈವೀ ಪ್ರಭುವೆ, ನಿನಗೆ ಯೋಗ್ಯ

ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಲು ಬಯಸುವ ಈ ಉಪಕರಣ ಅದರ ಕನಿಷ್ಠ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ, ಅದರ ಅತ್ಯಂತ ಚಿಕ್ಕ ಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಅಹಂಮನುತೆಯಿಂದ, ಎಲ್ಲ ದೋಷದಿಂದ, ಎಲ್ಲ ಮಬ್ಬುತನದಿಂದ ಪರಿಶುದ್ಧಗೊಳ್ಳಲಿ, ಅದರಿಂದಾಗಿ ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಯಾವುದೂ ನಿನ್ನ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡದಿರಲಿ, ವಿರೂಪಗೊಳಿಸದಿರಲಿ ಇಲ್ಲವೆ ನಿಲ್ಲಿಸದಿರಲಿ. ಎಷ್ಟೊಂದು ಚಿಕ್ಕ ಏಕಾಂತ ಸ್ಥಾನಗಳು ನಿನ್ನ ಜ್ಞಾನೋದಯದ ಪ್ರಕಾಶದಿಂದ ದೂರ ಛಾಯೆಯಡಿ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡಿವೆ; ಇವುಗಳಿಗಾಗಿ ಈ ಜ್ಞಾನೋದಯದ ಪರಮೋಚ್ಚ ಸಂತೋಷವನ್ನು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಓ, ನಿನ್ನ ದೈವೀ ಕಿರಣಕ್ಕೆ ಅದನ್ನು ಮಬ್ಬಿಗೊಳಪಡಿಸದಂತೆ, ವರ್ಣ ನೀಡದಂತೆ ಇಲ್ಲವೆ ವಿರೂಪಗೊಳಿಸದಂತೆ ಹಾದು ಹೋಗಲು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡುವ ಪರಿಶುದ್ಧ ದೋಷರಹಿತ ಹರಳಾಗುವುದು! ಅದು ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಗಾಗಿರುವ ಆಸೆಯಿಂದಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದರಿಂದ ನಿನ್ನ ಕಾರ್ಯ ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಲಿ ಎಂಬುದರಿಂದ ಮತ್ತು ನಾನು ಇದನ್ನು ನಿನ್ನ ಬಳಿ ಕೇಳಿದಾಗ, ನಿನ್ನ ಬಳಿ ಮಾತನಾಡುವ 'ನಾನು' ಇಡೀ ಪೃಥ್ವಿಯಾಗಿದೆ, ಅದು ಈ ಪರಿಶುದ್ಧ ವಜ್ರವಾಗಲು, ನಿನ್ನ ಪರಮೋಚ್ಚ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ಪ್ರತಿಫಲಿಸುವಂತಹದು ಆಗಲು ಅಭೀಪ್ಸೆಪಡುತ್ತದೆ. ಜನರ ಎಲ್ಲ ಹೃದಯಗಳು ನನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಬಡಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ, ಅವರ ಎಲ್ಲ ಯೋಚನೆಗಳು ನನ್ನ ಯೋಚನೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಪಿಸುತ್ತವೆ, ಅತ್ಯಂತ ಚಿಕ್ಕ ವಿನೀತ ಪಶು ಇಲ್ಲವೆ ವಿನಮ್ರ ಸಸ್ಯ ಇವುಗಳ ಅಭೀಪ್ಸೆ ನನ್ನ ಪ್ರಬಲ ಅಭೀಪ್ಸೆಯೊಂದಿಗೆ ಏಕವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಇದೆಲ್ಲವೂ ನಿನ್ನತ್ತ ಮೇಲೆದ್ದು ಬರುತ್ತದೆ, ನಿನ್ನ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಹಾಗೂ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ಗೆದ್ದುಕೊಳ್ಳಲು, ದೈವೀ ಸತ್ತೆಯ ಶ್ರೇಣಿಗಳನ್ನೇರುತ್ತ ನಿನ್ನನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿರುತ್ತದೆ, ನಿನ್ನ ನಿಶ್ಚಲ ಪರಮಸೌಖ್ಯದಿಂದ ಬಲವಂತವಾಗಿ ಮೇಲಕ್ಕೆದ್ದು ಬರುವಂತೆ ಮಾಡುವುದಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನೀನು ವೇದನೆಯ ಅಂಧಕಾರವನ್ನು ದೈವೀ ಸಂತೋಷವನ್ನಾಗಿ, ಸಾರ್ವಭೌಮ ಶಾಂತಿಯನ್ನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸುವುದಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಈ ಹಿಂಸೆ ತನ್ನನ್ನು ಕೊಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಅನಂತ ಪ್ರೇಮದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವಾಸಪೂರ್ಣ ಪ್ರಶಾಂತತೆ ನಿನ್ನೊಡನಾಗಲಿರುವ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಏಕತೆ ಕುರಿತು ನಿಶ್ಚಿತತೆಯಿಂದ ಮಂದಹಾಸ ಬೀರುತ್ತದೆ.

ಓ, ನನ್ನ ಮಧುರ ದೈವೀ ಪ್ರಭು, ನೀನು ವಿಜಯೋತ್ಸಾಹ ಹಾಗೂ ವಿಜಯೋತ್ಸಾಹ ಪಡೆಯುವವ ಇವೆರಡೂ ಆಗಿರುವಿ!

CWM, 1/156

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಇರುವುದೆಲ್ಲದರ, ಬರಲಿರುವುದೆಲ್ಲದರ, ಇರದೆ ಇರುವುದೆಲ್ಲದರ ತಿರುಳಿನಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಬದಲಾಗದ ದೈವೀ ಮಂದಹಾಸವಿದೆ.

CWM, 1/170

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಸೃಷ್ಟಿಯ ಮಂದಹಾಸ

ನಿನ್ನ ದೈವೀ ಉಸಿರಿನ ಸ್ಪರ್ಶವಾದ ಪ್ರತಿಸಲ ಹೃದಯವೊಂದು ಜಿಗಿದು ಬರುತ್ತದೆ, ಪೃಥ್ವಿಯ ಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸೌಂದರ್ಯ ಜನ್ಮ ತಾಳುತ್ತಿರುವಂತೆ ತೋರಿಬರುತ್ತದೆ, ಗಾಳಿ ಮಧುರ ಸುವಾಸನೆಯಿಂದ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ, ಎಲ್ಲವೂ ಹೆಚ್ಚು ಸ್ನೇಹಪರವಾಗುತ್ತದೆ.

ಓ, ಅಸ್ತಿತ್ವದ ದೈವೀ ಪ್ರಭು, ನಿನ್ನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಅದೆಷ್ಟು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿದೆ, ನಿನ್ನ ದೈವೀ ಸಂತೋಷದ ಒಂದು ಅಣು ಎಷ್ಟೊಂದು ಅಂಧಕಾರವನ್ನು, ಎಷ್ಟೊಂದು ವೇದನೆಯನ್ನು ಅಳಿಸಿಹಾಕಲು ಸಾಕಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಿನ್ನ ವೈಭವದ ಏಕೈಕ ಕಿರಣ ಅತ್ಯಂತ ಮಬ್ಬಿನಲ್ಲಿರುವ ಕಲ್ಲು ಹರಳನ್ನು ಬೆಳಗಿಸುತ್ತದೆ, ಅತ್ಯಂತ ಕಪ್ಪಾದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಿತಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ!

ನಿನ್ನ ಕೃಪೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಗುಡ್ಡೆಗಟ್ಟುವಂತೆ ಮಾಡಿರುವೆ, ನನಗೆ ಅನೇಕ ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನು ತೆರೆದು ತೋರಿಸಿರುವಿ, ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ಹಾಗೂ ಭರವಸೆ ತಾಳಿರದ ಅನೇಕ ಸಂತೋಷಗಳನ್ನು ಸವಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಿರುವಿ, ಆದರೆ ನಿನ್ನ ದೈವೀ ಉಸಿರಿನ ಸ್ಪರ್ಶದೊಂದಿಗೆ ಹೃದಯವೊಂದು ಜಿಗಿದು ಮೇಲೆದ್ದು ಬರುವಂತೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಿನ್ನ ಬೇರೆ ಯಾವ ಕೃಪೆಯೂ ಸಮನಾದದ್ದು ಆಗಲಾರದು.

ಈ ಪವಿತ್ರ ಗಳಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಡೀ ಪೃಥ್ವಿ ಸಂತೋಷದ ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ಹಾಡಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ, ಹುಲ್ಲು ಕಡ್ಡಿಗಳು ಸಂತೋಷದಿಂದ ನಡುಗುತ್ತವೆ, ಗಾಳಿ ಪ್ರಕಾಶದಿಂದ

ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಕಂಪಿಸುತ್ತದೆ, ಗಿಡಮರಗಳು ತಮ್ಮ ಅತ್ಯುತ್ತಮದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಸ್ವರ್ಗದತ್ತ ಮೇಲ್ಗಡೆ ಕಳಿಸುತ್ತವೆ, ಸಮುದ್ರದ ತರಂಗಗಳು ಪ್ರೇಮದ ಅಲೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತವೆ, ಚಿಕ್ಕಮಕ್ಕಳ ಮಂದಹಾಸ ಅನಂತನನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಜನರ ಆತ್ಮಗಳು ಅವರ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ತೋರಿಬರುತ್ತವೆ.

CWM, 1/361

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಪ್ರಶ್ನೆ : ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದ ಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಮೌಲ್ಯಗಳು ನೀವು ಅವುಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಅಂದಾಜು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ಎಂಬುದರ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತವೆ. ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ಯಾರೊಬ್ಬರ ಮೇಲೆ ಮಂದಹಾಸ ಬೀರಿದರೆ ಅವನು ಒಳ್ಳೆಯವನೆಂದು ನಾವು ಯೋಚಿಸುತ್ತೇವೆ, ಅವರು ಹಾಗೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ, ಎಲ್ಲಿಯೋ ತಪ್ಪಾಗಿರುತ್ತದೆ, ನಾವು ತೀರ್ಮಾನಿಸುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ರಕ್ಷಣೆಯೊಳಗಿರುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಅ : ಎಂತಹ ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪು ಮಾಡುತ್ತಿರುವಿ. ಭಗವಂತ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯವರ ಮೇಲೆ ಹಾಗೂ ದುಷ್ಟರ ಮೇಲೆ ಸಮನಾಗಿ ಮಂದಹಾಸ ಬೀರುತ್ತಾನೆಂಬುದು ನಿನಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲವೆ?

(ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರೊಡನೆ ಮಾತುಕತೆ, ನಿರೋದಬರಣ ಪು. 551)

*

ಭಗವಂತನೊಂದಿಗೆ ನಗು ತಂದುಕೊಳ್ಳಿರಿ

ಆದರೆ ಎಲ್ಲ ವಸ್ತು-ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿರುವ ದೈವೀ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯ... ಅದೊಂದು ಕಂಪನ, ಆದರೆ ಅದು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡ ಕಂಪನ... ಅನಂತ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ಅನಂತ ದಿವ್ಯಾನಂದ ಮತ್ತು ವೈಶಾಲ್ಯದ ಅನಂತ ಶಾಂತಿ, ವೈಶಾಲ್ಯ ಇವೆಲ್ಲವುಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕಂಪನ, ಅದಕ್ಕೆ ಮಿತಿಗಳಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅದು ಕೇವಲ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕಂಪನ, ಓ ದೈವೀ ಪ್ರಭು ಅದನ್ನು ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಹಾಗಾಗಿ ಅದನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಲಾಗದು. ನೀವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡತೊಡಗಿದ ಕೂಡಲೇ ಎಲ್ಲ ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತತೆ ಮತ್ತೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಅದನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡಲಾಗದು.

ಇಲ್ಲ, ಅವನು ಬಹಳ ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆಂದು ನೀವು ಯೋಚಿಸುವುದರಿಂದ ಅವನು ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ (ತಮ್ಮ ಮುಖಕ್ಕೆ ಅತಿ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವ ಸಂಜ್ಞೆ) ಅಲ್ಲಿ ಅವನಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿದರೆ, ಅದನ್ನು ನೀವು ಭಾವನೆಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲರಾದರೆ, ಅದು ಮನುಷ್ಯನೊಬ್ಬನ ಸ್ವರ್ಗ ಇದ್ದ ಹಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಅದು ಆ ರೀತಿಯದಲ್ಲ, ಅದು ಪರಕೀಯವಾದ ಏನೋ ಒಂದಲ್ಲ, ಬಾಹ್ಯದಲ್ಲಿರುವುದಲ್ಲ, ಬಾಹ್ಯದಿಂದ ಬರುವಂತಹದಲ್ಲ, ಅದಲ್ಲ, ಅದು ಎಲ್ಲೆಡೆಯಲ್ಲೂ ಇದೆ.

ನಂತರ ಎಲ್ಲೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದರ ಭಾವನೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ, ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ, ಬಾಹ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ, ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ಭಾವನೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ, ಬೇರಾವುದರ ಬಗೆಗೂ ಇಲ್ಲ, ಅವನು ಹಾಗೂ ಅವನ ಕಂಪನದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತ್ರ.

ಇಲ್ಲ. (ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಯೋಚಿಸುವುದನ್ನು) ನೀವು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು, ಅದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವವರೆಗೆ ನೀವು ನಿಜವಾದ ದೈವೀ ವಿಷಯವನ್ನು ನೋಡಲಾರಿರಿ. ನೀವು ಹೋಲಿಕೆಗಳಿಗಾಗಿ ನೋಡುತ್ತೀರಿ, “ಇದು ಹಾಗಿದೆ ಅದು ಹೀಗಿದೆ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಓಹ್!

(ಮೌನ)

ಅದೆಷ್ಟು ಸಲ ಅಲ್ಲಿ ರೂಪವಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಅನಿಸಿಕೆ ಬರುತ್ತದೆ- ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೂಪವಿದೆ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೂಪವಿಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗದು ಮತ್ತು ಒಂದು ನೋಟವಿರುವ ಅನಿಸಿಕೆ, ಅಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣುಗಳಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಒಂದು ನೋಟವಿರುತ್ತದೆ- ಒಂದು ನೋಟ ಹಾಗೂ ಮಂದಹಾಸ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಬಾಯಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಮುಖವಿರುವುದಿಲ್ಲ; ಆದಾಗ್ಯೂ ಅಲ್ಲಿ ಮಂದಹಾಸವಿರುತ್ತದೆ, ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ನೋಟವಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ನಗುತ್ತಾರೆ) “ಹೌದು, ಓ ದೈವೀ ಪ್ರಭು, ನಾನು ಹೆಡ್ಡನಾಗಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದು ಮನುಷ್ಯ ಹೇಳದಿರಲಾರ. ಆದರೆ ಭಗವಂತ ನಗುತ್ತಾನೆ, ಮನುಷ್ಯ ನಗುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಸಂತೋಷದಿಂದಿರುತ್ತಾನೆ.

CWM, 10/153-54

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಭಗವಂತ ಎಲ್ಲರ ಮೇಲೆ ಮಂದಹಾಸ ಬೀರುತ್ತಾನೆ

ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಮಂದಹಾಸ ಹಾಗೂ ಅವರ ಗಾಂಭೀರ್ಯ ಕುರಿತು ಹೇಳುವ ಇದೆಲ್ಲ ಕೇವಲ ಪ್ರಾಣಿಕದ ಒಂದು ತಂತ್ರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದುದೆಂದರೆ ಜನರು ಬಹಳಷ್ಟು ಸಲ ಪ್ರಣಾಮದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ಉಗ್ರರಾಗಿರುವುದನ್ನು, ಕಠೋರರಾಗಿರುವುದನ್ನು, ಅಸಂತುಷ್ಟರಾಗಿರುವುದನ್ನು, ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದಿರುವುದನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ, ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ಅಂತಹದೇನೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ತಮ್ಮದೇ ಪ್ರಾಣಿಕ ಕಲ್ಪನೆಯಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಏನನ್ನೋ ಅವರ ಮೇಲೆ ಆರೋಪಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದಲ್ಲದೆ ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಮಂದಹಾಸ, ಮಂದಹಾಸ ಬೀರದೆ ಇರುವುದು ಸಾಧಕನ ಪಾಪ-ಪುಣ್ಯಗಳಿಗೆ ಇಲ್ಲವೆ ಯೋಗ್ಯತೆ ಇರುವಿಕೆ, ಇಲ್ಲದಿರುವಿಕೆಗೆ ಯಾವ ಸಂಬಂಧವನ್ನೂ ಹೊಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಬಹುಮಾನ ಇಲ್ಲವೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡುವಾಗಿನ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಹಾಗೆ ಅದನ್ನು ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮಾಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸದೆ ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ಎಲ್ಲರ ಮೇಲೆ ಮಂದಹಾಸ ಬೀರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಮಂದಹಾಸ ಬೀರದಿದ್ದಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಅವರು ಸಮಾಧಿ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರಬಹುದು, ಯಾವುದೋ ಒಂದು ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಗಾಢವಾಗಿ ತೊಡಗಿಕೊಂಡಿರಬಹುದು, ಸಾಧಕನೊಬ್ಬನನ್ನು ಕುರಿತು ಅವನಲ್ಲಿರುವ ಏನೋ ಒಂದನ್ನು ಕುರಿತು ಲಕ್ಷ್ಯಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಏಕಾಗ್ರತೆಯಲ್ಲಿ-ರಬಹುದು, ಏನೋ ಒಂದನ್ನು ಅವನಿಗಾಗಿ ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದಿರಬಹುದು, ಏನನ್ನೋ ಅವನಲ್ಲಿ ಕೆಳಗಿಳಿಸಿ ತರುವುದಿರಬಹುದು, ಇಲ್ಲವೆ ನೋಡುವುದಿರಬಹುದು. ನಾನಿದನ್ನು ಅನೇಕ ಸಾಧಕರಿಗೆ ನೂರಾರು ಸಲ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ- ಆದರೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಸಾಧಕರಲ್ಲಿ ಅವರ ಪ್ರಾಣಿಕ ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ತನ್ನ ದುಃಖ, ಬಂಡಾಯ, ಅಭಿಮಾನ, ಯೋಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ದೂರ ಹೋಗಿಬಿಡುವ ಆಸೆ ಇವುಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಮುಖ್ಯವಾದ ಮೂಲವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ, ಈ ವಿಷಯಗಳು ಅದಕ್ಕೆ ಬಹುಮೌಲ್ಯವಿರುವ ವಿಷಯಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಈ ಪರಿಣಾಮಗಳಿವೆ ಮತ್ತು ಅವು ಅಂಧಕಾರಗಳತ್ತ ಹೊರತಾಗಿ ಬೇರೆಲ್ಲೂ ಕರೆದೊಯ್ಯುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ವಾಸ್ತವತೆ ನಿನಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ತೋರಿಸಿಕೊಡುವುದೇನೆಂದರೆ ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ಮಂದಹಾಸ ಬೀರದೆ ಇರುವುದು ಅವರ ಕೃಪೆ ಇಲ್ಲವೆ ಪ್ರೇಮ ಇರದೆ ಇರುವುದರ ಕುರುಹು ಎಂದು ಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು

ವಿರೋಧಿ ಶಕ್ತಿಯ ಯೋಜನೆ ಇಲ್ಲವೆ ಸೂಚನೆ ಆಗಿರುತ್ತದೆಂಬುದು. ನೀನು ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೊಡೆದೋಡಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದರಿಂದಾಗಿ ಚೈತ್ರಸತ್ತೆ ಅದರ ಆಳವಾದ, ಹೆಚ್ಚು ನಿಜವಾದ ಪ್ರೇಮ ಹಾಗೂ ಶರಣಾಗತಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಮುಂಭಾಗಕ್ಕೆ ಬರಲು ಮತ್ತು ಆಧಾರವನ್ನು ತನ್ನ ರಾಜ್ಯವೆಂದು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳಲು ಒಂದು ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡುವಂತಾಗುವುದು.

(ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರೊಡನೆ ಮಾತುಕತೆ, ನಿರೋದಬರಣ ಪು. 55)

*

ಜೀವನದತ್ತ ಮಂದಹಾಸ ಬೀರುವುದು

ಸಮತೆಯ ಮಂದಹಾಸ

ನೀವು ಜೀವಿಸುತ್ತಿರುವ ಇಡೀ ಮಾನಸಿಕ ಜಗತ್ತು ಸೀಮಿತವಾಗಿದೆ, ಅದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿರದೆ ಇರಬಹುದು ಇಲ್ಲವೆ ನೀವು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಭಾವನೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳದೆ ಇರಬಹುದು ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಮುಚ್ಚಿಹಾಕಿಕೊಂಡ ಈ ನಿರ್ಮಾಣವನ್ನು ಮುರಿದು ಹಾಕಲು ಏನೋ ಒಂದು ಬರಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಬೇಕು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ದೃಢಪಡಿಸಿದ ಕೆಲವು ನಿಯಮಗಳು, ವಿಚಾರಗಳು ಇಲ್ಲವೆ ತತ್ವಗಳು ಇರುತ್ತವೆ, ನೀವು ಅವುಗಳಿಗೆ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಆರೋಪಿಸಿರುತ್ತೀರಿ, ಬಹಳಷ್ಟು ಸಲ ಕೆಲವೊಂದು ನೈತಿಕ ತತ್ವಗಳಿಗೆ ಇಲ್ಲವೆ ಆಚಾರ ಸೂತ್ರಗಳಿಗೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿರುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ, “ತಂದೆ-ತಾಯಿಯರಿಗೆ ಮರ್ಯಾದೆ ಕೊಡು”, “ಕೊಲ್ಲುವುದು ಬೇಡ” ಇತ್ಯಾದಿ ಆಜ್ಞಾರ್ಥಕ ವಚನಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಗೀಳುಹಿಡಿದ ಇಲ್ಲವೆ ಆದ್ಯತೆ ನೀಡಿದ ಒಂದಿಲ್ಲೊಂದು ವರ್ತನೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನು ಇತರರು ವೇದನೆಗೊಳಗಾಗಿರುವ ಈ ಅಥವಾ ಆ ಪೂರ್ವಗ್ರಹ (prejudice)ದಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಅಂತಹ ಯೋಚನೆಗಳು ಪೂರ್ತಿ ಮಿಥ್ಯೆಯಿಂದ ಕೂಡಿಕೊಂಡಂತಹವು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತಾನೆ, ಆದರೆ ತನ್ನದು ಇತರರದ್ದಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ, ಅದು ಅವನಿಗೆ ನಿಜವಾದ ಸತ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮನಸ್ಸಿನ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಎಲ್ಲಿಯೋ ಇನ್ನೂ ಅಡಗಿಕೊಂಡಿರುವ

ಕುರುಡುತನವೊಂದರ ಕುರುಹಾಗಿರುತ್ತದೆ. ವಿಶ್ವಂಭರ ಮೂಢನಂಬಿಕೆ ಎನಿಸುವ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ: ವೈರಾಗ್ಯ ಹಾಗೂ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆ ಇವು ಒಂದೇ ವಿಷಯ ಎಂದು ಜಗತ್ತಿನಾದ್ಯಂತ ಜನರು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ಯಾರೊಬ್ಬರನ್ನು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪುರುಷ ಇಲ್ಲವೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸ್ತ್ರೀ ಎಂದು ನೀವು ವರ್ಣನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಒಮ್ಮೆಗೆ ಜನರು ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಆಹಾರ ಸೇವಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಇಡೀ ದಿನ ಚಲಿಸದೆ ಕುಳಿತಲ್ಲೇ ಕುಳಿತಿರುತ್ತಾನೆ, ಗುಡಿಸಲೊಂದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಬಡತನದಿಂದ ಜೀವಿಸುತ್ತಾನೆ, ತನ್ನಲ್ಲಿದ್ದುದನ್ನೆಲ್ಲ ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾನೆ, ತನಗಾಗಿ ಏನನ್ನೂ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಕುರಿತು ನೀವು ಮಾತನಾಡಿದಾಗ ನೂರು ಜನರಲ್ಲಿ ತೊಂಬತ್ತೊಂಬತ್ತು ಜನರ ಕಣ್ಮಂದೆ ಕೂಡಲೆ ಈ ಚಿತ್ರಣ ಎದ್ದು ಬರುತ್ತದೆ. ಅವರಿಗೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಯ ಒಂದು ಪ್ರಮಾಣವೆಂದರೆ ಬಡತನ, ಸಂತೋಷಕರವಾದ, ಸುಖ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದರಿಂದ ದೂರವಿರುವುದು ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ನೀವು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಮುಕ್ತರಾಗಿ ನೋಡಬೇಕಾದರೆ ಹಾಗೂ ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾದರೆ ಈ ಮಾನಸಿಕ ರಚನೆ ಕೆಳಗುರುಳಲು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ನೀವು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನಕ್ಕೆ ನಿಷ್ಕಪಟ ಅಭಿಷೇಯಿಂದ ಬರುತ್ತೀರಿ, ಭಗವಂತನನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಲು ಮತ್ತು ಅವನನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸುತ್ತೀರಿ, ನಂತರ ಸಂಭವಿಸುವುದೇನೆಂದರೆ ನೀವೊಂದು ಸ್ಥಳವನ್ನು ತಲುಪುತ್ತೀರಿ, ಅದು ಗುಡಿಸಲಿನ ಹಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ, ದೈವಿಕನಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಭೇಟಿಮಾಡುತ್ತೀರಿ, ಅವನು ಸುಖ-ಸೌಲಭ್ಯವಿರುವ ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ, ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಆಹಾರ ಸೇವಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ, ನೆಮ್ಮದಿ ನೀಡುವ ಸುಂದರ ವಸ್ತುಗಳು ಅವನನ್ನು ಸುತ್ತುವರಿದಿರುತ್ತವೆ, ತನ್ನಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಬಡವರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಜನರು ಅವನಿಗೆ ಕೊಡುವ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾನೆ ಹಾಗೂ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಾನೆ. ಒಮ್ಮೆಗೆ ನಿಮ್ಮ ದೃಢೀಕರಿಸಿದ ನಿಯಮದಿಂದ ದಿಗ್ಭ್ರಾಂತರಾಗುತ್ತೀರಿ ಮತ್ತು ಕೂಗಿ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ: “ಏಕೆ, ಇದೆಲ್ಲ ಇದೆ? ನಾನು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೆ.” ಈ ಮಿಥ್ಯೆಯ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಮುರಿದುಹಾಕಬೇಕು, ಅದು ಮಾಯವಾಗಬೇಕು. ಒಮ್ಮೆ ಅದು ಹೋದ ನಂತರ, ನಿಮ್ಮ ಸಂಕುಚಿತ ವೈರಾಗ್ಯದ ನಿಯಮಕ್ಕಿಂತ ಬಹಳ ಉಚ್ಚತರವಾದ ಏನೋ ಒಂದನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ, ಪೂರ್ತಿ ತೆರೆದಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಇರುತ್ತದೆ, ಅದು ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಮುಕ್ತನನ್ನಾಗಿರಿಸುತ್ತದೆ. ನೀವು ಏನನ್ನಾದರೂ ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದಿದ್ದರೆ

ನೀವದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತೀರಿ ಮತ್ತು ನೀವದನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಅಷ್ಟೇ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುತ್ತೀರಿ. ವಸ್ತುಗಳು ನಿಮ್ಮ ಬಳಿ ಬಂದಾಗ ನೀವು ಅವುಗಳನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ, ವಸ್ತುಗಳು ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತವೆ, ಅಷ್ಟೇ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅವು ಹೋಗಲು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತೀರಿ. ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ಸಮತೆಯ ಅದೇ ಮಂದಹಾಸವಿರುತ್ತದೆ.

CWM, 3/53-54

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ತೊಂದರೆಗಳತ್ತ ಮಂದಹಾಸ

ಜಗತ್ತು ಅಸಹ್ಯ ಬರಿಸುವಂತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವೆಲ್ಲ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ, ಅದು ಹಾಗಿರಬಾರದು ಮತ್ತು ನಾವು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಒಂದೇ ಕಾರ್ಯವೆಂದರೆ ಅದು ಹಾಗಿರದಂತೆ ಮಾಡಲು ಕಾರ್ಯಕೈಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿದೆ. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಇಡೀ ಪೂರ್ವಮಗ್ಗತೆ ಅದು ಭಿನ್ನವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಅತ್ಯಂತ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಾಧನವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದರಲ್ಲಿರಬೇಕು. ನಾವು ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಅದಂದರೆ ಅತ್ಯಂತ ಒಳ್ಳೆಯ ಉಪಾಯ (ಆದಾಗ್ಯೂ ಅದನ್ನಿನ್ನೂ ನಾವು ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ) ನಾವೇ ಆಗಿರುತ್ತೇವೆ, ಅಲ್ಲವೆ? ಮತ್ತು ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ನೀವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಿಮ್ಮ ನೆರೆಹೊರೆಯಲ್ಲಿರುವ ಇನ್ನಿತರರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುತ್ತೀರಿ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಮಾನವ ಸತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ತಾರೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ಪ್ರಜ್ಞೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿರುತ್ತೀರಿ. ಹಾಗಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಿಂದು ಮುಂದು ನೋಡಿದ ನಂತರ: “ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಾಧನ ನಾನೇನಾಗಿರುವೆನೋ ಅದಾಗಿದೆ. ನಾನೇನಾಗಿರುವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಬಹಳ ಸರಿಯಾಗಿ ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ನಾನಿರುವಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಒಟ್ಟುಗೂಡುವಿಕೆ, ಇದು ಬಹುಶಃ ನಾನು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯ, ಬಹುಶಃ ನಾನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದರ ಒಂದು ಭಾಗ ಮತ್ತು ನನಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟು ಅದನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೈಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲೆನಾದರೆ, ಬಹುಶಃ ನಾನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಅತ್ಯಂತ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡುವೆ”. ಇದು ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಾರಂಭ, ಅದು ಪ್ರಚಂಡವಾದದ್ದಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳ ಮಿತಿಗಳಾಚೆಗಿರುವುದಿಲ್ಲ, ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ನಿಮ್ಮ ಕಾರ್ಯ. ಅದು ಯಾವಾಗಲೂ ನಿಮ್ಮಳವಿನಲ್ಲಿ-

ರುವಂತಹದು, ಗಮನಹರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅದು ಯಾವಾಗಲೂ ಅಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ, ನಿಮ್ಮ ಬಲದ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿರುವ ಕ್ರಿಯೆಯ ಕ್ಷೇತ್ರ, ಆದರೆ ಸಾಕಷ್ಟು ವೈವಿಧ್ಯಮಯವಾದದ್ದು, ಸಂಕೀರ್ಣವಾದದ್ದು, ವಿಶಾಲವಾದದ್ದು, ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಆಳವಾದದ್ದು ಮತ್ತು ನೀವು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಒಳಹೊಕ್ಕು ಸುತ್ತಿ ನೋಡಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೀರಿ.

“ಆದರೆ ಇದು ಅಹಂಮನ್ಯತೆ!” ಎಂದು ಬಹಳಷ್ಟು ಜನರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ನೀವು ಅದನ್ನು ನಿಮ್ಮ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಲಾಭಕ್ಕಾಗಿ ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಕೈಕೊಂಡರೆ, ಇತರರ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಸಾಮರ್ಥ್ಯಪೂರ್ಣರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೆ, ಇಲ್ಲವೆ ನಿಮಗಾಗಿ ಸುಖ-ಸೌಲಭ್ಯವಿರುವ ಜೀವನವಿರುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧನವನ್ನು ಅರಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಆಗ ಅದು ಅಹಂಮನ್ಯತೆ. ನೀವು ಈ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಅದನ್ನು ಕೈಕೊಂಡರೆ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಅದು ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಕೂಡಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಸುಂದರವಾದದ್ದೇನೆಂದರೆ ನೀವು ಎಲ್ಲಿಗೂ ತಲುಪುವುದಿಲ್ಲ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮೋಸಗೊಳಿಸುವುದರಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತೀರಿ, ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ಭ್ರಮೆಗಳಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುತ್ತೀರಿ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚುತ್ತ ಹೋಗುವ ಮಬ್ಬುತನದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದುಬಿಡುತ್ತೀರಿ. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಮನುಷ್ಯ ಯೋಚಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಂಘಟಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಕೈಕೊಂಡಾಗ (ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯ ಯಾವಾಗಲೂ ನಮ್ಮಳವಿನಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೆ) ಅದು ಯಾವ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಗತ್ಯವಾಗಿರುವ ಷರತ್ತೆಂದರೆ ದೈವೀ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರೇಯಲ್ಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣ ನಿಷ್ಠಾಪಟ್ಟವನ್ನಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರೆ ನಿಮ್ಮದು ಎಷ್ಟೊಂದು ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರವಾದ ಪ್ರಯಾಣವಾಗುತ್ತದೆಂದರೆ, ಅದು ದೀರ್ಘಕಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ ನಿಮಗೆ ದಣಿವಾದ ಭಾವನೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ದೃಢೀಕರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ನೀವದನ್ನು ಸಂಕಲ್ಪದ ಗಾಢತೆಯೊಂದಿಗೆ, ಪಟ್ಟುಹಿಡಿದು, ತೊಂದರೆಗಳತ್ತ ಮಂದಹಾಸ ಬೀರುವ ಹಾಗೂ ತಪ್ಪುತಡೆಗಳತ್ತ ನಕ್ಕುಬಿಡುವ ಅತ್ಯಗತ್ಯದಾದ ಪ್ರಸನ್ನತೆಯೊಂದಿಗೆ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆಗ ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆದು ಹೋಗುತ್ತದೆ.

ವಿವೇಕದ ಮಂದಹಾಸ

ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ಅನೇಕ ಚಿಕ್ಕ ಅಡಗಿಕೊಂಡ ಪದರುಗಳನ್ನು, ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದಿರದ ಚಿಕ್ಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ; ಮನುಷ್ಯ ಆಂತರಿಕ ಬೇಟೆಯನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ, ಬೇಟೆಯಾಡುತ್ತ ಕತ್ತಲಿನಲ್ಲಿರುವ ಚಿಕ್ಕ ಮೂಲೆಗಳತ್ತ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು 'ಏನು, ನಾನು ಹಾಗಿದ್ದೆನೇ? ಇದು ಅಲ್ಲಿ ನನ್ನಲ್ಲಿತ್ತು, ನಾನು ಈ ಚಿಕ್ಕ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಇಂಬುಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ' ಎಂದು ತನಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ- ಅದು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ನೀಚ ಬುದ್ಧಿಯದು, ಎಷ್ಟೊಂದು ಕ್ಷುದ್ರವಾದದ್ದು, ಆಕ್ಷೇಪಣೀಯವಾದದ್ದು ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಒಮ್ಮೆ ಅದನ್ನು ಶೋಧಿಸಿದ ನಂತರ ಅದೆಷ್ಟು ಆಶ್ಚರ್ಯಕಾರಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ! ಮನುಷ್ಯ ಅದರ ಮೇಲೆ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನಿರಿಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಅದು ಮಾಯವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಮೊದಲು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಎಷ್ಟೊಂದು ವಿಷಣ್ಣರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಮತ್ತು ನೀವು "ಓಹ್... ನಾನಲ್ಲಿಗೆ ಎಂದೂ ತಲುಪುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿರುವುದಿಲ್ಲ ಉದಾಹರಣೆಗೆ (ತೋರಿಕೆಗೆ ಬಹಳ ಸರಳವೆನಿಸುವ) ಒಂದು ಸರಳ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಿರಿ: "ಇನ್ನೆಂದಿಗೂ ಮತ್ತೆ ನಾನು ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ" ಮತ್ತು ಹಠಾತ್ತನೆ ಏಕೆ ಮತ್ತು ಹೇಗೆ ಎಂಬುದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಯದೆ ಸುಳ್ಳು ನುಡಿ ತಾನೇ ಸ್ವತಃ ಜಿಗಿದು ಮೇಲೆ ಬರುತ್ತದೆ, ನೀವು ಉಚ್ಚರಿಸಿದ ನಂತರ ಅದರತ್ತ ಗಮನಹರಿಸುತ್ತೀರಿ: "ಆದರೆ ನಾನು ಇದೀಗ ಹೇಳಿದ್ದು ಸರಿಯಲ್ಲ, ನಾನು ಹೇಳಬಯಸಿದ್ದು ಬೇರೆ ಏನನ್ನೋ ಕುರಿತಾಗಿತ್ತು" ಹಾಗಾಗಿ ನೀವು ಶೋಧಿಸುತ್ತೀರಿ. "ಅದು ಹೇಗೆ ಸಂಭವಿಸಿತು? ನಾನು ಹಾಗೇಕೆ ಮಾತನಾಡಿದೆ, ಹಾಗೇಕೆ ಯೋಚಿಸಿದೆ? ನನ್ನಲ್ಲಿ ಯಾರು ಮಾತನಾಡಿದರು, ಯಾರು ನನ್ನನ್ನು ದೂಡಿದರು...?" ನೀವು ನಿಮಗೆ ಬಹಳ ಸಮಾಧಾನಕರ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಮತ್ತು "ಅದು ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬಂದಿತು" ಇಲ್ಲವೆ "ಅದೊಂದು ಅಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿನ ಕ್ಷಣವಾಗಿತ್ತು" ಮತ್ತು ನಂತರ ಅದನ್ನು ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸದೆ ಇರಬಹುದು. ಮುಂದಿನ ಸಲ ಅದು ಮತ್ತೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರ ಬದಲಾಗಿ ನೀವು ಶೋಧಿಸುತ್ತೀರಿ; "ಸುಳ್ಳುಮಾತನಾಡುವವನ ಉದ್ದೇಶ ಏನಿರಬಹುದು?" ನೀವು ಮುನ್ನುಗ್ಗುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತೀರಿ ಮತ್ತು ಹಠಾತ್ತನೆ ಚಿಕ್ಕ ಮೂಲೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಏನೋ ಒಂದನ್ನು ಶೋಧಿಸುತ್ತೀರಿ ಅದು ತನ್ನನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸುತ್ತದೆ, ತನ್ನನ್ನು ಮುಂದೆ ನೂಕಲು ಇಲ್ಲವೆ ನೋಡುವ ತನ್ನದೇ ರೀತಿಯನ್ನು ದೃಢೀಕರಿಸಲು

(ವಿಷಯ ಏನೇ ಇರಲಿ, ಅಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಕಾರಣಗಳಿರುತ್ತವೆ), ತಾನಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಸ್ವಲ್ಪ ಭಿನ್ನವಾಗಿ ತೋರಿಸಿಕೊಡಲು ಬಯಸುತ್ತದೆ, ಅದರಿಂದಾಗಿ ಜನರು ನಿಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಹೊಂದುವಂತಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನೀವು ಅಸಾಧಾರಣ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾದ ಒಬ್ಬರು ಎಂದು ಯೋಚಿಸುವಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೇ ಮೊದಲು ನಿಮ್ಮ ಬಳಿ ಮಾತನಾಡಿತ್ತು.- ನಿಮ್ಮ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿದ್ದುದು ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹಿಂದಿನಿಂದ ಮುಂದೂಡಿತು. ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ಜಾಗೃತರಾಗಿರದೆ ಇದ್ದಾಗ ಅದು ನಿಮ್ಮ ಬಾಯಿಯ ಹಾಗೂ ನಾಲಿಗೆಯ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿತ್ತು ಮತ್ತು ನೀವಲ್ಲಿದ್ದಿರಿ. ಸುಳ್ಳುಮಾತು ಹೊರಬಂದಿತು. ನಾನು ನಿಮಗೆ ಈ ಉದಾಹರಣೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ- ಅಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷಾನುಗಟ್ಟಲೆ ಉದಾಹರಣೆಗಳಿವೆ. ಅದು ಅತ್ಯಂತ ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರವಾದ್ದು. ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಶೋಧಿಸುವಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮತ್ತು ನಿಷ್ಕಪಟನಾಗಿ “ಇದು ಬದಲಾಗಬೇಕು” ಎಂದು ಹೇಳುವಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವನು ಆಂತರಿಕ ಸ್ಪಷ್ಟದರ್ಶನವನ್ನು ದೊರಕಿಸುತ್ತಾನೆ, ಅವನು ಕ್ರಮೇಣ ಇತರರಲ್ಲಿ ಏನು ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿವು ತಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಅವರು ತಾನಿಷ್ಟಪಟ್ಟಹಾಗೆ ಇರದೆ ಇದ್ದಾಗ ಸಿಟ್ಟಿಗೇಳುವುದರ ಬದಲಾಗಿ ಅವನು ವಿಷಯಗಳು ಹೇಗೆ ಸಂಭವಿಸುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮನುಷ್ಯ ಹೀಗೆಯೇ ಇರುತ್ತಾನೆ, ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳು ಹೇಗೆ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಲೋಲನಾಗಿ ಅವನು ಮಂದಹಾಸ ಬೀರುತ್ತಾನೆ. ಮನುಷ್ಯ ಉಗ್ರ ರೀತಿಯಿಂದ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ತನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಇಲ್ಲವೆ ಇತರರಲ್ಲಿರುವ ತೊಂದರೆಯನ್ನು- ಅದರ ಪ್ರಕಟಣೆಯ ಕೇಂದ್ರ ಯಾವುದೇ ಆಗಿರಲಿ- ದೈವೀ ಪ್ರಜ್ಞೆಗೆ ಅರ್ಪಿಸುತ್ತಾನೆ, ಅದರ ಪರಿವರ್ತನೆಯನ್ನು ಬೇಡುತ್ತಾನೆ.

CWM, 4/336-37

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಮೃತ್ಯುವಿನತ್ತ ಮಂದಹಾಸ

ತಮ್ಮ ದೇಹದ ಮೇಲೆ ಮನಸ್ಸಿನ ನಿಯಂತ್ರಣವನ್ನು ಎಷ್ಟೊಂದು ಭವ್ಯರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿದ ಜನರಿರುತ್ತಾರೆ ಎಂದರೆ, ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ದೇಹ ಕುರಿತು ಯಾವ ಭಾವನೆಯೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನೇ ನಾನು ಮುಮುಕ್ಷುಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಹಿಂದೆ ಒಂದು ದಿನ ಹೇಳಿದ್ದೆ: ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಹೇರಲಾದ ವೇದನೆ, ಒಂದೇ

ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ, ಹಲವಾರು ಹಂತಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಹೋಗಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಸಿದ್ಧಿಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದಿರಿಸುವ ಆಧಾರ ನೀಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅವರು ಯೋಚಿಸಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ವೇದನೆಯ ಅನುಭವವೇ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ, ಆ ಸಿದ್ಧಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ಮುಂದಿರಿಸಿಕೊಂಡ ಗುರಿ, ಅದು ಭಗವಂತನೊಡನೆ ಏಕತೆ ಪಡೆಯುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅವರ ದೇಹವನ್ನು ಮಾನಸಿಕ ಕಲ್ಪನೆಯಿಂದ ಹುರಿದುಂಬಿಸಿ ಉದ್ರೇಕಕ್ಕೊಳಗಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ಬಹಳಷ್ಟು ಸಲ ಸಂಭವಿಸಿದೆ. ಇದು ನಿಜವಾದ ಉತ್ಸಾಹವಿದ್ದವರಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಸಾಮಾನ್ಯ ಅನುಭವವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ಒಂದಿಲ್ಲೊಂದು ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ದೇಹವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಹೊಸದನ್ನು ಧರಿಸಬೇಕು ಎಂದಿದ್ದರೆ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಮೃತ್ಯುವನ್ನು ಜುಗುಪ್ಸೆ ತರಿಸುವ ಸೋಲನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ವೈಭವವುಳ್ಳದ್ದನ್ನಾಗಿ, ಸಂತೋಷಕರವಾದದ್ದನ್ನಾಗಿ, ಉತ್ಸಾಹ-ಪೂರ್ಣವಾದದ್ದನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ಹೆಚ್ಚು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲವೆ? ದೇಹಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡು ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುವವರು ಮತ್ತು ಕೊನೆಗಾಲವನ್ನು ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಸಾಧನದಿಂದ ಒಂದೆರಡು ನಿಮಿಷಗಳ ಕಾಲ ಮುಂದೂಡುವಂತೆ ಮಾಡುವವರು ತೋರಿಸಿಕೊಡುವುದೇನೆಂದರೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಆತ್ಮದ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿವು ತಂದುಕೊಂಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅದು ಬಹುಶಃ ಒಂದು ಸಾಧನವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲವೆ? ಮನುಷ್ಯ ಅಪಘಾತವೊಂದನ್ನು ಸಾಧನವನ್ನಾಗಿ ಬದಲು ಮಾಡಬಹುದು, ಅವನು ಪ್ರಜ್ಞೆಯುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಅದನ್ನು ಒಂದು ಸುಂದರವಾದ ವಿಷಯವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬಲ್ಲನು. ಅದಕ್ಕೆ ಭಯಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದೆ ಇರುವವರು, ತಳಮಳಕ್ಕೊಳಗಾಗದೆ ಇರುವವರು, ಯಾವ ಕೊಳಕುತನವಿಲ್ಲದೆ ಮೃತ್ಯುವನ್ನಪ್ಪುವವರು, ಅದನ್ನು ಕುರಿತು ಎಂದಿಗೂ ಯೋಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ತಮ್ಮನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಭೀತಿಯಿಂದ ಗೀಳುಹಿಡಿದವರಾಗದೆ ಅದನ್ನು ಅವರು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅವರು ತಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟು ದೂರ ಅದನ್ನು ಮುಂದೆ ನೂಕುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹ ಜನರು ಪ್ರಸಂಗ ಒದಗಿದಾಗ ತಮ್ಮ ಶಿರವನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತಿ ಹಿಡಿಯಬಲ್ಲರು, ಮಂದಹಾಸ ಬೀರಬಲ್ಲರು ಮತ್ತು 'ಇಲ್ಲಿ ನಾನಿದ್ದೇನೆ' ಎಂದು ಹೇಳಬಲ್ಲರು.

ಹೆಜ್ಜೆ ಹಿಂದಿರಿಸಿರಿ ಹಾಗೂ ಮಂದಹಾಸ ಬೀರಿರಿ

ಎಂದಾದರೂ ನೀವು ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ-ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡದೆ ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ- ಒಂದು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬ ಗ್ರಹಿಕೆ ನಿಮಗೆ ಬಂದಿದೆಯೆ? ನಿಮಗೆ ಗುದ್ದುಕೊಡುವ ಬಾಹ್ಯ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ನಾನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ, ಅದು ಹಠಾತ್ತನೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬಡಿದಿಬ್ಬಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನೀವು “ಅಯ್ಯೋ ದೇವರೆ ನಾನೆಂತಹದನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ ನಾನು ಅದನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ನೀವೊಂದು ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡಾಗ ವಿಷಯವೊಂದರೆ ಭಾವನೆ ತಂದುಕೊಂಡಾಗ, ನೀವೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಿದಾಗ- ಸರಳವಾಗಿ ನಾನು ದಿನ ನಿತ್ಯ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಡಯನ್‌ಗಟ್ಟಲೆ ಹ್ಲುದ್ರ ಜಗಳಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ, ಹೆಡ್‌ತನದಿಂದ ಕೂಡಿದವುಗಳು (ಮನುಷ್ಯ ತರ್ಕಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದಾಗಲೂ ಕೂಡ ಇಂತಹ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಜಗಳಾಡುವುದೇಕೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.) ಉಚ್ಚರಿಸಬಾರದ ತಿಳಿಗೇಡಿ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ನೀವು ಉಚ್ಚರಿಸಿದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನೀವು ನಿಜವಾಗಿ ಮಂದಬುದ್ಧಿಯವರು ಆಗಿರುತ್ತೀರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತೀರಾ? ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಕೆಟ್ಟದಾದುದನ್ನು ಹೇಳುವುದು ಬೇಡ. ನೀವು ಯಾವಾಗಲೂ ನೆಪವೊಂದನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೀರಿ, ಆ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ತಪ್ಪಿತಸ್ಥನೆಂದು ಮತ್ತು ನೀವು ಸರಿಯಾಗಿರುತ್ತೀರಿ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಯಾವಾಗಲೂ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ, ಅವನು ತಪ್ಪಿತಸ್ಥನೆಂದು ನೀವು ಹೇಳುವುದಿರುತ್ತದೆ, ಹಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದು ಅವನಿಗೆ ಎಂದಿಗೂ ತಿಳಿದುಬರುವುದಿಲ್ಲ! ಅದು ಹಾಗಿರುವುದಲ್ಲವೆ? ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ನಾನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಎದ್ದುಕಾಣುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಅದನ್ನು ಸಮೀಪ ದರ್ಶಕ (Microscope)ದ ಕೆಳಗೆ ಇರಿಸಿದಂತಿರುತ್ತದೆ ಅದರಿಂದಾಗಿ ಅದು ಸ್ವಲ್ಪ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಕಾಣಿಸುವಂತಾಗುವುದು. ಆದರೆ ಅದಿರುವುದು ಹಾಗೆ, ಅದು ಹಾಗಿರುವವರೆಗೆ ನೀವು ನಿಜವಾದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಂದ ಲಕ್ಷ್ಯವಿಟ್ಟು ಮೈಲುಗಳಷ್ಟು ದೂರ ಇರುತ್ತೀರಿ. ಕೂಡಲೆ, ತತ್ಕ್ಷಣ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಿಂದಿರಿಸಿ ಇಟ್ಟು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಆ ಮನುಷ್ಯನ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರಿಸಿ, ಅವನಿಗೆ ಈ ಭಾವನೆ ಏಕೆ ಬರುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಶಕ್ತರಾಗದಿದ್ದರೆ, ನಿಮ್ಮದೇ ದೌರ್ಬಲ್ಯದ ಇಣುಕು ನೋಟ ಪಡೆಯದಿದ್ದರೆ, ಅವರಡನ್ನೂ ಹೋಲಿಸಿ: “ಅದೇ ಅದು ಅದೇ ನಿಜವಾದ ವಿಷಯ” ಎಂಬ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರದಿದ್ದರೆ ಅದರರ್ಥ ನೀವಿನ್ನೂ ಬಹಳ ಹಿಂದೆ

ಉಳಿದಿರುತ್ತೀರಿ ಎಂದಾಗುತ್ತದೆ. ನೀವದನ್ನು ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ, ತತ್ಕ್ಷಣ ಅದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಲು ಶಕ್ತರಾದರೆ, ಅದು ಸಮಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ, ಅದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಚಲನೆಯಾದಾಗ ನೀವು ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಿರುತ್ತೀರಿ ಎಂಬ ತೃಪ್ತಿಯ ಭಾವನೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ದಿನವೊಂದರ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆ ಬಗೆಯ ಅನುಭವ ಎಷ್ಟು ಸಲ ಆಗುತ್ತದೆ? ಬಹಿರಂಗದಲ್ಲಿ ನೀವು ಜಗಳಾಡಲು ಬರದೇ ಇದ್ದರೂ, ಅದೆಷ್ಟು ಸಲ ಆ ಬಗೆಯ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ನಿಮ್ಮ ಮಿದುಳಿನಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ, ಮಿದುಳಿನಲ್ಲಿ ಜಿಗಿದು ಮೇಲೆದ್ದು ಬರುವ ಏನೋ ಒಂದು. ಇದರ ಬದಲಾಗಿ ವಿಷಯಗಳು ಸಂಭವಿಸುತ್ತಿರುವ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಅವು ಹೇಗೆ ಸಂಭವಿಸುತ್ತವೆ, ಇದೆಲ್ಲ ಏಕೆ ಆಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡ ಸಮತೆಯ ಈ ವಿವೇಕ ಅವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಮಂದಹಾಸ ಬೀರಲು ಸಾಕಷ್ಟಾಗಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಹಿಂಸಾತ್ಮಕ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

CWM, 5/63-64

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಶತ್ರುವಿನತ್ತ ಮಂದಹಾಸ ಬೀರುವುದು

ಪ್ರಶ್ನೆ : ನೀವಿಲ್ಲಿ: “ಶತ್ರುವಿನತ್ತ ಮಂದಹಾಸ ಬೀರುವುದು ಅವನನ್ನು ಶಸ್ತ್ರಹಿತ-ನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. “ಮಂದಹಾಸ” ಎಂದರೆ ಏನು? ಶತ್ರುವಿನತ್ತ ಮನುಷ್ಯ ಮಂದಹಾಸ ಬೀರಬಾರದು!

ಶ್ರೀ ಅ : ಹಾಗೆ ಮಾಡಬಾರದೆ! ನಾನಿಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದು ಅನುಭವದ ಮಾತು. ಅದು ಅನುಭವದ ದಾಖಲೆ, ನಾನು ಅದನ್ನು ಸರ್ವಸಾಧಾರಣ ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು ಅತ್ಯಂತ ಅಂಧಕಾರ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರುವ ಉದ್ದೇಶಗಳೊಡನೆ ಬಂದಾಗ ಅವನ ಬಳಿ ಮಂದಹಾಸ ಬೀರಿದರೆ ಅವನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಶಸ್ತ್ರಹಿತನಾಗುತ್ತಾನೆ, ಅವನು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಏನನ್ನೂ ಕೈಕೊಳ್ಳಲಾರ. ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯ ಅವನತ್ತ ನಿಷ್ಕಪಟವಾದ ಮಂದಹಾಸ ಬೀರಬೇಕು. ಕೇವಲ ಅವನತ್ತ ಹಲ್ಲುಕಿರಿಯಬಾರದು ಇಲ್ಲವೆ ಪೆದ್ದಾಗಿ ನಗಬಾರದು, ಮಂದಹಾಸದ ಯೋಚನೆಯನ್ನಷ್ಟೇ ಮಾಡಬಾರದು... (ನಗು). ನಾನು ಮಂದಹಾಸವನ್ನು ಅದರ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಅದರರ್ಥ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಭುತ್ವವುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು

ವಿಷಯಗಳ ಮೇಲಿದ್ದುಕೊಂಡರೆ, ಹೆಚ್ಚು ಉಚ್ಚತರ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಅದರೊಂದಿಗೆ ಅವನು ಪ್ರತಿಯೊಂದರ ಮೇಲೆ ಮಂದಹಾಸ ಬೀರಬಲ್ಲನು. (ಏಕೆಂದರೆ ಮನುಷ್ಯ ಪ್ರತಿಯೊಂದರ ಕಾರಣವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾನೆ), ಮನುಷ್ಯ ಆ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡು ಸಂಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದುದರ ಮೇಲೆ ಮಂದಹಾಸ ಬೀರಿದರೆ ಕೂಡಲೆ ವಿಷಯಗಳು ಬದಲಾಗುತ್ತವೆ. ಕೇವಲ ಇದು ಚಿಕ್ಕ ಬಾಹ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮಂದಹಾಸವಲ್ಲ; ಮಂದಹಾಸ ಬೀರುವುದು ಚೈತ್ಯಸತ್ತೆಯಾಗಿರಬೇಕು.

CWM, 5/369-70

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳತ್ತ ಮಂದಹಾಸದಿಂದ ನೋಡಿರಿ

“ನಾನು ಹಾಗಿದ್ದೇನೆ, ಅದನ್ನು ಕುರಿತು ನಾನೇನು ಮಾಡಬಲ್ಲೆ? ನಾನು ಪ್ರಕೃತಿಯಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗುತ್ತೇನೆ, ಅದು ತನಗೆ ಇಷ್ಟವಾದದ್ದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಪುರುಷ. ಅಹಾ, ಪ್ರಕೃತಿ ತನ್ನದೇ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸಾಗಲಿ; ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಾನದನ್ನು ಬದಲಿಸಲಾರೆ” ಎಂದು ನೀವು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ ಇದು ಬಹಳ ಅನುಕೂಲಕರವಾದದ್ದು, ಹಾಗಾಗಿ ಜನರು ಅದನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ತಾವು ಪುರುಷನಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಕನಿಷ್ಠ ಮಟ್ಟದ ಗೀರುಂಟಾದಾಗ ಅವರು ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದುಬಿಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಆಗ ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಹಾರಾಡುತ್ತಾರೆ ಇಲ್ಲವೆ ನಿರಾಶರಾಗುತ್ತಾರೆ, ಇಲ್ಲವೆ ಅಸ್ವಸ್ಥರಾಗುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅದೇ ಅದು.

ಪುರುಷನೊಡನೆ ಈ ರೀತಿ ನಿಖರವಾಗಿ ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡ ಮತ್ತು ಅಸಾಧಾರಣ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಹೊರಸೂಸುತ್ತಿದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬನ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಅವನು ಅಪಾಯಕಾರಿ ಬಂಡಾಯಕಾರರಿಗೆ ಕರೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ, ಅವರು ಪೃಥ್ವಿಯ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಏನನ್ನೋ ಬದಲು ಮಾಡಲು ಬಯಸಿದ್ದರು, ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಪೃಥ್ವಿಯ ಮೇಲಿನ ವಿಷಯಗಳು ಬದಲಾಗಲೆಂದು ಬಯಸಿದ್ದರು- ಉದಾಹರಣೆಗೆ ವೇದನೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕುವುದಿತ್ತು ಇಲ್ಲವೆ ಮೃತ್ಯುವಿನ ಆವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಉತ್ಪಾಂತಿ ಇರಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ವಿನಾಶದ ಆವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲದೆ ಪ್ರಕಾಶಮಯ ಪ್ರಗತಿಯಾಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು; “ಅಹಾ! ಆ ರೀತಿ ಯೋಚಿಸುವವರು ಅಪಾಯಕಾರಿ ಬಂಡಾಯಕೋರರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವಶ್ಯವಾದರೆ ಅಂತಹರನ್ನು ಸೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿಡಬೇಕು!”

ಶ್ರೇಷ್ಠಯೋಗಿಯಾಗಿರದೆ ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ ಮನುಷ್ಯ ವಿವೇಕಿಯಾಗಲು ಬಯಸಿದರೆ ಅವನು ಇವೆಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳತ್ತ ಮಂದಹಾಸದಿಂದ ನೋಡಲು ಶಕ್ತನಾಗಬೇಕು ಮತ್ತು ಅವುಗಳಿಂದ ಪರಿಣಾಮಕ್ಕೊಳಗಾಗದೆ ಇರಬೇಕು. ನಿಮಗೆ ನಿಮ್ಮದೇ ಅನುಭವವಿರುತ್ತದೆ, ಅದು ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟು ನಿಜವಾಗುವಂತೆ ಹಾಗೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿರಿ, ಆದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನನ್ನು ಅವನದೇ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಿರಿ.

CWM, 8/62-63

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ದೈವೀಕೃಪೆ ಎಲ್ಲೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯನಿರತವಾಗಿದೆ

ನಾನು ಇದನ್ನು ನಿಮಗೆ ಹಲವಾರು ಸಲ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ನೀವು ವಿಶಿಷ್ಟ ಬಗೆಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಮತ್ತು ವಿಶಿಷ್ಟ ಘಟನೆಗಳು ಸಂಭವಿಸಿದಾಗ ಈ ಘಟನೆಗಳು ನಿಮ್ಮ ಆಸೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲವೆ ನಿಮಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಒಳ್ಳೆಯದೆನಿಸುವಂತಹದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತವೆ. ಬಹಳಷ್ಟು ಸಲ ನೀವು ವಿಷಾದಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ ಮತ್ತು "ಅಹಾ! ಅದು ಹೀಗಾಗಿದ್ದರೆ, ಹಾಗಾಗಿದ್ದರೆ, ಬೇರೆ ರೀತಿಯದಾಗಿದ್ದರೆ ಅದೆಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತಿತ್ತು", ಅದು ಚಿಕ್ಕ ವಿಷಯಗಳಿಗಾಗಿರಬಹುದು ಮತ್ತು ದೊಡ್ಡ ವಿಷಯಗಳಿಗಾಗಿ-ರಬಹುದು... ನಂತರ ವರ್ಷಗಳು ಉರುಳಿ ಹೋಗುತ್ತವೆ, ಘಟನೆಗಳು ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ, ನೀವು ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸುತ್ತೀರಿ, ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಜ್ಞೆಯುಳ್ಳವರಾಗುತ್ತೀರಿ, ಹೆಚ್ಚು ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ ಮತ್ತು ನೀವು ಹಿಂದೆ ಹೊರಳಿ ನೋಡಿದಾಗ ಮೊದಲು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಮತ್ತು ನಂತರ ಮಂದಹಾಸದೊಂದಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರುವ ಸಂಗತಿ ಇದು: ನಿಮಗೆ ಬಹಳ ವಿಷತ್ಕಾರಕ ಹಾಗೂ ಅನಾನುಕೂಲಕರ ಎಂದು ತೋರಿಬಂದ ಅವೇ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳು ನಿಮಗೆ ಸಂಭವಿಸಬೇಕಾದವುಗಳಲ್ಲಿ ನಿಖರವಾಗಿ ಅವೇ ಆಗಿದ್ದವು, ನೀವು ಸಾಧಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಪ್ರಗತಿಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದವು. ನೀವು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ವಿವೇಕಿಗಳಾಗಿದ್ದರೆ: "ನಿಜವಾಗಿ, ದೈವೀ ಕೃಪೆ ಅನಂತವಾಗಿದೆ" ಎಂದು ನಿಮಗೆ ನೀವೇ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ.

ಹಾಗಾಗಿ ಆ ಬಗೆಯ ವಿಷಯ ನಿಮಗೆ ಹಲವಾರು ಸಲ ಸಂಭವಿಸಿದಾಗ ನೀವು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತೀರಿ: ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಕುರುಡುತನ-ವಿದ್ಯಾಗಲೂ, ಮೋಸಗೊಳಿಸುವ ತೋರಿಕೆಗಳಿದ್ದಾಗಲೂ, ದೈವೀ ಕೃಪೆ ಎಲ್ಲೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯನಿರತವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಅದರಿಂದಾಗಿ ಪ್ರತಿಕ್ಷಣ, ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತು ಇರುವ

ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ, ಸಂಭವಿಸುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿ ಸೀಮಿತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಇಲ್ಲವೆ ನಮ್ಮ ಆದ್ಯತೆಗಳಿಂದ ಕುರುಡಾಗಿರುವುದರಿಂದ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯ ಅದನ್ನು ನೋಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಾಗ ಆಶ್ಚರ್ಯವಿರುವ ಒಂದು ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾನೆ, ಆ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಯಾವುದೂ ವರ್ಣಿಸಲಾಗದು ಏಕೆಂದರೆ ತೋರಿಕೆಗಳ ಹಿಂದಿರುವ ಅನಂತ, ಅದ್ಭುತ, ಸರ್ವಸಮರ್ಥ ದೈವೀಕೃತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮನುಷ್ಯ ಅರಿವುಳ್ಳವನಾಗುತ್ತಾನೆ, ಅದು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿಳಿದಿರುತ್ತದೆ, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಂಘಟಿಸುತ್ತದೆ, ವ್ಯವಸ್ಥಿತಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ, ನಮಗೆ ಇಷ್ಟವಿರಲಿ, ಇಲ್ಲದೆ ಇರಲಿ, ಅದನ್ನು ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರಲಿ, ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರದೇ ಇರಲಿ, ನಮ್ಮನ್ನು ಪರಮೋಚ್ಚ ಗುರಿಯತ್ತ ಮುನ್ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತದೆ; ಆ ಪರಮೋಚ್ಚ ಗುರಿ ಭಗವಂತನೊಡನೆ ಏಕತೆ ಪಡೆಯುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ, ದೇವಪ್ರಮುಖನ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿವುಳ್ಳವರಾಗುವುದು ಹಾಗೂ ಅವನೊಡನೆ ಏಕತೆ ಪಡೆಯುವುದಿರುತ್ತದೆ.

ನಂತರ ಮನುಷ್ಯ ದೈವೀ ಕಾರ್ಯ, ದೈವೀ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯ, ದೈವೀ ಕೃಪೆ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಾನೆ, ಆ ಜೀವನ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷಕರವಾದದ್ದು, ಆಶ್ಚರ್ಯವಿರುವಂತಹದು, ಅದ್ಭುತ ಶಕ್ತಿಯಿರುವ ಭಾವನೆ ತಂದುಕೊಡುವಂತಹದು ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಇರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದೇ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಸ್ಥಿರವಾದ, ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿಶ್ವಾಸವಿರುತ್ತದೆಂದರೆ ಅದನ್ನು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಯಾವುದೂ ಅಲುಗಾಡಿಸಲಾರದು.

ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯ ಈ ಬಗೆಯ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಗ್ರಹಣ ಶಕ್ತಿಯಿರುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ, ಅವನು ಅಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ದೈವೀಕ್ರಿಯೆಗೆ ಜಗತ್ತಿನ ವಿರೋಧವನ್ನು ತಗ್ಗಿಸುತ್ತಾನೆ; ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಇದು ದೈವೀಕ್ರಿಯೆಗೆ ತಂದುಕೊಡಬಹುದಾದ ಅತ್ಯಂತ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಹಕಾರ. ಭಗವಂತ ಏನು ಬಯಸುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮನುಷ್ಯ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಂದ ದೈವೀ ಸಂಕಲ್ಪಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.

ಮನುಷ್ಯ ಜಗಳಾಡದೆ ಜೀವಿಸಬಲ್ಲ

ಮನುಷ್ಯ ಜಗಳಾಡದೆ ಜೀವಿಸಬಲ್ಲ, ಇದನ್ನು ಹೇಳುವುದು ವಿಚಿತ್ರವೆನಿಸುತ್ತದೆ, ಏಕೆಂದರೆ, ವಿಷಯಗಳು ಅವಿರುವ ಹಾಗೆ, ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಜೀವನವನ್ನು ಜಗಳಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಮಾಡಲಾಗಿದೆಯೇನೋ ಎಂದು ತೋರಿಬರುತ್ತದೆ, ಇದು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಇರುವ ಜನರು ಬಹಿರಂಗವಾಗಿಯಾಗಲಿ, ಇಲ್ಲವೆ ಮುಸುಕಿನಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಆಗಲಿ ಜಗಳಾಡುವುದನ್ನು ಮುಖ್ಯ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ. ಜಗಳಾಡುವಾಗ ನೀವು ಯಾವಾಗಲೂ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಹೊಡೆದಾಟಕ್ಕಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ.- ಅದು ಸುದೈವದ ವಿಷಯ- ಆದರೆ ನೀವು ನಿರಂತರ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ರೇಗಾಟದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತೀರಿ, ಏಕೆಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ಸುತ್ತ ನೀವು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸುವ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಠಿಣವಾಗಿರುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ- ಆದರೆ ಇತರರು ಅದನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದು ನಿಮಗೆ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದದ್ದೆನಿಸುತ್ತದೆ.

“ಅವರು ಹಾಗೇಕೆ ಇರಬಲ್ಲರು?” ಹಾಗಿರದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿ- ಕೊಳ್ಳುವುದು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಯೇ ಅದೆಷ್ಟು ಕಠಿಣವಾಗಿರುತ್ತದೆಂದು ನೀವು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಿರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಮರೆತಿರುತ್ತೀರಿ.

ಪ್ರಯತ್ನಪಡಿರಿ. ನಿಮಗೆ ಅದು ತೋರಿಬರುವುದು.

ಪ್ರತಿಯೊಂದರತ್ತ ಉಪಕಾರ ಬುದ್ಧಿಯ ಮಂದಹಾಸದಿಂದ ನೋಡಿರಿ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ರೇಗಿಸುವ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳು ನಿಮ್ಮ ಜೀವನಕ್ಕಾಗಿ ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಪಾಠಗಳೆಂದು ಎಂದು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿರಿ, ನಿಮ್ಮ ಜೀವನವು ಹೆಚ್ಚು ಶಾಂತಿಯುತವಾದದ್ದಾಗುವುದು ಮತ್ತು ಹಾಗೆಯೇ ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದದ್ದು ಆಗುವುದು, ಏಕೆಂದರೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಯೇ ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸುವ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಇತರರಲ್ಲಿ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲಾಗದೇ ಇದ್ದಾಗ ನೀವು ಭಾವನೆಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುವ ರೇಗಾಟ ನಿಮ್ಮ ಚೈತನ್ಯದ ಶೇಕಡಾವಾರು ಶ್ರೇಷ್ಠಭಾಗ ನಾಶವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ನೋಡುವ ಇನ್ನೊಂದು ರೀತಿ

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ತಮ್ಮ ಆರೋಹಣದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದರು ಎಂಬ ಭಾವನೆ ನನಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಅಂತರ್ಬೋಧೆಯ ಮನಸ್ಸು ಒಂದು ರಂಧ್ರವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅತಿಮನಸ್ಸಿನ ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ, ಹಾಗಾಗಿ ಅದು ಹಾಗೆ ಥಟ್ಟನೆ ಹೊರಬರುತ್ತದೆ, ಅದು ಯೋಚನೆಯಲ್ಲಿಯ ಸಿಡಿತವಿದ್ದ ಹಾಗಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅವರು ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಬರೆದಿಡುವವರಿದ್ದರು ಮತ್ತು ನೀವು ಆ ಚಲನೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದರೆ ನಿಮಗೆ ದೈವೀ ಮೂಲ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ದೋಷ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಅನಂತ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅವರು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅನಂತದ ಅರ್ಥ ಸಾಧ್ಯತೆಯಾಚೆಗೆ ಇರುವಂತಹದು ಯಾವುದೂ ಇರಲಾರದು ಎಂದಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ದೋಷ ಅದರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ? ನಾವದನ್ನು ದೋಷ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತೇವೆ, ಆದರೆ ಅದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಯಾದೃಚ್ಛಿಕ (arbitraty)ವಾದದ್ದು. “ಇದೊಂದು ದೋಷ” ಎಂದು ನಾವು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ- ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದು? “ಇದು ಸತ್ಯ” ಎಂದು ಹೇಳುವ ನಮ್ಮ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದು, ಆದರೆ ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ಭಗವಂತನ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದುದಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಅವನದೇ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಈ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಜನ ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲರು.

ಈಗ ನಾನು ಈ ರೀತಿ ನೋಡಲು ಶುರು ಮಾಡಿದಾಗ (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ) ಎರಡು ವಿಷಯಗಳು ಒಂದೇ ಕಾಲಕ್ಕಿರುತ್ತವೆ. ಈ ಮಂದಹಾಸ, ಈ ಸಂತೋಷ ಹಾಗೂ ಈ ನಗು ಇವುಗಳಿವೆ ಮತ್ತು ಅದಂತಹ ಶಾಂತಿ! ಇಷ್ಟೊಂದು ಪೂರ್ತಿ, ಪ್ರಕಾಶಮಯ ಇಡಿಯಾದ ಶಾಂತಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಸಂಘರ್ಷಗಳಿರುವುದಿಲ್ಲ, ವೈರುಧ್ಯಗಳಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಸಂಘರ್ಷಗಳಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಏಕೈಕ ಪ್ರಕಾಶಮಯ ಸಾಮರಸ್ಯ ಮತ್ತು ಆದಾಗ್ಯೂ ನಾವು ದೋಷ, ವೇದನೆ, ದುಃಖ ಎಂದು ಕರೆಯುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ಅಲ್ಲಿದೆ. ಅದು ಏನನ್ನೂ ತೆಗೆದು ಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ನೋಡುವ ಇನ್ನೊಂದು ರೀತಿ.

ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸರಳವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಆ ಮಂದಹಾಸ

ನಿನ್ನೆ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು ನನಗೆ ಪತ್ರ ಬರೆದು “ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಭಗವಂತ ಎಂದರೆ ಏನು?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಉತ್ತರ ನೀಡಿದೆ, ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಉತ್ತರವೊಂದನ್ನು ನೀಡಲಿರುವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಆದರೆ ನೂರಾರು ಉತ್ತರ-ಗಳಿರಬಹುದು, ಅವೆಲ್ಲವೂ ಒಳ್ಳೆಯವಾಗಿರುತ್ತವೆ, ಒಂದು ಇನ್ನೊಂದರ ಹಾಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ.

“ಭಗವಂತನನ್ನು ಜೀವಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಅವನಿಗೆ ವ್ಯಾಖ್ಯೆ ಕೊಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.”

ನಂತರ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಸೇರಿಸಿದೆ: ಆದರೆ ನೀನು ನನಗೆ ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿರುವಿ. ನಾನು ಉತ್ತರ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ: “ಭಗವಂತ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯ ಪರಿಪೂರ್ಣನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ, ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲದರ ಸನಾತನ ಮೂಲವಾಗಿದ್ದಾನೆ, ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಕ್ರಮೇಣ ಅರಿವುಳ್ಳವರಾಗುತ್ತೇವೆ. ಸನಾತನ ಕಾಲದಿಂದ ಎಲ್ಲ ಕಾಲದಲ್ಲೂ ದೈವಿಕವಾದವನು ಅವನೇ ಆಗಿರುತ್ತಾನೆ,” ಒಮ್ಮೆ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು ತನಗೆ ಅದು ಯೋಚಿಸಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಏನೋ ಒಂದು ಎಂದು ನನಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಹಾಗಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಉತ್ತರ ನೀಡಿದೆ: “ಇಲ್ಲ! ಅದು ನಿನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಭಗವಂತ ಎಲ್ಲವೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ (ಗರಿಷ್ಠಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಹೌದು) ನಮ್ಮ ಅತ್ಯುಚ್ಚ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಕಾಶಮಯ ಅಭಿಪ್ರೇಯಲ್ಲಿ ನಾವೇನಾಗಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುವುದೆಲ್ಲವೂ ಭಗವಂತನಾಗಿದ್ದಾನೆ” ಅವನಿಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. “ಓಹ್, ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅದು ಬಹಳ ಸರಳವಾಗುತ್ತದೆ” ಎಂದು ನನಗೆ ಹೇಳಿದ... ಅದೇ ವೇಳೆಗೆ ವ್ಯಾಖ್ಯೆಯ ಆವಶ್ಯಕತೆ ಇರುವುದರತ್ತ ಈ ನೋಟವಿದ್ದಾಗ, ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮಟ್ಟದ ನಿಶ್ಚಲನೀರವತೆಯಿತ್ತು ಮತ್ತು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಅಭಿಪ್ರೇಯಿತ್ತು. (ಜ್ವಾಲೆಯೊಂದು ಮೇಲಕ್ಕೇರುತ್ತಿರುವುದರ ಸಂಜ್ಞೆ) ಹಾಗೂ ಈ ಅಭಿಪ್ರೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಎಲ್ಲ ರೂಪಗಳಿದ್ದವು. ಅದು ಬಹಳ ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರವಾಗಿತ್ತು... ಪೃಥ್ವಿಯ ಅಭಿಪ್ರೇಯ ಕತೆ... ಆ ಅಭಿಪ್ರೇ ದೈವೀ ಅಜ್ಞಾತವಾದವನತ್ತ ಇತ್ತು, ಅವನಾಗಲು ಮನುಷ್ಯ ಬಯಸುತ್ತಾನೆ.

ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನು- ಭಗವಂತನನ್ನು ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಅದೃಷ್ಟವಿದ್ದವನು- ತನ್ನ ಸರಳತೆಯಲ್ಲಿ ತಾನು ಅನುಸರಿಸಿದ ಸೇತುವೆ ಮಾತ್ರ ಏಕೈಕವಾದದ್ದೆಂದು ನಂಬುತ್ತಾನೆ. ಪರಿಣಾಮ: ಧರ್ಮಗಳು, ತತ್ವಜ್ಞಾನಗಳು, ಮತ ತತ್ವಗಳು, ಮತ ಸೂತ್ರಗಳು- ಹೋರಾಟ.

ಇಡಿಯಾಗಿ ನೋಡಿದಾಗ ಅದು ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಬಹಳ ಚಿತ್ತಾಕರ್ಷಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಅದರೊಂದಿಗೆ ಹೊರನೋಟ ಬೀರುವ ಮಂದಹಾಸ-ವಿರುತ್ತದೆ. ಓಹ್, ಹೊರನೋಟ ಬೀರುವ ಈ ಮಂದಹಾಸ. ಆ ಮಂದಹಾಸ “ನೀವು ಅದನ್ನು ಎಷ್ಟೊಂದು ತೊಡಕಿನದನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ, ಅದು ಎಷ್ಟೊಂದು ಸರಳವಾಗಬಹುದಾಗಿದೆ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಂತಿರುತ್ತದೆ.

ಇದನ್ನು ಸಾಹಿತ್ಯಕವಾಗಿ: “ಇಷ್ಟೊಂದು ಸರಳ ವಿಷಯಕ್ಕಾಗಿ ಎಂದರೆ ಮನುಷ್ಯ ತಾನೇ ಆಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ತೊಡಕುಗಳಿವೆ” ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

CWM, 11/64-65

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಓ ನಿನ್ನ ದೌರ್ಬಲ್ಯದಿಂದಾಗಿ ಮೂರ್ಖನಾಗಿರುವವನೆ, ಭಯ-ಭಕ್ತಿಯ ಪರದೆಯಿಂದ ದೇವನ ಮುಖವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಡಬೇಡ, ದೀನ ಯಾಚಕನ ದೌರ್ಬಲ್ಯದಿಂದ ದೇವನನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಬೇಡ. ಇಲ್ಲಿ ನೋಡು! ಅವನ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ರಾಜನ ಇಲ್ಲವೆ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶನ ಗಾಂಭೀರ್ಯವನ್ನು ನೀನು ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಪ್ರೇಮ ಪಾತ್ರನ ಮಂದಹಾಸವನ್ನು ನೋಡುವಿ.

CWM, 10/355

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಪ್ರಸನ್ನತೆ

ಚೈತ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪ್ರಸನ್ನತೆ

ಸಂತೋಷದಿಂದಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಸನ್ನರಾಗಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ದೋಷವೆಂಬುದಿರುವುದಿಲ್ಲ, ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಅದು ಸರಿಯಾದ ವಿಷಯ. ಹೋರಾಟಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಅಭಿಪ್ರೇಯನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಪ್ರಗತಿಗಾಗಿ ಹೋರಾಟಗಳು ನಿಜವಾಗಿ ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಲವಾರು ಜನರಿರುತ್ತಾರೆ, ಅವರು ಹೋರಾಟದ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ರೂಢಿಗತ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೋರಾಟಗಳಿರುತ್ತವೆ, ಉಳಿದದ್ದು ಅಲ್ಲ ಮಾತ್ರವಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ಇಷ್ಟಪಡುವಂತಹದಲ್ಲ. ರವಿ ಬೆಳಗಿನ ಮಾರ್ಗವಿದೆ, ಹಾಗೆಯೇ ಮೆಚ್ಚು ಮುಸುಕಿನ ಮಾರ್ಗವಿದೆ, ಇವೆರಡರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಒಳ್ಳೆಯದಾದದ್ದು ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರಲ್ಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣ ನೆಚ್ಚಿಕೆಯನ್ನಿರಿಸಿ ಮನುಷ್ಯ ಮುಂದೆ ಸಾಗುವ ಮಾರ್ಗವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಭಯಪಡದೆ, ಯಾವುದನ್ನೂ ಕುರಿತು ವೇದನೆಗೊಳಗಾಗದೆ ಇರುವುದಾಗಿದೆ. ಅಭಿಪ್ರೇಯ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ, ಆದರೆ ಅದು ಪ್ರಕಾಶ, ವಿಶ್ವಾಸಗಳಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಂಡ, ಗಾಢನಂಬಿಕೆ ಹಾಗೂ ಸಂತೋಷಗಳಿರುವ ಅಭಿಪ್ರೇಯಾಗಿರಬೇಕು, ತೊಂದರೆ ಎದುರಾದರೆ ಅದನ್ನು ಮಂದಹಾಸದಿಂದ ಎದುರಿಸಬೇಕು.

*

ಯಾವಾಗಲೂ ಆ ಪ್ರಸನ್ನತೆ ನಿನ್ನಲ್ಲಿರಲಿ ಎಂದು ನಾವು ಬಯಸುತ್ತೇವೆ ಅದು ತನ್ನ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡ ಚೈತ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಂತೋಷ, ಎಂತಹವೇ ತೊಂದರೆಗಳು ಬರಲಿ ಅದನ್ನು ಮುಂದೆ ಕರೆದೊಯ್ಯಲಾಗುವುದು ಮತ್ತು ಗುರಿಯನ್ನು ತಲುಪಲಾಗುವುದು ಎಂಬುದು ನಿಶ್ಚಿತ. ಸಾಧಕನೊಬ್ಬನಲ್ಲಿ ಅದು ಸತತ ಇದ್ದರೆ ಅವನು ಅತ್ಯಂತ ಕೆಟ್ಟ ತೊಂದರೆಗಳ ಮೇಲೆ ಜಯ ಸಾಧಿಸಿರುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದು ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಈಗ ಅವನು ದೃಢವಾಗಿ ಸುರಕ್ಷಿತ ಮಾರ್ಗದ ಮೇಲಿರುತ್ತಾನೆ.

*

(ಹಾಸ್ಯದ ಮತ್ತು ಉಲ್ಲಾಸದ) ಪ್ರಸನ್ನತೆ ಪ್ರಾಣಿಕವಾದದ್ದು, ಅದಿರಬಾರದು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಆಳವಾದ ಪ್ರಸನ್ನತೆ ಇದೆ, ಆಂತರಿಕ ಸುಖಹಾಸ್ಯವಿದೆ, ಅದು ಪ್ರಸನ್ನತೆಯ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸ್ಥಿತಿ.

*

ಆಂತರಿಕ ಸಂತೋಷ ಮತ್ತು ಪ್ರಸನ್ನತೆ ಇವು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತವೆ, ಆದರೆ ಹಗುರಾದ ಹಾಸ್ಯ ಮೇಲ್ಮೈಯಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಪ್ರಾಣಿಕ ಬುರುಗು ಬರುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಅದು ಏನನ್ನೂ ದೂರಕಿವೆ ಪ್ರಾಣಿಕ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ವ್ಯಯಮಾಡುತ್ತದೆ.

CWSA, 31/173-74

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

*

ಅಡೆತಡೆಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಪ್ರಸನ್ನತೆಯಿಂದ ಪಟ್ಟು ಹಿಡಿಯಿರಿ

ಮಾರ್ಗದ ಮೇಲೆ ಅನೇಕ ಸಂಗತಿಗಳು ಸಂಭವಿಸುತ್ತವೆ ಹಠಾತ್ತನೆ ಮನುಷ್ಯ ತಾನೊಂದು ಅಡೆತಡೆಯ ಮೇಲೆ ಜಯ ಸಾಧಿಸಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾನೆ, ಯೋಚಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಮನುಷ್ಯ ಅದರ ಮೇಲೆ ಜಯ ಸಾಧಿಸಿದಾಗ್ಯೂ ಅದನ್ನು ಇಡಿಯಾಗಿ ಜಯಿಸಲಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಬಹಳ ಸ್ವಪ್ನ ಉದಾಹರಣೆಯೊಂದನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ, ಅದು ಸರಳ ಅವಲೋಕನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದು. ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು ತನ್ನ ಪ್ರಾಣಿಕದ ಮೇಲೆ ನಿಯಂತ್ರಣ ಪಡೆಯಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅದು ನಿಯಂತ್ರಣಕ್ಕೊಳಗಾಗದೆ ಇದೆ ಎಂದು ಕಂಡುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ, ಯಾವುದೇ ವಿಷಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ವಿಷಯವೊಂದನ್ನು ಕುರಿತು ಏನೂ ಇಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ರೋಷಾವೇಶದಿಂದಿರುತ್ತದೆ, ಆ ರೀತಿ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವುದಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಬಾರದು, ಭುಗಿಲೇಳಬಾರದು, ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡು ಜೀವನದ ಆಘಾತಗಳನ್ನು ಹಿಂಸಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸದೆ ತಾಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಕಲಿಸಿಕೊಡಲು ಕಾರ್ಯ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾನೆ, ಇದನ್ನು ಅವನು ಪ್ರಸನ್ನತೆಯಿಂದ ಕೈಕೊಂಡರೆ ಅದು ತೀವ್ರಗತಿಯಿಂದ ಸಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. (ಬಹಳ ಮಹತ್ವದ ವಿಷಯವಿದೆ, ನೀವು ಅದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು: ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಿಕದೊಂದಿಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸುವಾಗ ಪ್ರಸನ್ನತೆಯಿಂದ ಇರುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸಬೇಕು,

ಹಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನೀವು ತೊಂದರೆಗೊಳಗಾಗುತ್ತೀರಿ) ಮನುಷ್ಯ ಪ್ರಸನ್ನತೆಯಿಂದ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ, ಎಂದರೆ ರೋಷ ಮೇಲಕ್ಕೆದ್ದು ಬರುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಕಂಡುಬಂದಾಗ ಅವನು ನಗಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾನೆ. ಖಿನ್ನತೆಗೆ ಒಳಗಾಗದೆ: “ಅಹಾ! ನನ್ನ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಯತ್ನವಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಅದು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗ ತೊಡಗಿದೆ” ಎಂದು ಹೇಳದೆ ಅವನು ನಗಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು “ಸರಿ, ಮನುಷ್ಯ ಅದರ ಕೊನೆಯನ್ನು ಇನ್ನೂ ಕಂಡುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಈಗ ನೋಡು, ನೀನು ಹಾಸ್ಯಾಸ್ವದನಾಗಿರುವಿಯಲ್ಲವೆ, ನೀನು ಹಾಸ್ಯಾಸ್ವದವಾಗುತ್ತಿರುವಿ ಎಂಬುದನ್ನು ನೀನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವಿ! ಸಿಟ್ಟಿಗೇಳುವುದು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿದೆಯೆ?” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಈ ಪಾಠವನ್ನು ಪ್ರಸನ್ನತೆಯಿಂದ ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ನಿಜವಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲದ ನಂತರ ಅದು ಮತ್ತೆ ಸಿಟ್ಟಿಗೇಳುವುದಿಲ್ಲ, ಅಚಂಚಲವಾಗಿರುತ್ತದೆ- ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಲಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ವಿರಾಮದಲ್ಲಿರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆ ತೊಂದರೆಯ ಮೇಲೆ ಜಯ ಸಾಧಿಸಲಾಯಿತು ಎಂದು ಮನುಷ್ಯ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾನೆ, ಕೊನೆಗೆ ಒಂದು ಪರಿಣಾಮ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾನೆ: “ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣಿಕ ನನಗೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ, ಅದು ಈಗ ಸಿಟ್ಟಿಗೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ.” ಮತ್ತು ಮರುದಿನ ಮನುಷ್ಯ ತಾಳ್ಮೆ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ಅವನು ಹುಷಾರಾಗಿರಬೇಕು, ಆಗ ಅವನು: “ಇಲ್ಲಿ ನಾವಿದ್ದೇವೆ, ಅದೇನೂ ಉಪಯುಕ್ತವಾದದ್ದಲ್ಲ, ನಾನೆಂದಿಗೂ ಏನನ್ನೂ ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ನನ್ನ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ವಿಫಲವಾಗಿವೆ, ಇದೆಲ್ಲವೂ ಭ್ರಮೆ, ಅದು ಅಸಾಧ್ಯವಾದದ್ದು” ಎಂದು ಹೇಳಬಾರದು, ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ “ನಾನು ಸಾಕಷ್ಟು ಜಾಗೃತನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕು. ಮನುಷ್ಯ ಬಹಳ ದೀರ್ಘಕಾಲ ಕಾದುಕೊಂಡಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಂತರ ಅವನು “ಅಹಾ! ಅದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು, ಅದು ಮುಗಿದು ಹೋಯಿತು” ಎಂದು ಹೇಳಬಲ್ಲ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಮನುಷ್ಯ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಕಾದುಕೊಂಡಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

CWM, 4/249-50

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಒಳ್ಳೆಯ ಆಂತರಿಕ ವಿನೋದ ಪ್ರವೃತ್ತಿ (humour) ಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು

ಸರ್ವಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಒಂದೆಡೆ ಕೈಕೊಂಡ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಗತಿ ಇನ್ನೊಂದೆಡೆಗಿರುವ

ವಿರೋಧಿ ಶಕ್ತಿಗಳ ಆಕ್ರಮಣದ ಪ್ರಚೋದನೆಗೊಳಗಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ನೀವು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಿದ ಹಾಗೆ, ಹೆಚ್ಚು ಜಾಗರೂಕರಾಗಿರಬೇಕು. ಅತ್ಯಂತ ಅವಶ್ಯವಾದ ಗುಣ ಎಂದರೆ ಪಟ್ಟುಹಿಡಿಯುವಿಕೆ, ತಾಳ್ಮೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ನಾನು ಏನೆಂದು ಕರೆಯಲಿ... ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆಂತರಿಕ ವಿನೋದ ಪ್ರವೃತ್ತಿ, ಅದು ನೀವು ಎದೆಗುಂದದಂತೆ ಇರುವುದಕ್ಕೆ, ವಿಷಣ್ಣರಾಗದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಹಾಗೂ ಎಲ್ಲ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಮಂದಹಾಸದಿಂದ ಎದುರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಶಬ್ದವಿದೆ: Cheerfulness ಪ್ರಸನ್ನತೆ ಇದನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬರಲು ಶಕ್ತರಾದರೆ ಅದರ ಪ್ರಕಾಶದಲ್ಲಿ ನೀವು ಹೆಚ್ಚು ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೋರಾಡುತ್ತೀರಿ, ನೀವು ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸದಂತೆ ನಿಮಗೆ ಅಡ್ಡಬರುವ ಈ ಕೆಟ್ಟ ಪ್ರಭಾವಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಡೆದು ನಿಲ್ಲಿಸಲು ಶಕ್ತರಾಗುತ್ತೀರಿ.

CWM, 8/23

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಪ್ರಸನ್ನತೆ ಸಾಧನೆಯ ಲವಣವಿದ್ದ ಹಾಗೆ. ಅದು ವಿಷಣ್ಣತೆಗಿಂತ ಸಾವಿರಪಟ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯದು.

*

ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಸನ್ನತೆಯಿಂದಿರು, ಗಾಢ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರು. ಲೈಂಗಿಕತೆ, ಸಂಶಯ ಇತ್ಯಾದಿ ಇವೆಲ್ಲ ಅಲ್ಲಿವೆ, ಆದರೆ ನಿನ್ನೊಳಗೆ ಭಗವಂತನೂ ಕೂಡ ಇರುವನು. ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತೆರೆದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ದೈವಿಕವಾದವನನ್ನು ಇಲ್ಲವೆ ದೈವಿಕವಾದವಳನ್ನು

ನೋಡಲು ಶಕ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಪರದೆ ಹರಿದು ಹೋಗುವವರೆಗೆ ನೋಡುತ್ತಿರು.

CWSA, 31/173

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

*

ಲೋ! ಇಲ್ಲಿ ಹೂವುಗಳಿವೆ, ಆಶೀರ್ವಾದಗಳಿವೆ, ಇಲ್ಲಿ ದೈವೀ ಪ್ರೇಮದ ಮಂದಹಾಸವಿದೆ! ಅದು ಆದ್ಯತೆಗಳನ್ನಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ತಿರಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಎಲ್ಲರತ್ತ ಉದಾರವಾದ ಪ್ರವಾಹ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹರಿದು ಹೋಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದು ತನ್ನ ಅದ್ಭುತ ಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಮರಳಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ.

ದಿವ್ಯಾನಂದದ ಸಂಜ್ಞೆಯೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ತೋಳುಗಳನ್ನು ಹೊರಗೆ ಚಾಚಿರುವ ಸನಾತನ ದೈವೀ ಮಾತೆ ಜಗತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಅತ್ಯಂತ ಪರಿಶುದ್ಧ ಪ್ರೇಮದ ನಿಂತು ಹೋಗದ ಆದ್ರ್ವತೆಯನ್ನು (dew) ಧಾರೆಯೆರೆಯುತ್ತಾಳೆ.

CWM, 1/367

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ನಮ್ಮ ಮಂದಹಾಸವನ್ನು ಪುನರ್ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು

ಸ್ವ-ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯ ಭಾವನೆ

ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನತ್ತ ಬಹಳ ನಿಷ್ಕಾಪಟ್ಯದಿಂದ, ಅತ್ಯಂತ ನೇರವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಕಠಿಣವಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಂಡರೆ ಅತಿ ಕಡಿಮೆ ವಿಷಯಗಳು, ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಅತಿ ಕಡಿಮೆ ಚಲನೆಗಳು ಆಸೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಮಿಶ್ರಣದಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗಿವೆ ಎಂಬುದು ಕೂಡಲೆ ಅವನ ಗ್ರಹಿಕೆಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಉಚ್ಚತರ ವಿಷಯ ಎಂದು ನೀವು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡದ್ದರಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಅಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ... ಇಲ್ಲ ಸಂತೋಷದ ವಿಷಯವೆಂದರೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಅಲ್ಲ, ಆದರೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಸಲ ಆಸೆಯ ಮಿಶ್ರಣವಿರುತ್ತದೆ. ಸ್ವ-ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಗಾಗಿ ಆಸೆ, ಕೇವಲ ಇಡಿಷ್ಟೇ ಆದರೂ, ಆ ಬಗೆಯ ಸ್ವ-ಸಂತೃಪ್ತಿ, ಹೆಚ್ಚಿನವರಾರೋ ಆಗಿರುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ಸಂತೃಪ್ತಿ ಇವುಗಳಿಗಾಗಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ನೆರೆಹೊರೆಯವರಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಅವರ ಮೇಲೆ ಅಧಿಕಾರ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಯೋಗಿಗಳಾಗಲು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ, ಅದರಿಂದಾಗಿ ಇತರರು ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಶಂಸೆ ಹಾಗೂ ಗೌರವವುಳ್ಳವರಾಗುವಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಎಷ್ಟು ವಿಷಯಗಳು ನಿಜವಾಗಿ ಪರಿಶುದ್ಧವಾಗಿವೆ? ಪರಿಶುದ್ಧ ಅಭಿಪ್ರೇ ಎಲ್ಲಿದೆ? ನೀವು ಈಗಾಗಲೇ ಬಹಳ ಉಚ್ಚತರ ಹಂತವನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ, ಆ ಹಂತವನ್ನು ಕುರಿತು ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದೆ, ಆ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನೆಡೆಗೆ ಮಂದಹಾಸದಿಂದ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲ, ಅದು ಸ್ವಲ್ಪ ವ್ಯಂಗ್ಯಾರ್ಥಕವಾಗಿರುವ ಮಂದಹಾಸವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ತಾನು ಎಷ್ಟೊಂದು ಅಲ್ಪನಾಗಿದ್ದೆ, ಕ್ಷುದ್ರನಾಗಿದ್ದೆ, ಯಾವ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಇಲ್ಲದವನಾಗಿದ್ದೆ, ಎಷ್ಟೊಂದು ಮೂರ್ಖನಾಗಿದ್ದೆ ಎಂಬುದರ ಭಾವನೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲ. ಆದರೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ದೀರ್ಘಕಾಲದವರೆಗೆ ಎಲ್ಲ ಚಲನೆಗಳು, ಯಾವಾಗಲೂ, ತಮ್ಮ ಬೆನ್ನ ಮೇಲೆಯೇ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡಿರುತ್ತವೆ! ಹರವೊಂದರಲ್ಲಿ ನೀವು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತೀರಿ, ಅದು ಈ ವಿಶ್ವದ ಮುಖದೆದುರು ನೀವು ಜಿಗಿದು ಮೇಲೆ ಬರುವ ರೀತಿಯದಾಗಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆಯೇ ಹೊರಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ, ಚಿಕ್ಕಪರಿಣಾಮವೊಂದನ್ನು, ಚಿಕ್ಕ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೀರಿ, ಅದು ಕೇವಲ ಸ್ವ-ಮೆಚ್ಚುಗೆಯಾಗಿರಬಹುದು: “ಓಹ್ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಅದೆಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದ ಅಭಿಪ್ರೇಯಿತ್ತು!”

ಮಂದಹಾಸ ಬೀರಲು ಶಕ್ತನಾಗದ ದೇವನೊಬ್ಬ ಈ ವಿನೋದಪ್ರಿಯ ವಿಶ್ವವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿರಲಾರ.

CWM, 10/345

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಕ್ರೋಧ ಯಾವಾಗಲೂ ಒಂದು ದೌರ್ಬಲ್ಯದ ಕುರುಹು

ತಳಮಳ, ಹಿಂಸೆ ಹಾಗೂ ಕ್ರೋಧ, ಯಾವ ಅಪವಾದವಿಲ್ಲದೆ ಈ ವಿಷಯಗಳು ದೌರ್ಬಲ್ಯದ ಕುರುಹುಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಮೈಮರೆತರೆ ಮತ್ತು ಹೇಳಬಾರದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದರೆ ಇದು ನಿಜವಾಗಿ ಭಯತರಿಸುವ ಮಾನಸಿಕ ದೌರ್ಬಲ್ಯ. ಹಾಗಿರದಿದ್ದರೆ ನೀವು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿರುವ ಅಪಮಾನಗಳನ್ನು ಕೇಳಬಹುದು, ಜನರು ನಿಮಗೆ ಎಲ್ಲ ಸಾಧ್ಯವಿರುವ ಹೆಡ್ಡತನದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಹುದು; ನೀವು ದುರ್ಬಲರಾಗಿರದೆ ಇದ್ದರೆ, ನೀವು ಬಹುಶಃ ಬಾಹ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಂದಹಾಸ ಬೀರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ನಗುವುದು ಯಾವಾಗಲೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಅಭಿರುಚಿಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಆಳದೊಳಗೆ ನೀವು ಮಂದಹಾಸ ಬೀರುತ್ತೀರಿ, ಅದು ದಾಟಿ ಹೋಗಲು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತೀರಿ, ಅದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸ್ವರ್ತಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಸರಳವಾಗಿ, ಇಲ್ಲಿ ಸಲಹೆ ನೀಡಿದ ಹಾಗೆ, ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಅಚಂಚಲವಾಗಿ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ರೂಢಿಯನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ ಸತ್ಯ ಕುರಿತು ಗ್ರಹಿಕೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದರೆ, ನೀವು ಏನು ಬೇಕಾದದ್ದನ್ನೂ ಕೇಳಬಹುದು. ಅದು ಕಂಪನಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಬಹುದಾದುದನ್ನು ಕೂಡ ಉತ್ಪಾದಿಸುವುದಿಲ್ಲ- ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ಪರಿಪೂರ್ಣ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಲವಾಗಿ, ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದ ಹಿಂದೆ ಸಾಕ್ಷೀಪುರುಷನ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೆವು ಅವನೇನಾದರೂ ಅಲ್ಲಿ ಆ ಸುಖಾಂತವನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ಇದ್ದರೆ ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ಮಂದಹಾಸ ಬೀರುತ್ತಿದ್ದ.

ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಎಲ್ಲ ಹಿಂಸೆಯನ್ನು, ಕ್ರೋಧವನ್ನು ಚೆಲ್ಲಿಕೊಡುವ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ಬರುತ್ತಿರುವ ಕಂಪನಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮಗೆ ಭಾವನೆ ಬಂದರೆ, ಮೊದಲು ಅದು ಬರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನಂತರ ಹಠಾತ್ತನೆ ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಸ್ಪಂದನವಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನಂತರ ನೀವೇ ತಾಳ್ಮೆ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರೆ ಆಗ ನೀವು ಅವನಷ್ಟೇ ದುರ್ಬಲರಾಗಿರುತ್ತೀರಿ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ನಿಶ್ಚಿತತೆ ಪಡೆಯಬಹುದು.

CWM, 6/372-73

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ನೀವು ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ಕೊಡಬಾರದು

ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ವಿಚಾರ ಕುರಿತು ನಿಖರವಾದ, ಮೂರ್ತರೂಪದ ಸ್ಪಷ್ಟ, ನಿಶ್ಚಿತ ಯೋಚನೆಯನ್ನು ಹೊಂದುವುದರಲ್ಲಿ ನೀವು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಪ್ರಯತ್ನ-ವೊಂದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು, ನಿಮ್ಮನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ನಿಂತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಏಕಾಗ್ರತೆ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಮೊದಲ ಸಲ ಕೈಕೊಂಡಾಗ ಅದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅಕ್ಷರಶಃ ನೋಯಿಸುತ್ತದೆ, ಅದು ದಣಿವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನೀವದನ್ನು ರೂಢಿಗತ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ, ನಿಮ್ಮ ಇಡೀ ಜೀವನದ ತುಂಬ ಅನಿಶ್ಚಿತ ಸ್ವಭಾವವಿರುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುತ್ತೀರಿ. ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ ವಿಷಯಗಳಿದ್ದಾಗ, ನೀವು ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ ರೀತಿಯ ಹಲವಾರು ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದಾಗ- ಏಕೆಂದರೆ ಏನಿಲ್ಲ ಇದ್ದಾಗಲೂ ಮನುಷ್ಯ ಅಂತಹವನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ- ಆ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಎಲ್ಲ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಮರ್ಥರಾಗಬೇಕು, ಅವುಗಳನ್ನು ಒಂದರ ಎದುರು ಇನ್ನೊಂದಾಗುವಂತೆ ಇರಿಸಬೇಕು, ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಯತ್ತ ಎಲ್ಲ ಬದಿಗಳಿಂದ ನೋಡಬೇಕು, ಅವುಗಳ ಮೇಲೆದ್ದು ಪರಿಹಾರ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಅದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳದೇ ಹೋದರೆ ಅನಿಶ್ಚಿತ ಹಾಗೂ ಮಸುಕಾದ ಸುಳಿಗಳಲ್ಲಿರುವಂತಹಗಳಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅತ್ತಿತ್ತ ಎಸೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದು ನಿಮ್ಮ ಶಿರದ ಸುತ್ತ ಹಲವಾರು ಜೇಡು ಹುಳುಗಳು ಸುತ್ತುತ್ತ ಹಾರಾಡುತ್ತಿರುವಂತಿರುತ್ತದೆ- ಆದರೆ ನೀವು ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ನಾನು ಅತ್ಯಂತ ಸರಳವಾದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ತಿಳಿಯಿತೆ? ಜಗತ್ತಿನ, ಮನುಕುಲದ ಇಲ್ಲವೆ ಒಂದು ದೇಶದ ವಿಧಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ- ಆ ಬಗೆಯದೇನನ್ನೂ ಅಲ್ಲ.

ದಿನನಿತ್ಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವಂತಹ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅವು ಬಹಳ ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿರುತ್ತವೆ.

ಸರಿ, ಇದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು, ನಿಮ್ಮ ಮಿದುಳು ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. “ಇಂತಹ ರೂಢಿಗಳಿಂದ, ಗುಣಗಳಿಂದ ಅದು ಆಕಾರ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡುವುದರ ಬದಲಾಗಿ ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿನ ನಿಖರತೆ, ನಿಷ್ಪಷ್ಟತೆ, ಏಕಾಗ್ರತೆಯಲ್ಲಿರಲು, ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳಲು, ನಿರ್ಧಾರ ಕೈಕೊಳ್ಳಲು, ವಸ್ತು-ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕ್ರಮಬದ್ಧ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇರಿಸಲು ಏಕಾಗ್ರತೆಗಾಗಿ ಕ್ಷಮತೆ ಹೊಂದಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿರಿ, ನಿಮ್ಮ ತರ್ಕಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿರಿ.”

ಸಹಜವಾಗಿ, ತರ್ಕಬುದ್ಧಿ ಮನುಷ್ಯನ ಪರಮೋಚ್ಚ ಕ್ಷಮತೆ ಅಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ಮೀರಿ ಹೋಗಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ತರ್ಕಬುದ್ಧಿ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನೀವು ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅಸಂಬದ್ಧವಾಗಿ ಜೀವಿಸುತ್ತೀರಿ, ವಿವೇಕದಿಂದ ಹೇಗೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬುದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಇದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಕನಿಷ್ಠ ಮಟ್ಟದ ವಿಷಯವೂ ಕೂಡ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದು ಹಾಗೇಕಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೂ ಕಡಿಮೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಉಪಾಯ ನಿಮಗೆ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಹಾಗಿರುವಾಗ ತನ್ನಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲ ಹಾಗೂ ಸ್ಪಷ್ಟ ಯೋಚನೆ ಇರುವ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಅವನು ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಆಕ್ರಮಣಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಬಲ್ಲನು, ಅವು ಭಾವನಾತ್ಮಕವಾಗಿರಲಿ, ಇಲ್ಲವೆ ಹಿಂಸೆಗಳಂತಹವೇನೇ ಇರಲಿ, ಏಕೆಂದರೆ ಜೀವನ ಇಂತಹ ವಿಷಯಗಳಿಂದ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿದೆ- ಅಸಂತೋಷ, ಉಪದ್ರವ ಇವುಗಳಿರುವಂತಹ ವಿಷಯಗಳು- ಅವು ಚಿಕ್ಕವಾಗಿರಬಹುದು, ಆದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಭಾವನೆಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುವವನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಹಾಗಾಗಿ, ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ, ಅವನ ಭಾವನೆಗೆ ಅವು ದೊಡ್ಡವಾಗಿರುವಂತೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ; ಏಕೆಂದರೆ ಅವು ಅವನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ. ಸರಿ, ತರ್ಕಬುದ್ಧಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಿಂದೆ ಸರಿದು ನಿಂತುಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲದು, ಅದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡಿ, ಮಂದಹಾಸ ಬೀರಿ, “ಓಹ್! ಇಲ್ಲ, ಇಂತಹ ಚಿಕ್ಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ಕೊಡಬಾರದು”, ಎಂದು ಹೇಳಬಲ್ಲದು.

CWM, 8/182-83

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಸ್ವತಂತ್ರ ಹಾಗೂ ಪ್ರೇಮ

ಸ್ವತಂತ್ರ! ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದ ರಹಸ್ಯವಾದಿ ಹಾಗೂ ಋಷಿ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿದ ನೆನಪಿದೆ. ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು, “ನಾನು ಸ್ವತಂತ್ರನಾಗಿರಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ, ನಾನು ಸ್ವತಂತ್ರ ಸತ್ತೆ! ನಾನು ಸ್ವತಂತ್ರನಾಗಿದ್ದಾಗ ಮಾತ್ರ ಜೀವಿಸುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಋಷಿ ಮುಗುಳ್ಳುಗುತ್ತ ಉತ್ತರ ನೀಡಿದ: “ಅದರರ್ಥ ನಿನ್ನನ್ನು ಯಾರೂ ಪ್ರೀತಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಯಾರಾದರೂ ನಿನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿದರೆ ನೀನು ಕೂಡಲೆ ಆ ಪ್ರೇಮದ ಅವಲಂಬನೆಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವಿ.”

ಅದು ಸುಂದರ ಉತ್ತರ, ಏಕೆಂದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ಪ್ರೇಮ ಏಕತೆಯತ್ತ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ದೈವೀ ಏಕತೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ನಿಜವಾದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ತಮ್ಮ ಹಕ್ಕಾಗಿದೆಯೆಂದು ಯಾರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಹಕ್ಕನ್ನು ಪಡೆಯಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತಾರೋ ಅವರು ನಿಜವಾದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಬೆನ್ನು ತಿರುಗಿಸುತ್ತಾರೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಪ್ರೇಮವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ವಿರೂಪಗೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಭಾವದ ಬಿಗಿಹಿಡಿತದಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ.

ಮನುಷ್ಯ ಒತ್ತಾಯಕ್ಕೊಳಗಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸಲಾರ, ಪ್ರೀತಿಸಿರೆಂದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸಲಿಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅದು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಪ್ರೇಮವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಹಾಗಾಗಿ ಒತ್ತಾಯ ಮಧ್ಯಪ್ರವೇಶಿಸಿದರೆ ಅದು ಮಿಥ್ಯೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆಂತರಿಕ ಸತ್ತೆಯ ಎಲ್ಲ ಚಲನೆಗಳು ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಿತ ಚಲನೆಗಳಾಗಿರಬೇಕು. ಆ ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಣೆ ಆಂತರಿಕ ಸಾಮರಸ್ಯ, ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಇವುಗಳಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ. ಸ್ವ-ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಅರ್ಪಣ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ, ಅಲ್ಲಿ ಆಳಾತಿ ಆಳದ ಸತ್ಯದತ್ತ ಸತ್ತೆಯ ನೈಜತೆಯತ್ತ, ದೈವೀ ಗುರಿಯ ಮೂಲದತ್ತ ಮರಳಿ ಹೋಗುವುದಿರುತ್ತದೆ.

CWM, 9/51-52

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಇಷ್ಟವಿರುವಿಕೆ ಹಾಗೂ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ ಇವುಗಳ ಮೇಲೆ ಜಯ ಸಾಧಿಸಿರಿ

... ಕೆಲವು ಸ್ವಭಾವಗಳಿರುತ್ತವೆ, ಅವು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ ಕೆಟ್ಟವಾಗಿರುತ್ತವೆ, ವಿಕೃತಗೊಂಡು ಜನ್ಮತಾಳಿದ ಸತ್ತೆಗಳು, ಹಾನಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವುದು ಅವುಗಳಿಗೆ ಪ್ರಿಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ; ತರ್ಕಬದ್ಧವಾಗಿ ಮನುಷ್ಯ ಬಹಳ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿದ್ದರೆ, ವಿಕೃತಗೊಂಡಿರದಿದ್ದರೆ, ಪಶುಗಳಿರುವ ಹಾಗೆ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿದ್ದರೆ- ಏಕೆಂದರೆ ಈ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ಪಶುಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಒಳ್ಳೆಯವಾಗಿರುತ್ತವೆ, ವಿಕೃತಗೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಮನುಕುಲದಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ- ಆಗ ಅವನು ದಾರಿ ಬಿಟ್ಟು ದೂರ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾನೆ, ಅದು ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ ಹಾನಿಕಾರಕವಾದದ್ದರಿಂದ ದೂರ ಸರಿದು ನಿಂತ ಹಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸಂತೋಷಕರ ವಿಷಯವೆಂದರೆ ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮಿಶ್ರಣಗೊಂಡ ಸ್ವಭಾವಗಳನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ, ಅಲ್ಲಿ

ಬಳ್ಳೆಯದು ಮತ್ತು ಕೆಟ್ಟದ್ದು ಇವುಗಳ ನಡುವೆ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಮತೋಲನವಿರುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯ ಒಳ್ಳೆಯ ಹಾಗೂ ಕೆಟ್ಟ ಸಂಬಂಧಗಳಿರುತ್ತವೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಬಹುದು. ಆಳವಾದ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆಯ ಭಾವನೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನಲ್ಲೇ ಮಿಶ್ರಣಕ್ಕೊಳಗಾಗಿರುತ್ತಾನೆ (ನಗು), ಸದೃಶ-ರಾದವರು, ಸದೃಶರಾದವರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಕೆಲವು ಜನರು ರಕ್ತಪಿಶಾಚಿಗಳ ಹಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅವರು ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬನ ಸಮೀಪ ಬಂದಾಗ ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ಅವನ ಜೀವಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹಾಗೂ ಚೈತನ್ಯವನ್ನು ಹೀರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯ ಅಂತಹರ ಬಗ್ಗೆ, ಗಂಭೀರ ಅಪಾಯದ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವ ಹಾಗೆ ಜಾಗರೂಕನಾಗಿರಬೇಕು. ಆ ಅಪಾಯವೂ ಕೂಡ ಇರುತ್ತದೆ, ಅದು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದಲ್ಲ, ಆದರೆ ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಕಂಡುಬರುವಂತಹದಲ್ಲ ಮತ್ತು ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ಅಷ್ಟೊಂದು ಇಡಿಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಮನುಷ್ಯ ಅಂತಹರನ್ನು ಕಂಡಾಗ ಅವರಿಂದ ದೂರ ಓಡಿ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಹಾಗಾಗಿ, ಸಾರಭೂತವಾಗಿ, ಮನುಷ್ಯ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಬೇಕಾದರೆ ಮೊದಲು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದೆಂದರೆ ತನ್ನ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ ಹಾಗೂ ಇಷ್ಟವಿರುವಿಕೆ ಇವುಗಳ ಮೇಲೆ ಜಯ ಸಾಧಿಸಬೇಕು, ಎಲ್ಲದರತ್ತ ಮಂದಹಾಸದಿಂದ ನೋಡಬೇಕು.

CWM, 9/181-82

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಒಂದು ನಿರ್ಧಾರಕ ಮುಕ್ತಿ

ಮಾರ್ಗದ ಮೇಲೆ ಮುನ್ನಡೆ ಸಾಧಿಸಲು ಬಯಸಿದರೆ ನೀನು ಬಹಳ ವಿನಮ್ರತೆಯಿಂದ ಹೊಸ ಜನ್ಮದತ್ತ ಇರುವ ನಿನ್ನ ಮಾರ್ಗದ ಮೇಲೆ ಮೊದಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಅತಿಮಾನಸ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಭ್ರಮೆಯನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ನಿನಗೆ ಸಮಾಧಾನ ನೀಡಲು ನಾನು ಹೇಳುವುದು ಹೀಗಿದೆ: ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನೀನು ಪೃಥ್ವಿಯ ಮೇಲೆ ಜೀವಿಸುತ್ತಿರುವಿ ಎಂಬ ವಾಸ್ತವತೆಯಿಂದ- ಅದರ ಬಗ್ಗೆ

ನಿನಗರಿವಿರಬಹುದು ಇಲ್ಲದೆ ಇರಬಹುದು, ನೀನು ಬಯಸಬಹುದು ಇಲ್ಲವೆ ಬಯಸದೆ ಇರಬಹುದು- ಗಾಳಿಯೊಂದಿಗೆ ಈ ಹೊಸ ಅತಿಮಾನಸ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಉಸಿರಾಡಿಸುತ್ತಿರುವಿ, ಆ ದ್ರವ್ಯ ಈಗ ಪೃಥ್ವಿಯ ಮೇಲೆ ಹರಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ಅದು ನಿನ್ನೊಳಗೆ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುತ್ತಲಿದೆ, ನೀನು ನಿರ್ಧಾರಕ ಹೆಜ್ಜೆ ಇರಿಸಿದ ಕೂಡಲೆ ಅವು ಬಹಳ ಹಠಾತ್ತನೆ ಪ್ರಕಟವಾಗುವವು.

ನಿರ್ಧಾರಕ ಹೆಜ್ಜೆ ಇರಿಸಲು ಇದು ನಿನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದು ಬೇರೆ ಪ್ರಶ್ನೆ, ಅಭ್ಯಾಸ ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅದು ಉಳಿದುಕೊಂಡಿದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಸಂಭವಿಸುತ್ತಿರುವ ಹಾಗೂ ಈಗ ಹೆಚ್ಚು ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಸಂಭವಿಸಲಿರುವ ಅನುಭವಗಳು ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ ಹೊಸ ಬಗೆಯವಾದ್ದರಿಂದ ಏನು ಸಂಭವಿಸಲಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮೊದಲೇ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಾರೆವು, ನಾವು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು, ಆದ್ಯಂತವಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಕೈಕೊಂಡ ನಂತರ ನಾವು ನಿಶ್ಚಿತತೆಯಿಂದ ಈ ಅತಿಮಾನಸ ದ್ರವ್ಯ ಹೊಸ ಜನ್ಮ ತಾಳುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿಸುವುದೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಬಲ್ಲೆವು. . . . ಇದನ್ನು ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ನಂತರ ಹೇಳುವೆ; ಸದ್ಯದ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೆಚ್ಚು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ, ಸರಳವಾಗಿ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಜನ್ಮ ತಾಳಲು ನಿನ್ನ ಮಾರ್ಗದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕು.

ನಿನಗೆ ಇದು ಸಂಭವಿಸಿದಾಗ, ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ನಿನ್ನನ್ನು ನೀನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಇಲ್ಲವೆ ನನ್ನನ್ನು ಕೇಳುವ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಪರಿಹಾರ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವವು.

ಮತ್ತು, ಅದೇನೇ ಇರಲಿ, ಜೀವನದತ್ತ ನಿನ್ನ ಮನೋಭಾವ ಎಷ್ಟೊಂದು ಭಿನ್ನವಾಗುತ್ತದೆಂದರೆ ಜೀವಂತ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆ ಕುರಿತು ಯಾರಾದರೂ ಮಾತನಾಡಿದಾಗ ಅದು ನಿನಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ನೀನು ಒಂದು ಶ್ರೇಷ್ಠ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವಿ, ಅದೆಂದರೆ ಅಹಂಕಾರವಿಲ್ಲದೆ ಜೀವಿಸುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂಬುದು.

ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನಿನಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಡೀ ಜೀವನ ಅಹಂಕಾರದ ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ ಎಂದರೆ ಅಹಂಕಾರದೊಂದಿಗೆ, ಅಹಂಕಾರದ ಮೂಲಕ ಮಾತ್ರ ಜೀವಿಸಲು ಹಾಗೂ ಕಾರ್ಯಕೈಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ತೋರಿಬರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಈ ಹೊಸ ಜನ್ಮದ ನಂತರ ನೀವು ಅಹಂಕಾರದತ್ತ ಮಂದಹಾಸದೊಂದಿಗೆ ನೋಡಬಲ್ಲರಿ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ "ನನ್ನ ಮಿತ್ರ, ಇನ್ನು ಮುಂದೆ

ನಿನ್ನ ಆವಶ್ಯಕತೆ ನನಗಿಲ್ಲ.” ಎಂದು ಹೇಳಬಲ್ಲಿರಿ.

ನಿಮಗೆ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ನಿರ್ಧಾರಕ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಂದುಕೊಡುವ ಪರಿಣಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಇದೂ ಕೂಡ ಒಂದು.

CWM, 9/337-38

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಪ್ರಾಣಿಕ ಕಪಟವೇಷ

ಜನರು ಅವಸರದಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ, ಅವರು ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಕೂಡಲೆ ನೋಡಲು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ.

ಆಗ ಅತಿಮಾನಸವನ್ನು ಎಳೆದು ತರುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ನಂಬುತ್ತಾರೆ- ಅವರು ಚಿಕ್ಕ ಪ್ರಾಣಿಕ ವೈಯಕ್ತಿಕತೆಯನ್ನು ಕೆಳಗೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ, ಅದು ಅವರತ್ತ ಅಣಕವಾಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತೆ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ದುಃಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರವ ಮೂರ್ಖರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಸಂಭವಿಸುವುದು ಈ ಬಗೆಯದೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ, ನೂರರಲ್ಲಿ ತೊಂಬತ್ತೊಂಬತ್ತು ಸಲ ಇದೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ.

ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ವೈಯಕ್ತಿಕತೆ, ಪ್ರಾಣಿಕ ಅಸ್ತಿತ್ವ ದೊಡ್ಡ ಆಟವನ್ನು ಆಡುತ್ತದೆ, ದೊಡ್ಡ ಪ್ರದರ್ಶನವನ್ನು, ಪ್ರಕಾಶದ ಆಟಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆಗ ಎಳೆತವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡ ಬಡಪ್ರಾಣಿ ಮಂತ್ರಮುಗ್ಧವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. “ಅಲ್ಲಿ ಅದು ಅತಿಮಾನಸ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಅವನು ತಗ್ಗೊಂದರಲ್ಲಿ ಬೀಳುತ್ತಾನೆ. ನೀವು ಅದನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶಿಸಿದಾಗ, ಒಂದಿಲ್ಲೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಾಗ ಮತ್ತು ನಿಜವಾದ ದೈವೀಪ್ರಕಾಶದೊಂದಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕ ಉಂಟಾದಾಗ ನೀವು ಪ್ರಾಣಿಕವನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿ ನೋಡಬಹುದು ಮತ್ತು ಅದು ಕೃತ್ರಿಮ ಪ್ರಕಾಶವೊಂದರ ಲೀಲೆ ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಇದ್ದ ಹಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅದು ಹಾಗಿರದಿದ್ದರೆ- ಇತರರ ಕಣ್ಣು ಕೋರೈಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ, ಅದ್ಭುತವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಆಗ ಅವರು ಮೋಸಕ್ಕೊಳಗಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಕೇವಲ ನೀವು ದೈವೀ ಸತ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ, ಅದರೊಡನೆ ಸಂಪರ್ಕ ಬಂದಾಗ ಅಹಾ! ನೀವು ಮಂದಹಾಸ ಬೀರುತ್ತೀರಿ.

ಅದು ಕಪಟ ಪಾಂಡಿತ್ಯ, ಆದರೆ ಕಪಟ ಪಾಂಡಿತ್ಯವನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ನೀವು ಸತ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದಿರಬೇಕು.

ತಳಸ್ತರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಅದೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ, ಪ್ರಾಣಿಕ ಅತ್ಯುಚ್ಚ ಹಂತವಿದ್ದ ಹಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಅದು ಪ್ರದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ, ಅವು ಆಕರ್ಷಣೀಯ-ವಾಗಿರುತ್ತವೆ, ಮೋಸಮಾಡುತ್ತವೆ, ಥಳಥಳಿಸುವಂತೆ ಇರುತ್ತವೆ. ನಿಜವಾದ ಸತ್ಯವನ್ನು ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಾಗ ಹುಟ್ಟುಗುಣದಿಂದ, ತರ್ಕಮಾಡದೆ ಕೂಡಲೆ ಗುರುತಿಸುತ್ತೀರಿ ಮತ್ತು “ಇಲ್ಲ, ನನಗೆ ಅದು ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ.

ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಅದು ಹಾಗೆಯೇ ಇರುತ್ತದೆ, ಮಾನವ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅದು ಪ್ರೇಮ ಕುರಿತು ಗುರುತರವಾದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾಣಿಕ ಭಾವೋದ್ರೇಕ, ಪ್ರಾಣಿಕ ಆಕರ್ಷಣೆ ಇವು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಎಲ್ಲೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಅಚಂಚಲವಾಗಿರುವ ನಿಜವಾದ ಭಾವನೆಯ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿವೆ, ಅದು ಹಾಗಿರುವಾಗ ಇನ್ನೊಂದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರಕ್ಷುಬ್ಧತೆಯಲ್ಲಿರಿಸುತ್ತದೆ, ನಿಮಗೆ ಜೀವಂತವಿರುವ ಏನೋ ಒಂದರ ಭಾವನೆ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಅದು ಬಹಳ ಮೋಸಗೊಳಿಸುವಂತಹದು ಮತ್ತು ನೀವು ಅದನ್ನು ತಿಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ, ನಿಮಗೆ ಅದರ ಭಾವನೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ನೀವು ನಿಜವಾದ ದೈವೀ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರದಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಚೈತ್ರದ ಮೂಲಕ ಹಾಗೂ ದೈವೀ ಏಕತೆಯ ಮೂಲಕ ನಿಜವಾದ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ನೀವು ಸ್ಪರ್ಶಿಸಿದ್ದರೆ, ಆಗ ಆ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ ಪೊಳ್ಳಾದದ್ದು, ತೆಳ್ಳಗಾದದ್ದು, ಬರಿದಾದದ್ದು ಎಂದು ತೋರಿಬರುತ್ತದೆ- ಒಂದು ತೋರಿಕೆ ಹಾಗೂ ಸುಖಾಂತ, ಬಹಳಷ್ಟು ಸಲ ಸುಖಾಂತವಾಗಿರುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ದುಃಖಾಂತವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

CWM, 11/22-23

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಖಿನ್ನತೆಗೆ ದ್ವಾರವನ್ನು ತೆರೆದಿರುವುದು ಬೇಡ

ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಬಲವತ್ತರವಾದ ಸಂಕಲ್ಪವಿರುವ ಆವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ- ಕೇವಲ ನೀನು ನನ್ನ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು.

ಮಗು, ಜಾಗರೂಕನಾಗಿರು, ಖಿನ್ನತೆಗೆ, ಎದೆಗುಂದುವಿಕೆಗೆ ಮತ್ತು ಬಂಡಾಯಕ್ಕೆ ದ್ವಾರವನ್ನು ತೆರೆದಿಡಬೇಡ ಈ ಖಿನ್ನತೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಂದ ಬಹಳ ದೂರ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಮಬ್ಬಿರುವ ಆಳಗಳಲ್ಲಿ ಮುಳುಗು ಹಾಕುವಂತೆ

ಮಾಡುತ್ತದೆ, ಅಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷ ಈ ನಂತರ ಪ್ರವೇಶಿಸಲಾರದು. ನಿನ್ನ ಮಂದಹಾಸ ನಿನ್ನ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಬಲವಾಗಿತ್ತು, ಏಕೆಂದರೆ ಜೀವನದತ್ತ ಹೇಗೆ ಮಂದಹಾಸ ಬೀರಬೇಕು ಎಂಬುದು ನಿನಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು, ಧೈರ್ಯದಿಂದ, ಏಕಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಹೇಗೆ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನೂ ಕೂಡ ನೀನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಿ ಮತ್ತು ಇದರಲ್ಲಿ ಅಸಾಧಾರಣನಾಗಿದ್ದಿ. ಆದರೆ ನೀನು ಇತರ ಜನರ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿರುವಿ. ಅವರಿಂದ ಅತ್ಯಪ್ತನಾಗಿರಲು, ಬಂಡಾಯವೇಳಲು, ಖಿನ್ನನಾಗಿರಲು ಕಲಿತುಕೊಂಡಿರುವಿ ಮತ್ತು ಈಗ ನಿನ್ನ ಮಂದಹಾಸ ಜಾರಿ ಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡಿರುವಿ, ಅದರೊಂದಿಗೆ ನನ್ನಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ವಿಶ್ವಾಸ ಹಾಗೂ ಗಾಢನಂಬಿಕೆ ಇವೂ ಕೂಡ ಜಾರಿ ಹೋಗಿವೆ. ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ದೈವೀ ಶಕ್ತಿಗಳು ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಏಕಾಗ್ರತೆ ಕೈಕೊಂಡಾಗಲೂ ಅದು ವ್ಯರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ- ನೀನು ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ತಿರಸ್ಕರಿಸುವಿ.

ಅದಕ್ಕೆ ಕೇವಲ ಒಂದು ಉಪಾಯವಿದೆ, ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ನೀನು ಸಮಯ ವ್ಯರ್ಥ ಕಳೆಯುವುದು ಬೇಡ. ಆ ಉಪಾಯವೆಂದರೆ ನಿನ್ನ ಮಂದಹಾಸವನ್ನು ನೀನು ಮರಳಿ ಪಡೆಯಬೇಕು ಮತ್ತು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಮೊದಲು ನೀನಾಗಿದ್ದ ಗಾಢನಂಬಿಕೆಯುಳ್ಳ ಮಗುವಾಗಬೇಕು. ನಿನ್ನ ದೋಷಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಚಿಂತಾಕುಲನಾಗುವುದು ಬೇಡ- ನಿನ್ನ ಮಂದಹಾಸ ಅವೆಲ್ಲವನ್ನು ಹೊಡೆದೋಡಿಸುತ್ತದೆ.

CWM, 16/67-68

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಪ್ರಾಣಿಕದ ಪರಿವರ್ತನೆ

ಅಗ್ನಿಯ ಪ್ರಭಾವದಿಂದಾಗಿರುವ ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣಿಕದ ಪರಿವರ್ತನೆಯ ಇನ್ನೊಂದು ಅಸಾಧಾರಣ ಕುರುಹು ಎಂದರೆ ನಿನ್ನ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು, ಅಡೆತಡೆಗಳನ್ನು ಮುಗುಳ್ಳಗೆಯಿಂದ ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವಿ ಎಂಬುದಾಗಿದೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನೀನು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪದ ಉಡುಪಿನಲ್ಲಿದ್ದು ಹಾಗೂ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿದ್ದು ಅದರಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ತಪ್ಪುಗಳು ಹಾಗೂ ಅತಿಯಾಗಿ ತೇಜೋವಧೆಗೊಳಗಾದ ಭಾವನೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಗೋಳಾಡುತ್ತ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೆ ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ನೀನು ರೂಢಿಯ ಮಟ್ಟಕ್ಕಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಕಾರಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಖಿನ್ನತೆಯನ್ನು ನೀನು ಸರಳ

ಮಂದಹಾಸದಿಂದ ಹೊಡೆದೋಡಿಸುವಿ. ನೂರು ತಪ್ಪುಗಳೂ ನಿನಗೆ ಮಹತ್ವದವೆನಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ನೀನು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ಮಂದಹಾಸದಿಂದ ಗುರುತಿಸುವಿ, ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಆ ಮೂರ್ಖತನವನ್ನು ಪುನರಾವರ್ತಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಿರ್ಧಾರ ಕೈಕೊಳ್ಳುವಿ. ಎಲ್ಲ ಖಿನ್ನತೆ ಹಾಗೂ ಮಬ್ಬುತನ ವಿರೋಧಿ ಶಕ್ತಿಗಳ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಿನ್ನನ್ನು ದುಃಖಿತ ಚಿತ್ತಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಚೆಲ್ಲಿಕೊಡುವುದರಿಂದ ಅವುಗಳಿಗೆ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ. ವಿನಮ್ರತೆ ಒಂದು ವಿಷಯ ಮತ್ತು ಖಿನ್ನತೆ ಬೇರೆ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ. ಮೊದಲನೆಯದು ದೈವೀ ಚಲನೆ ಮತ್ತು ನಂತರದ್ದು ಅಂಧಕಾರದ ಶಕ್ತಿಗಳ ಒಂದು ಬಹಳ ಒರಟಾದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿನ್ನ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಹಸನ್ಮುಖದಿಂದ ಎದುರಿಸು, ಪರಿವರ್ತನೆಯ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಸುತ್ತುವರಿದ ಅಡೆತಡೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಸನ್ನತೆಯಿಂದ ವಿರೋಧಿಸು. ನಿನ್ನ ಶತ್ರುವನ್ನು ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಬಿಡುವುದಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಂತ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಾಧನವೆಂದರೆ ಅವನ ಮುಖದ ಮುಂದೆ ನಕ್ಕುಬಿಡುವುದಾಗಿದೆ. ನೀವು ಹಲವಾರು ದಿನಗಳ ಕಾಲ ಹೋರಾಡಬಹುದು, ಕೈ ಕೈ ಮಿಲಾಯಿಸಬಹುದು, ಆದರೆ ಅವನಿನ್ನೂ ಕುಗ್ಗಿ ಹೋಗದ ಜೀವಶಕ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಬಹುದು; ಆದರೆ ಒಮ್ಮೆ ಅವನ ಮುಖದ ಮುಂದೆ ನಕ್ಕುಬಿಡಿರಿ ಮತ್ತು ಲೋ, ಅವನು ಪಲಾಯನ ಮಾಡುವನು. ಗಾಢ ನಂಬಿಕೆ ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸ ಇರುವ ನಗು ಸಾಧ್ಯವಾಗಬಹುದಾದ ಅತ್ಯಂತ ಹಾನಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ ಬಲವಾಗಿರುತ್ತದೆ- ಅದು ಶತ್ರುವಿನ ಮುಂಚೂಣಿಯನ್ನು ಚೂರು ಚೂರು ಮಾಡುತ್ತದೆ, ಅವನ ಸೈನ್ಯದ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ವಿಧ್ವಂಸವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮನ್ನು ವಿಜಯಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಮುಂದೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತದೆ.

ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಿಕ ಕೂಡ ಸಂತೋಷದ ಭಾವನೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆ ವಿಧಾನ ಒಳಗೊಳ್ಳುವ ಎಲ್ಲ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಹುಮ್ಮಸ್ಸಿನಿಂದ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಸತ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಾಗ ಮತ್ತು ಅದರ ನಿಮ್ಮತರ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿರುವ ಮಿಥ್ಯೆಯನ್ನು ತೆರೆದು ತೋರಿಸಿದಾಗ ಅದು ಎಂದಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತದೆ. ಅದು ಭಾರವನ್ನು ತನ್ನ ಬೆನ್ನ ಮೇಲೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯೋಗವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷದಾಯಕ ಉದ್ಯೋಗವೆನ್ನುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಪರಿವರ್ತನೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಅದು ಅತ್ಯಧಿಕವಾದುದನ್ನು ಮುಗುಳ್ಳಗೆಯಿಂದ ತಾಳಿಕೊಳ್ಳಲು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತದೆ. ದೂರು ಹೇಳದೆ, ಗೋಣಗಾಡದೆ ಅದು ಸಂತೋಷದಿಂದ

ತಾಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಭಗವಂತನ ಸಲುವಾಗಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ವಿಜಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸಲಾಗುವುದು ಎಂಬ ಅಲಗುಡದ ಮನವರಿಕೆ ಅದರಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ.

CWM, 3/138-39

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಶರಣಾಗತಿ ಇಡಿಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಎಲ್ಲ ವೇದನೆಯ ಕುರುಹಾಗಿರುತ್ತದೆ

ವೇದನೆಪಡುತ್ತಿರುವ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹೇಳಬೇಕಾದ ವಿಷಯ ಅದೇ ಆಗಿದೆ: ಎಲ್ಲ ವೇದನೆ ಶರಣಾಗತಿ ಇಡಿಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದರ ಕುರುಹಾಗಿದೆ. “ಓಹ್, ಇದು ಕೆಟ್ಟದಾದದ್ದು” ಇಲ್ಲವೆ “ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ತೊಂದರೆದಾಯಕವಾಗಿದೆ” ಎಂದು ಹೇಳುವುದರ ಬದಲಾಗಿ ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ ಏಟಿನ ಸದ್ಭಾವ ಭಾವನೆ ಬಂದರೆ “ನನ್ನ ಶರಣಾಗತಿ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಆಗ ಎಲ್ಲವೂ ಸರಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಆಗ ನಿಮಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಹಾಗೂ ಮುನ್ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ದೈವೀಕೃಪೆಯ ಭಾವನೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ, ಮುಂದೆ ಸಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತೀರಿ. ನೀವು ಎಲ್ಲ ವಿರುದ್ಧ ಚಲನೆಗಳಿಗೆ, ಆಕ್ರಮಣಗಳಿಗೆ, ತಪ್ಪು ತಿಳಿವಳಿಕೆಗಳಿಗೆ, ಕೆಟ್ಟ ಸಂಕಲ್ಪಗಳಿಗೆ ದೈವೀಕೃಪೆಯಲ್ಲಿ ಗಾಢನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಬರುವ ಅದೇ ಬಗೆಯ ಮಂದಹಾಸದಿಂದ ಉತ್ತರ ನೀಡುತ್ತೀರಿ, ದಾರಿ ತೋರಿಸುವ ಮಾರ್ಗ ಅದೊಂದೇ, ಬೇರೆ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ.

ಈ ಜಗತ್ತು ಸಂಘರ್ಷ, ವೇದನೆ, ತೊಂದರೆ, ಎಳೆತ ಇವುಗಳಿಂದ ಆದದ್ದಾಗಿದೆ. ಅದಿನ್ನೂ ಬದಲಾಗಿಲ್ಲ. ಅದು ಬದಲಾಗುವ ಮೊದಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಪಾರಾಗಿ ಹೊರಗೆ ಹೋಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆ. ಪರಮೋಚ್ಚ ದೈವೀಕೃಪೆಯ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯದ ಮೇಲೆ ವಾಲಿಕೊಂಡರೆ ಅದೇ ನಿಮಗೆ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಲು ಮಾರ್ಗ ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ.

CWM, 15/398-99

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಯೋಗಿಯ ನಿಜವಾದ ಮನೋಭಾವ

ಭಗವಂತನತ್ತ ನೀವು ಬಂದಾಗ ಎಲ್ಲ ಮಾನಸಿಕ ಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಬೇಕು, ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದರ ಬದಲಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಅವನ ಮೇಲೆ ಚೆಲ್ಲಿಕೊಡುತ್ತೀರಿ ಮತ್ತು ಅವುಗಳಿಗೆ ಅವನು ವಿಧೇಯನಾಗಿರಲಿ ಎಂದು ಬಯಸುತ್ತೀರಿ. ಯೋಗಿಯ ನಿಜವಾದ ಏಕೈಕ ಮನೋಭಾವ ನಮ್ಮವಾಗಿರುವುದಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ದೈವಾಚ್ಛೆಗೆ, ಅದೇನೇ ಇರಲಿ, ವಿಧೇಯನಾಗಿರುವುದಾಗಿದೆ, ಬೇರೆ ಯಾವುದೂ ಅವನಿಗೆ ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿರಬಾರದು, ಯಾವುದೂ ಭಾರವಾಗಿರಬಾರದು. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸಲು ಬಯಸುವವರ ಮೊದಲ ಪ್ರಚೋದನೆ ಎಂದರೆ ತಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಚೆಲ್ಲಿಕೊಡುವುದಾಗಿದೆ, ಆದರೆ ಅದನ್ನೇಕೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಭಾರವೊಂದನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿರುತ್ತದೆ; ಭಗವಂತನಿಗೆ ಶರಣಾಗಬೇಕು ಎಂಬ ಕಾರಣದಿಂದಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮಂತರಾಗಿದ್ದ, ತಮಗೆ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಹಾಗೂ ಸುಖ-ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ವಸ್ತುಗಳಿಂದ ಸುತ್ತವರಿದವರು ಭಗವಂತನಡೆಗೆ ಹೊರಳುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅವರು ಕೂಡಲೆ ಕೈಕೊಳ್ಳುವ ಚಲನೆಯೆಂದರೆ ಈ ವಿಷಯಗಳಿಂದ ದೂರ ಓಡಿ ಹೋಗುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ- ಇಲ್ಲವೆ ಅವರು ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ “ತಮ್ಮ ಬಂಧನದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿರುತ್ತದೆ” ಆದರೆ ಅದು ತಪ್ಪಾದ ಚಲನೆ; ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ವಸ್ತುಗಳು ನಿಮಗೆ ಸೇರಿದವುಗಳು ಎಂದು ನೀವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬಾರದು. ಅವು ಭಗವಂತನಿಗೆ ಸೇರಿರುತ್ತವೆ. ಭಗವಂತ ನೀವು ಯಾವುದರಿಂದಾಗಲಿ ಸಂತೋಷ ಪಡೆಯಲಿ ಎಂದು ಬಯಸಿದರೆ, ಅದರ ಸಂತೋಷಪಡಿರಿ, ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಮುಂದಿನ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಮಂದಹಾಸದಿಂದ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಲು ತಯಾರಾಗಿರಬೇಕು.

CWM, 3/54-55

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಎಲ್ಲ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಹೊರಸೂಸುವುದು ಭಗವಂತನ ಕುರುಹಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅವನನ್ನು ಹೊಡೆಯುವವನ ಬಗ್ಗೆ ಹಾಗೂ ಅವನನ್ನು ಪೂಜಿಸುವವನ ಬಗ್ಗೆ ಅವನು ಸಮನಾದ ಪ್ರೇಮ ತೋರಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.- ಮನುಕುಲಕ್ಕೆ ಅದೆಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯ ಪಾಠ!

CWM, 10/295-96

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಸನಾತನನ ಮಂದಹಾಸಗಳು

ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ವಿಷಯಗಳು ಸ್ಥಗಿತಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ, ಅವು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮಬ್ಬಾಗಿರುವಂತಹವು, ಹೆಡ್ಡತನದವು ಆಗಿರುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ನಂತರ ನೀವು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗಿ ಹೋದರೆ (ಅರ್ಪಿಸುವ ಸಂಜ್ಞೆ) ಸರಳವಾಗಿ, ನಿಜವಾಗಿ- ಅದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಅದನ್ನು ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸಬಾರದು- ಅದು ತತ್ಕ್ಷಣ ದಿವ್ಯಾನಂದದ ಸುರಿಮಳೆ ಇದ್ದ ಹಾಗಿರುತ್ತದೆ... ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಬಿಂದು, ಅತಿ ಚಿಕ್ಕದಾದ ಏನೋ ಒಂದು, ಮೊಂಡುತನದಿಂದ ಮಂಕು ಬಡಿದದ್ದಾಗಿ ಮತ್ತು ಹಠಮಾರಿಯಾಗಿ ಇರುವಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. 'ತೆಗೆದುಕೋ, ತೆಗೆದುಕೋ' ಎಂದು ಹೇಳುವುದನ್ನು ನೀವು ಕೈಕೊಂಡರೆ (ನೀವು ಬಯಸಿದರೆ ಆ ರೀತಿ ಹೇಳಬಹುದು) ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಸರಳವಾಗಿ, ನಿಜವಾಗಿ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿ: "ಅದು ನೀನೇ ಅದು ನಿನ್ನದು, ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೋ, ನೀನು ಅದರೊಡನೆ ಬಯಸಿದ್ದನ್ನು ಮಾಡು" ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತತ್ಕ್ಷಣ ಈ ಕುಗ್ಗಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಮತ್ತು ಈ

ನೋವಿಗೊಳಗಾದ ಭಾವನೆಯ ಬದಲಾಗಿ “ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ಇದೆಲ್ಲದರೊಂದಿಗೆ ಏನು ಮಾಡಬಲ್ಲೆ?” ಎಂಬ ಸುರಿಮಳೆ ಇರುತ್ತದೆ, ಅದು ಸುರಿಮಳೆಯ ಹಾಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಆನಂದವಾಗಿರುವಂತಹದು. ನೀವು ಆ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ಮರಳಿ ಕರೆಯುವಷ್ಟು ಹೆಡ್ಡರಾಗಿದ್ದರೆ ಅದು ಮರಳಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನೀವು ಅಚಂಚಲರಾಗಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡರೆ, ನಿಮ್ಮ ಶಿರ ಅಚಂಚಲವಾಗಿರುವಂತೆ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದರೆ, ಅದು ಹೋಗಿಬಿಡುವುದು- ಮುಗಿದು ಹೋಗುವುದು, ಚಿಕ್ಕಿ ಪಡೆಯುವುದು. ಆದರೆ ಅಂತಹ ಬಿಂದುಗಳು ಸಹಸ್ರಾರು ಇವೆ.

ಇದು ಕೂಡ ಸಂತೋಷಪಡುವಂತಹ ವಿಷಯ.

ಏನೋ ಒಂದರ ಈ ಭಾವನೆ,- ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುವಂತಹದು. ಅದು ಸಂತೋಷಪಡುವಂತಹದು. ಅಚಂಚಲವಾದದ್ದು... ಶಾಶ್ವತತೆಯಲ್ಲಿ ತೇಲಾಡುವಂತಹದು.

ನೀವು ಒಂದು ಹಂತವನ್ನು ತಲುಪುತ್ತೀರಿ, ಅಲ್ಲಿ ಚಿಂತೆ ನಿಮಗಾಗಿಯಾಗಲಿ, ಜಗತ್ತಿಗಾಗಿಯಾಗಲಿ ಇಲ್ಲವೆ ಯಾವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಆಗಲಿ ಇನ್ನಿರುವುದಿಲ್ಲ, ನೀವು ಅದನ್ನು ತಲುಪಿದಾಗ ನೀವು ಯಾವಾಗಲೂ ಮುಗುಳ್ಳುಗುತ್ತ ಇರುತ್ತೀರಿ ನೀವು ಯಾವಾಗಲೂ ಸಂತುಷ್ಟರಾಗಿರುತ್ತೀರಿ. ಏನಾದರೊಂದು ಸಂಭವಿಸಿದಾಗ ಅದು ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ, ನೀವು ಅದರತ್ತ ಮುಗುಳ್ಳುಗೆಯೊಂದಿಗೆ ನೋಡುತ್ತೀರಿ, ಅಲ್ಲಿ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಮುಗುಳ್ಳುಗೆ ಇರುತ್ತದೆ.

ಅನುಯಾಯಿಯೊಂದಿಗೆ ಮಾತುಕತೆ, 27-7-1960

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಕರುಣೆ ತೋರುವ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯುಳ್ಳ ಮಂದಹಾಸ

ಹಲವಾರು ಮೈತ್ರಿಣಿಯರನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಮಹಿಳೆಯೊಬ್ಬಳ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಗಮನಿಸೋಣ. ಈ ಮೈತ್ರಿಣಿಯರು ಆ ಮಹಿಳೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ಒಲುಮೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಅವಳಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಕ್ಷಮತೆಗಳಿರುತ್ತವೆ, ಅವಳದು ಹರ್ಷದಾಯಕ ಸಹಚರ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಅವಳಿಂದ ಏನನ್ನಾದರೂ ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ಮೈತ್ರಿಣಿಯರು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಂತರ ಹಠಾತ್ತನೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಒಂದು ವೈಚಿತ್ರ್ಯದಿಂದಾಗಿ ಅವಳು ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಬಹಿಷ್ಕಾರಕ್ಕೆ

ಒಳಗಾಗಿರಬಹುದು.- ಏಕೆಂದರೆ ಬೇರೆ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ಜೊತೆಗೆ ದೂರ ಹೋಗಿರಬಹುದು, ಇಲ್ಲವೆ ಮದುವೆಗೆ ಹೊರತಾಗಿ ಇರುವ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರ ಜೊತೆಗೆ ಜೀವಿಸುತ್ತಿರಬಹುದು- ಅವೆಲ್ಲ ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಅತಿಯಾದವುಗಳು, ಅವುಗಳಲ್ಲೇ ಯಾವ ಮೌಲ್ಯವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅವಳ ಎಲ್ಲ ಮೈತ್ರಿಣಿಯರು (ಅವಳನ್ನು ನಿಜವಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದವರನ್ನು ಕುರಿತು ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ,) ಮೊದಲು ಅವಳನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಿದ್ದವರು, ಅವಳು ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಗಿಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅವಳತ್ತ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಮುಗುಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದವರು ಹಠಾತ್ತನೆ ಇನ್ನೊಂದೆಡೆಗೆ ಮುಖ ತಿರುಗಿಸುತ್ತಾರೆ ಒಂದಿಷ್ಟೂ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು ನೋಡದೆ ಮುಂದೆ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸಿದೆ! ನಾನು ವಿವರಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ, ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಂಘರ್ಷ ಉಂಟಾದಾಗ ಇದು ಹಲವಾರು ಸಲ ಸಂಭವಿಸಿದೆ. ಎಷ್ಟೊಂದು ಮಮತೆ, ಎಷ್ಟೊಂದು ಕರುಣೆ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದವರು... ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ 'ಅವಳು ಕಳೆದು ಹೋದ ಮಹಿಳೆ' ಎಂದು ಕೂಡ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಇದು ಇಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ವಿಶಾಲವಾದ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅದು ಬಹಳ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಂಗತಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಇದು ಇಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸಿದಾಗ ಅದು ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಆಘಾತವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ, ಅದು ಯಾವ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ "ಹೀಗೆ ಅವರು ಇನ್ನೂ ಆ ಹಂತದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವರು" ಎಂದು ನನಗೆ ನಾನೇ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ!"

ತಾವು ವಿಶಾಲ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವರು, ಈ ಎಲ್ಲ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳ ಮೇಲ್ನಡೆಗಿದ್ದವರು ಎಂದು ಹಕ್ಕು ಸಾಧಿಸುವವರೂ ಕೂಡ ಸರಿಯಾಗಿ ಆ ಬಲೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಬೀಳುತ್ತಾರೆ. ತಮ್ಮ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹಗುರುಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವರು 'ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ಅದಕ್ಕೆ ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡಲಾರರು, ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿ ನೀಡಲಾರರು; ಉಳಿದದ್ದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಅರ್ಥ ಶೂನ್ಯತೆಯನ್ನು ಅಧಿಕ-ಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ "ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ಇಂತಹ ವಿಷಯವನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು" ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಹೊರಬರುವುದು ಬಹಳ ಕಠಿಣವಾದದ್ದು. ಅದು ನಿಜವಾಗಿ ಬಾಹ್ಯಾಡಂಬರ- ಸಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ಈ ಭಾವನೆ, ಈ ಸಂಕುಚಿತ

ಮನಸ್ಸಿರುವಿಕೆ- ಏಕೆಂದರೆ ಅಣುಮಾತ್ರ ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆ ಇರುವ ಯಾರೂ ಈ ರಂಧ್ರದಲ್ಲಿ ಬೀಳಬಾರದು! ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಜಗತ್ತಿನಾದ್ಯಂತ ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡಿದವರು ಮತ್ತು ತಮಗಾಗಿಯೇ ನೋಡಿದವರು ಸಾಮಾಜಿಕ ಅತಿಯಾಗಿರುವಿಕೆಗಳು ಇಡಿಯಾಗಿ ಹವಾಮಾನದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳ ಮೇಲೆ, ಕುಲಗಳ ಮೇಲೆ ಹಾಗೂ ಪದ್ಧತಿಗಳ ಮೇಲೆ, ಅದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಾಲಮಾನ, ಯುಗ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾರೆ- ಅದೆಲ್ಲದರತ್ತ ಅವರು ಮುಗುಳ್ಳಗೆಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಧರ್ಮಿಷ್ಯಮನ್ಯತೆಯಿದ್ದ ಜನರು ಊಹೂ, ನೋಡಲಾರರು.

ಇದು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಂತ. ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದಾಚೆಗೆ ಹೋಗದಿರುವವರೆಗೆ ನೀವು ಯೋಗಾಚರಣೆಗೆ ಯೋಗ್ಯರಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ಇಂತಹ ಆರಂಭ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಯಾರೂ ಯೋಗಕ್ಕೆ ತಯಾರಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಅನುಯಾಯಿಯೊಡನೆ ಮಾತುಕತೆ, 12-1-1961

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ದೈವೀ ಪ್ರಭುವಿನ ಸ್ನಾನ

. . . ಅದು ನಾನು ಜೀವಿಸುತ್ತಿರುವ ಹಾಗಿತ್ತು, ದೇಹ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗಿತ್ತು (ಎಲ್ಲ ಅನಾರೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ಆಕ್ರಮಣಗಳು, ಅದನ್ನು ಸುತ್ತುವರಿದ ದುಷ್ಟ ಸಂಕಲ್ಪ ಇವೆಲ್ಲ ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ) ದೈವೀ ಕಂಪನದ ಸ್ನಾನದಲ್ಲಿದ್ದ ಹಾಗಿತ್ತು. ಭವ್ಯವಾದ, ಮಿತಿರಹಿತವಾದ ಹಾಗೂ ಎಷ್ಟೊಂದು ಅಚಲವಾದ ಏನೋ ಒಂದರಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಹಾಗಿತ್ತು. ದೇಹ ಅದರಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಜೀವಿಸುತ್ತದೆ (ತಾವು ತೇಲುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ಸಂಜ್ಞೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.) ಹಾಗಾಗಿ ನಾವು ಭೌತಿಕ ನೋವು ಎಂದು ಕರೆಯುವುದು ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ, ನೈತಿಕ ಮನೋಭಾವಕ್ಕೆ ಹೊಡೆತಗಳಿದ್ದಾಗ್ಯೂ (ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೊಡಲು ಹಣವಿಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ ನಗದು ಗುಮಾಸ್ತ ಹಣ ಕೊಡೆಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಆಗುವಂತಹ ಹೊಡೆತ) ಸರಿ, ಅದೆಲ್ಲ ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ, (ಒಂದೇ ವೇಳೆಗೆ ಬರುವ ಎಲ್ಲ) ಸಾಧ್ಯವಾಗಬಹುದಾದ ತೊಡಕುಗಳಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಸದ್ಯ ಸಂಭವಿಸುತ್ತಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ನಮ್ಮ ಮಾನಸಿಕ ಕಲ್ಪನೆಗಳಿಗೆ ಹಾಗೂ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಅಸಹ್ಯಕರವಾಗಿದೆ ಎಂದು ತೋರಿಬರುತ್ತಿದ್ದರೂ ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ಒಂದು ಸ್ನಾನ, ದೈವೀಪ್ರೇಮದ

ಕಂಪನವಿರುವ ಒಂದು ಸ್ನಾನ. ಅದೆಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗಿಂದರೆ ನಾನು ನನ್ನ ದೇಹವನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಲಿಲ್ಲ, ಮಂದಬುದ್ಧಿ ಇದ್ದವರ ಹಾಗೆ ಎಲ್ಲ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾನು ಪ್ರತಿಯೊಂದರತ್ತ ಮಂದಹಾಸ ಬೀರುತ್ತಿರುವಂತಿತ್ತು. ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ದಿವ್ಯಾನಂದಕ್ಕೇರಿಸುವ ಮಂದಹಾಸ (ನಾನದನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ನನ್ನನ್ನು ನಾನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುತ್ತೇನೆ.)

ಅನುಯಾಯಿಯೊಂದಿಗೆ ಮಾತುಕತೆ, 27-3-1961

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ನಿಶ್ಚಲತೆಯ ಮಂದಹಾಸ

ನಾನು ನೋಡಲು ಶುರು ಮಾಡಿದ ಕೂಡಲೆ (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ) ಏಕಕಾಲಕ್ಕೆ ಎರಡು ವಿಷಯಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಆ ಮಂದಹಾಸ, ಆ ಸಂತೋಷ ಮತ್ತು ನಂತರ ಆ ಶಾಂತಿ! ಓ ನಿಜವಾಗಿ ಅದೆಂತಹ ಶಾಂತಿ, ಎಷ್ಟೊಂದು ಪೂರ್ಣ, ಪ್ರಕಾಶಮಯ ಶಾಂತಿ... ಮತ್ತು ಇಡಿಯಾದದ್ದು, ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಹೋರಾಟವಿರುವುದಿಲ್ಲ, ವೈರುಧ್ಯಗಳಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೈಕ ಪ್ರಕಾಶಮಯ ಸಾಮರಸ್ಯ ಮತ್ತು ಆದಾಗ್ಯೂ ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ಅಲ್ಲಿದೆ, ದೋಷ, ವೇದನೆ, ದುಃಖ ಇದೆಲ್ಲವೂ ಅಲ್ಲಿದೆ. ಏನನ್ನೂ ತೆಗೆದು ಹಾಕಲಾಗಿಲ್ಲ. ಅದು ನೋಡುವ ಇನ್ನೊಂದು ರೀತಿ.

(ದೀರ್ಘ ಮೌನ)

ಹೇಳಲಿಕ್ಕೇನೂ ಇಲ್ಲ- ನಿಷ್ಕಾಪಟ್ಯದಿಂದ ನೀನು ಅದರಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದರೆ ಅದು ನಿಜವಾಗಿ ಅಷ್ಟೊಂದು ಕಠಿಣವಾದದ್ದಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನೂ ದೈವೀ ಪ್ರಭುವಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸುವುದರ ಹೊರತಾಗಿ ಬೇರೇನೂ ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದಿರುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅವನು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಅದೆಷ್ಟು ಅದ್ಭುತನಾಗಿದ್ದಾನೆ!

ಯಾವುದನ್ನಾದರೂ ಅವನು (ಭಗವಂತ) ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ನಾವು ಬಹಳ ಸರ್ವಸಾಧಾರಣ ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆ ಎಂಬುದನ್ನೂ ಕೂಡ ಮತ್ತು ನಂತರ ಆ ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಬದಿಗೆ ಸರಿಸಿ ಇಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು, ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿರಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾನೆ, “ಈಗ ಅಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಲವಾಗಿರು, ಅಲುಗಾಡಬೇಡ, ನನಗೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಡಬೇಡ, ನನಗೆ ನಿನ್ನ ಆವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ.” ಆಗ ದ್ವಾರವೊಂದು

ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ, ನಿನಗೆ ಅದನ್ನು ತೆರೆದಿರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಭಾವನೆ ಕೂಡ ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಅದು ವಿಶಾಲವಾಗಿ ತೆರೆದುಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ, ಅದರ ಮೂಲಕ ನಿನ್ನನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ಬದಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯಲಾಗುವುದು. ಇದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವವರು ದೈವಿಕರಾದ ಬೇರೆ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು, ನೀನಲ್ಲ ಮತ್ತು ನಂತರ ಆ ಇನ್ನೊಂದು ಮಾರ್ಗ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಓಹ್, ಈ ಎಲ್ಲ ಭಯಾನಕ ಶ್ರಮ, ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಮನಸ್ಸಿನ ಈ ಪ್ರಯತ್ನ!

ಹೋರಾಡುವುದು, ತನಗೇ ತಲೆನೋವು ತಂದುಕೊಳ್ಳುವುದು- ಥೂ... ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿರುಪಯುಕ್ತವಾದದ್ದು. ಅದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಎಲ್ಲಿಗೂ ಕರೆದೊಯ್ಯುವುದಿಲ್ಲ, ಕೇವಲ ಹೆಚ್ಚು ಗೊಂದಲವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಸಮಸ್ಯೆಯೆಂದು ಕರೆಯಲಾಗುವುದನ್ನು ಎದುರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ನಿನ್ನನ್ನು ನೀನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀ. ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾದುದೇನು? ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದೇನು? ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಮಾಡಬೇಕು? ಅಲ್ಲಿ ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದೇನೂ ಇಲ್ಲ. “ಇಲ್ಲಿ ನೋಡು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇಲ್ಲಿದೆ” ಎಂದು ದೈವೀ ಪ್ರಭುವಿಗೆ ಹೇಳುವುದರ ಹೊರತಾಗಿ ಬೇರೇನೂ ಹೇಳುವುದಿರುವುದಿಲ್ಲ ಅಷ್ಟೇ. ನಂತರ ಬಹಳ ನಿಶ್ಚಲತೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು. ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಿತವಾಗಿ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸದೆ, ಚಿಂತನೆ ಮಾಡದೆ, ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಮಾಡದೆ, ಏನನ್ನೂ ಕೈಕೊಳ್ಳದೆ, ಅತಿ ಚಿಕ್ಕ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನೂ ಮಾಡದೆ, ನೀವು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದ್ದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವವನು ದೈವೀಪ್ರಭುವಾಗಿರುತ್ತಾನೆ, ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನೀವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನು ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ಅವನು ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ, ಜನರನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೆ ನಿಮ್ಮ ಲೇಖನಿಯಲ್ಲಿ ಇರಿಸುತ್ತಾನೆ- ಅವನು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ, ನೀವು ಕೈಕೊಳ್ಳಲು ಹೆಚ್ಚಿನದೇನೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ದಿವ್ಯಾನಂದದಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ನಿಮಗೆ ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಬೇರೇನೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಜನರಿಗೆ ಅದು ನಿಜವಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ಅನುಯಾಯಿಯೊಡನೆ ಮಾತುಕತೆ, 12-10-1962

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

ದೈವೀ ವಿವೇಕ ಹಾಗೂ ದೈವೀ ಪ್ರೇಮ ಇವುಗಳ ಮಂದಹಾಸ

ಅದು ಮೋಚನದಾಗಿದೆ: ಪೃಥ್ವಿಯ ಮೇಲೆ ಜನರು ಜೀವಿಸಲು ಹಾಗೂ ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ ಎಲ್ಲ ಮಾನಸಿಕ ರಚನೆಗಳು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಬದಿಯಿಂದ ಕ್ರಮಬದ್ಧಗೊಳ್ಳಲು, ಸ್ಪಷ್ಟತೆ ಪಡೆಯಲು, ಅವುಗಳದೇ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು, ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೊಳಪಡಲು, ಸಂಘಟನೆಗೊಳಗಾಗಲು, ಸಮನ್ವಯ-ಗೊಳ್ಳಲು ನನ್ನೆಡೆಗೆ ಬರುತ್ತವೆ. ಹಾಗಾಗಿ 'ಶ್ರೇಷ್ಠ' ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾದ ಆ ಎಲ್ಲ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ನನ್ನೆಡೆಗೆ ಬರುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಕೂಡಲೆ ಅಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕ ಮಗುವಿನ ತಡಕಾಡುವಿಕೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಇರುವ ಹಾಗೆ ಪ್ರಸನ್ನಗೊಳಿಸುವ ಮುಗುಳ್ಳಗೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಹಿರಿಮೆಯ ಮನೋಭಾವದಿಂದಲ್ಲ, ಆ ಬಗೆಯದಲ್ಲವೇ ಅಲ್ಲ, ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಲು ಸಮರ್ಥವಾಗಿರದ ಉಪಕರಣವೊಂದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಮಾತ್ರ ಇರುತ್ತದೆ. ಭೌತದ್ರವ್ಯದ ಆಳಾತಿ ಆಳದಲ್ಲಿ ಪರಿಹಾರ ಇದೆ ಎಂಬ ಒಂದು ಬಗೆಯ ನಿಶ್ಚಿತತೆ ಇರುತ್ತದೆ, ಇದು ಬಹಳ ಸಶಕ್ತವಾದದ್ದು. ಓಹ್, ಎಂಥ ಗೊಂದಲ, ಎಷ್ಟೊಂದು ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ನೀನು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿರುವಿ! ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಆಳವಿರುವಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗು, ಸಾಕಷ್ಟು ಅಚಂಚಲನಾಗಿ ಉಳಿದುಕೋ ಮತ್ತು ಆಗ ಅದು ಇದ್ದುಬಿಡುವುದು ಮತ್ತು ನೀನು ಅದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾರೆ: ಅದು ಕೇವಲ ಇದ್ದುಬಿಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ನೀನು ಅದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾರೆ, ಏಕೆಂದರೆ ನೀನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅಸಮರ್ಥವಾಗಿರುವ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿರುವಿ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಶಕ್ಯವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ; ಅದು ಇರಬೇಕಾಗಿದೆ.

ನೀನು ಅದು ಆದಾಗ, ನೀನು ಅದಾಗಿಬಿಡುವಿ, ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಯಾವ ಸಮಸ್ಯೆಯೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಮತ್ತು ಇದೆಲ್ಲವೂ ಕೆಳಗೆ ಅಲ್ಲಿದೆ, ಆಧಾರದ ಹಂತದಲ್ಲಿದೆ.

ಆದರೆ ಎಲ್ಲ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಅಧ್ಯಯನ ವಿಭಾಗಗಳು, ಶ್ರೇಷ್ಠ ವಿಚಾರಗಳು, ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸಿದ್ಧಿಗಳು... ಮತ್ತು ನಂತರ ಧರ್ಮಗಳು ಅವೆಲ್ಲವೂ ಇನ್ನೂ ಕೆಳಮಟ್ಟದಲ್ಲಿವೆ, ಓಹ್, ಎಂತಹ ಬಾಲಿಶತನ!

ಮತ್ತು ಆ ವಿವೇಕ! . . . ಅದು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಜೀವಕೋಶಾಂತರ್ಗತವಾದ ವಿವೇಕ (ಅದು ವಿಲಕ್ಷಣವಾದದ್ದು). ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಅಧಿಮಾನಸದ ಹಾಗೂ ಉಚ್ಚಸ್ತರದ ಮಹಾನ್ ಸತ್ತೆಗಳ ಜೊತೆಗಿರುವ ನನ್ನ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆ ಸಂಬಂಧ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಸ್ತುನಿಷ್ಠವಾದದ್ದು, ಸಲಿಗೆ ಇರುವಂತಹದು ಮತ್ತು ಶಾಶ್ವತ ಜಗನ್ಮಾತೆಯಾಗಿರುವ ಆಂತರಿಕ ಗೃಹಿಕೆಯುಳ್ಳದ್ದು- ಅದೆಲ್ಲ ಬಹಳ ಸರಿಯಾಗಿದೆ, ಆದರೆ ಅದು ನನ್ನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಾಚೀನ ಇತಿಹಾಸ! ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ನಾನು ಎಂಬುದು ಸದ್ಯ ಇಲ್ಲಿದೆ, ಅದು ನೆಲದ ಹಂತದಲ್ಲಿದೆ, ದೇಹದಲ್ಲಿದೆ, ಅದು ದೇಹವಾಗಿದೆ, ಭೌತದ್ರವ್ಯವಾಗಿದೆ; ಅದು ನೆಲದ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿದೆ. ಸತ್ಯ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಆ ಎಲ್ಲ ಸತ್ತೆಗಳ ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅದು ಬಹಳ ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ; ಅವುಗಳಿಗೆ ಏನೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ನಿಜವಾದ ಸಮಸ್ಯೆ ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ಅವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಾರವು. ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಲ್ಲದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಅವು ವಾಸಿಸುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳಿಗೆ ನಿಜವಾದ ಸಮಸ್ಯೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ- ನಿಜವಾದ ಸಮಸ್ಯೆ ಇಲ್ಲಿದೆ. ಎಲ್ಲ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಎಲ್ಲ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ನೋಡಲಿರುವುದು ಮೋಜಿನ ರೀತಿಯದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅವರದೆಲ್ಲ ರಂಗಮಂದಿರದ ಮೇಲೆ ಪಾತ್ರವಹಿಸಿದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅವರು ಮನರಂಜನೆ ಒದಗಿಸುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ನಿನ್ನನ್ನು ನೀನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಅದು ಕಲಿಸಿಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ! ನೀವು ನೇರವಾಗಿ ತಳದತ್ತ ಇಳಿದು ಹೋಗಬೇಕು.

ಮತ್ತು ಅದು ಇದೇ ಆಗಿದೆ. ತಳದವರೆಗೆ ಹುಡುಕುತ್ತ ಅವರೋಹಣ ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅದು ಅಜ್ಞಾತವಾದದ್ದಲ್ಲ. ಒಂದು ಸ್ಫೋಟಗೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಅದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಒಂದು ಸ್ಫೋಟದಂತಿರುತ್ತದೆ, ಪ್ರೇಮದ ದೈವೀ ಕಂಪನದ ಆ ಅದ್ಭುತ ಸ್ಫೋಟ, ಅದು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿದ್ದುದು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಕ್ರಿಯಾಶೀಲ ನೈಜತೆಯಾಗುವಂತೆ ಹೊರಳಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನವಿದೆ.

ಅನುಯಾಯಿಯೊಡನೆ ಮಾತುಕತೆ, 30-10-1964

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ನಾವು ಕೇವಲ ಮುಗುಳ್ಳುಬಲ್ಲೆವು, ಅದು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಉಪಾಯ. ನಗುವುದು ಹಾಗೂ ಮುಗುಳ್ಳುವುದು. ನಾವು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಗುವುದನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಅನುಯಾಯಿಯೊಂದಿಗೆ ಮಾತುಕತೆಗಳು 11-5-1964

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ವಿಶಾಲ, ಬರಿದಾದ ಬಯಲುಗಳಲ್ಲಿ ದೈವೀ ಹೃದಯವೊಂದರ ಭಾವನೆ ಬಂದಿಹುದು,
ಶ್ವೇತ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಚಿಲುಮೆಗಳೊಳಗಿಂದ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುತ್ತಿರುವ ದೈವೀ ಪ್ರೇಮ ಅಜ್ಞಾನದ ಆಳಗಳ ದುಃಖವನು ತೊಡೆದು ಹಾಕಿಹುದು;
ಅವಳ ಅಮರ ಮಂದಹಾಸದಲಿ ವೇದನೆಯು ಕಳೆದು ಹೋಗಿಹುದು.

CWSA, 33/313-14

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

*

ನಮ್ಮ ಬಯಕೆಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಒಬ್ಬ ಮಾತೆ, ನಮ್ಮ ಸಂಕಷ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸ್ನೇಹಿತೆ, ನಿರಂತರ ಮತ್ತು ಪ್ರಶಾಂತ ಸಲಹೆಗಾರ್ತಿ ಹಾಗೂ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿ, ತನ್ನ ಪ್ರಭಾಮಯ ಮಂದಹಾಸದಿಂದ ಮಂಕುಬಡಿದ ಸ್ಥಿತಿ, ಕಿರಿಕಿರಿಪಡುವಿಕೆ ಮತ್ತು ಖಿನ್ನತೆ ಇವುಗಳು ದೂರ ಹೋಗುವಂತೆ ಬೆನ್ನಟ್ಟುವವಳು, ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಉಪಸ್ಥಿತವಿರುವ ಸಹಾಯವನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ನೆನಪಿಗೆ ತಂದುಕೊಡುವವಳು, ಶಾಶ್ವತವಾದ ಸೂರ್ಯಪ್ರಕಾಶದತ್ತ ಬೊಟ್ಟು ಮಾಡಿ ತೋರಿಸುವವಳು ಆದ ಅವಳು ದೃಢಚಿತ್ತವುಳ್ಳವಳು, ಅಚಿಂಚಲಳು ಮತ್ತು ಆಳವಾದ ಹಾಗೂ ಸತತ ಇರುವ ಪ್ರೇರಣೆಯಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟು ಹಿಡಿದಿರುತ್ತಾಳೆ, ಅದು ನಮ್ಮನ್ನು ಉಚ್ಚತರ ಸ್ವಭಾವದ ಸಮಗ್ರತೆಯತ್ತ ದೂಡುತ್ತದೆ.

CWSA, 32/23

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

*

ದೈವೀ ಪ್ರಭುವಿನಿಂದ ಮಂದಹಾಸಗಳು

ವಿಶ್ರಾಂತಿ ನೀಡುವ ನಿದ್ರೆ ಮತ್ತು ಒಂದು ಮಧುರ ಮಂದಹಾಸ ಇವು ಎಲ್ಲ ಅಡೆತಡೆಗಳನ್ನು ಕರಗಿಸುವ ಸೂರ್ಯನ ಕಿರಣದ ಹಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಸೂರ್ಯ ಬೆಣ್ಣೆಯನ್ನು ಕರಗಿಸುವ ಹಾಗೆ ಮಧುರ ಮಂದಹಾಸವೊಂದು ಎಲ್ಲ ಕೆಟ್ಟ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಕರಗಿಸುತ್ತದೆ.

Mother you said it so 24-12-57

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಅವನ ಕಟುಮಾತುಗಳನ್ನು ಮಂದಹಾಸದಿಂದ, ಅಚಂಚಲ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಮತ್ತು ಶಾಂತಿಯುತ ಹೃದಯದಿಂದ ನೀನು ಕೇಳಬಲ್ಲೆಯಾದರೆ ಅದು ನಿನಗೆ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಗತಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಅವನಿಗೆ ಅದು ದೈವೀ ಸತ್ಯದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಕುರಿತು ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಡುವ ಪ್ರಮಾಣ (Proof) ವಾಗುವುದು ಮತ್ತು ಈ ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಸುಲಭಗೊಳಿಸಲು ನಾನು ಯಾವಾಗಲೂ ನಿನ್ನ ಜೊತೆಗಿರುವೆ.

White Roses: P 198

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಮುಗುಳ್ಳಗುತ್ತ ಸಾಗಬೇಕು, ತೊಂದರೆಗಳು ಬಂದಾಗ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಮುಗುಳ್ಳಗಬೇಕು. ಮಂದಹಾಸಗಳು ಸೂರ್ಯನ ಕಿರಣಗಳ ಹಾಗಿರುತ್ತವೆ, ಅವು ಮೋಡಗಳನ್ನು ಕರಗಿಸುವವು ಮತ್ತು ನಿಮಗೆ ಮೂಲಭೂತ ಉಪಾಯ ಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಅದು ಮುಚ್ಚುಮರೆಯಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ, ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮುಚ್ಚುಮರೆ ಇಲ್ಲದವನಾಗು, ನಿನ್ನೊಳಗೆ ಸಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನನಗೆ ಹೇಳು ಮತ್ತು ಚಿಕ್ಕಿತ್ತೆ ಕೂಡಲೆ ಒದಗಿ ಬರುವುದು, ಅದು ಸಂಪೂರ್ಣ ಹಾಗೂ ಸಂತೋಷಕರ ಚಿಕ್ಕಿತ್ತೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.

CWM, 16/101

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಎಲ್ಲ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಮುಗುಳ್ಳಗಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವುದು ದೈವೀ ವಿವೇಕದತ್ತ ಸಾಗಲು ಅತ್ಯಂತ ತೀವ್ರಗತಿಯ ಮಾರ್ಗ.

CWM, 17/366

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ತೊಂದರೆಗಳ ಮೇಲೆ ಮುಗುಳ್ಳಗು ಸೂರ್ಯನ ಹಾಗೆ ಕಾರ್ಯ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ- ಅದು ಅವುಗಳನ್ನು ಚದುರಿಸುತ್ತದೆ.

*

ಮನುಷ್ಯ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಅತಿಯಾಗಿ ನಗುವನೆಂದು ನನಗನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಮುಗುಳ್ಳಗಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡವನು ಆತ್ಮದ ನಿಜವಾದ ಸಮತೆಗೆ ಬಹಳ ಹತ್ತಿರವಿರುತ್ತಾನೆ.

*

ಸರ್ವಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನನ್ನು ಭಯಾನಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸುವ ಪಶುವಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಎಲ್ಲ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನತ್ತ ಹೇಗೆ ಮುಗುಳ್ಳಗಬೇಕು, ತನ್ನದೇ ದುಃಖಗಳು, ಭ್ರಮೆಗಳು, ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಗಳು, ವೇದನೆಗಳು, ರೇಗಾಟಗಳು ಮತ್ತು ಬಂಡಾಯ ಇವುಗಳತ್ತ ಹೇಗೆ ಮುಗುಳ್ಳಗಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು- ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಜಯ ಸಾಧಿಸಲು ಅದೆಷ್ಟು ಸಾಮರ್ಥ್ಯಪೂರ್ಣವಾದ ಆಯುಧವಾಗಿರುತ್ತದೆ!

*

ಯಾವಾಗಲೂ, ಎಲ್ಲ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲೂ ಮುಗುಳ್ಳಗುವುದನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಿರಿ, ನಿಮ್ಮ ದುಃಖಗಳತ್ತ ಹಾಗೆಯೇ ನಿಮ್ಮ ಸಂತೋಷಗಳತ್ತ, ನಿಮ್ಮ ವೇದನೆಗಳತ್ತ ಹಾಗೂ ಭರವಸೆಗಳತ್ತ ಮುಗುಳ್ಳಗುವುದನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಿರಿ, ಏಕೆಂದರೆ ಮುಗುಳ್ಳಗುವಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವ-ಪ್ರಭುತ್ವದ ಸಾರ್ವಭೌಮ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿದೆ.

*

ನೀವು ಜೀವನದತ್ತ ಯಾವಾಗಲೂ ಮುಗುಳ್ಳಗಬಲ್ಲಿದ್ದರೆ, ಜೀವನವೂ ಕೂಡ ಯಾವಾಗಲೂ ನಿಮ್ಮತ್ತ ಮುಗುಳ್ಳಗುವುದು.

*

ಮನುಷ್ಯ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಮುಗುಳ್ಳಗಬಲ್ಲನಾದರೆ ಅವನು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ತರುಣನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ.

*

ಶಾಶ್ವತವಾದ ಮುಗುಳ್ಳಗು: ಭಗವಂತ ಮಾತ್ರ ಕೊಡಬಲ್ಲ ದಯಾಪರತೆ.

*

ನೀವು ಎಲ್ಲ ಅಪಮಾನ ಹಾಗೂ ಅಪರಾಧಗಳ ಮೇಲ್ಕಡೆಗಿದ್ದರೆ ಶತ್ರುವಿನತ್ತ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಮುಗುಳ್ಳುಗಬಲ್ಲಿರಿ. ಯೌಗಿಕ ಮನೋಭಾವಕ್ಕೆ ಇದು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಷರತ್ತು.

*

ಶತ್ರುವಿನತ್ತ ಮುಗುಳ್ಳುಗುವುದು ಅವನನ್ನು ನಿರಸ್ತ್ರನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ.

CWM, 14/177-78

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಪ್ರಸನ್ನಚಿತ್ತದ ಪ್ರಯತ್ನ: ಭಗವಂತನತ್ತ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಸಂತೋಷ.

*

ಮಾನಸಿಕ ಪ್ರಸನ್ನತೆ: ಅದು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಆನಂದವನ್ನು ಹೇಗೆ ದೊರಕಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದಿರುತ್ತದೆ.

*

ಪ್ರಸನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಮತ್ತು ಶಾಂತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಹೃದಯವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು. ನಿಮ್ಮ ಸಮತೆಯನ್ನು ಯಾವುದೂ ಕ್ಷೋಭೆಗೊಳಿಸದಿರಲಿ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿದಿನ ಅವಶ್ಯವಾದ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿರಿ, ಅದರಿಂದಾಗಿ ಗುರಿಯತ್ತ ನನ್ನೊಡನೆ ಏಕಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಮುನ್ನಡೆ ಸಾಧಿಸುವಂತಾಗುವುದು.

*

ಸಂತಸದಿಂದಿರುವ ಹೃದಯ: ಮುಗುಳ್ಳುಗುತ್ತಿರುವುದು, ಶಾಂತಿಯುತವಾದದ್ದು, ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ತೆರೆದುಕೊಂಡಿರುವಂತಹದು, ಛಾಯೆಯಿರದಂತಹದು.

*

ನೀನು ನಾಟಕೀಯವಾಗುವುದರ ಬದಲಾಗಿ ಅಚಂಚಲನಾಗಿ ಸಂತೋಷ-ದಿಂದಿದ್ದಾಗ ಹೆಚ್ಚು ಸಹಾಯಕನಾಗುವಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಮರೆಯಬಾರದು.

*

ನನ್ನ ಮಗು ಸಂತೋಷದಿಂದಿರು, ಅದು ಪ್ರಗತಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ನಿಶ್ಚಿತ ಮಾರ್ಗ.

*

ಸಂತೋಷ ಮಬ್ಬುತನ ಇರುವಷ್ಟೇ ಸಾಂಸರ್ಗಿಕವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ನಿಜವಾದ ಹಾಗೂ ಆಳವಾದ ಸಂತೋಷದ ಸಂಸರ್ಗ ಜನರತ್ತ ದಾಟಿ ಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗುವುದು.

*

ಸಂತೋಷದಿಂದಿರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸು- ಕೂಡಲೆ ನೀನು ದೈವೀ ಪ್ರಕಾಶಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿರುವಿ.

CWM, 14/179-80

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಗೊಣಗಾಡುವುದು ಬೇಡ. ಗೊಣಗಾಡತೊಡಗಿದ ಕೂಡಲೆ ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಶಕ್ತಿಗಳು ನಿನ್ನೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ನಿನ್ನನ್ನು ಕೆಳಗೆಳೆಯುತ್ತವೆ. ಮುಗುಳ್ಳುಗುತ್ತಿರು. ನಾನು ಯಾವಾಗಲೂ ಹಾಸ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ತೋರಿಬರಬಹುದು, ಆದರೆ ಅದು ಕೇವಲ ಹಾಸ್ಯವಲ್ಲ. ಅದು ಚೈತ್ಯ ಸತ್ತೆಯಿಂದ ಜನ್ಮತಾಳಿದ ಗಾಢನಂಬಿಕೆ. ಒಂದು ಮುಗುಳ್ಳು ಭಗವಂತನ ವಿರುದ್ಧ ಯಾವುದೂ ನಿಲ್ಲಲಾರದು ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಹೊರಬರುವುದು ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ.

CWM, 14/221

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ತೊಂದರೆಗಳ ಮೇಲೆ ಜಯ ಸಾಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಿಟ್ಟುಸುರಿಗಿಂತ ಒಂದು ಮುಗುಳ್ಳುಗುವಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿರುತ್ತದೆ.

*

ಅಗ್ನಿಪರೀಕ್ಷೆಗಳು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೂ ಇರುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುವ ರೀತಿ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಕೆಲವರಲ್ಲಿ ಮುಗುಳ್ಳಗೆ ಇರುತ್ತದೆ, ಕೆಲವರು ಕಾತರದಿಂದ ಗಡಿಬಿಡಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

CWM, 14/229

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಭಗವಂತನತ್ತ ಸತತ ಅಭಿಪ್ರಯೋಂದಿಗೆ ಆಂತರಿಕವಾಗಿ ಜೀವಿಸುವುದು ಜೀವನವನ್ನು ಮುಗುಳ್ಳಗುವಿನೊಂದಿಗೆ ಪರಿಗಣಿಸಲು ಶಕ್ತರಾಗುವಂತೆ ಮತ್ತು ಬಾಹ್ಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳೇನೇ ಇರಲಿ ಶಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

CWM, 14/232

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ನಮ್ಮ ಅಹಂಕಾರದ ಮೇಲೆ ಜಯ ಸಾಧಿಸಿದಾಗ ನಾವು ದೈವೀ ಮಂದಹಾಸವನ್ನು ಕುರಿತು ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಬಹುದು.

CWM, 14/257

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ದುಷ್ಟ ಸಂಕಲ್ಪ, ಮಾತ್ಸರ್ಯ, ಜಗಳಗಳು ಮತ್ತು ತೆಗಳಿಕೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಮನುಷ್ಯ ಅವುಗಳ ಮೇಲ್ಗಡೆಗಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಅತ್ಯಂತ ಕಹಿಯಾದ ಶಬ್ದಗಳಿಗೆ ಉಪಕಾರ ಬುದ್ಧಿಯಿರುವ ಮಂದಹಾಸದೊಂದಿಗೆ ಉತ್ತರ ನೀಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಹಾಗೂ ತನ್ನ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪರಿಪೂರ್ಣ ನಿಶ್ಚಿತತೆ ಹೊಂದಿರದಿದ್ದರೆ, ಸರ್ವಸಾಧಾರಣ ನಿಯಮದಂತೆ ನಿಶ್ಚಲನೀರವತೆಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೆಚ್ಚು ಒಳ್ಳೆಯದು.

CWM, 14/264

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಚೈತ್ರಾತ್ಮಿಕ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆ ಎಂದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದರತ್ತ ಮಂದಹಾಸ ಬೀರುವುದಾಗಿದೆ.

CWM, 14/338

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಪ್ರಾಣಿಕ ಮುಡುಪಾಗಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ: ಸಂತೋಷದಿಂದ ವಿನಮ್ರವಾಗಿರುವುದು, ಕಂಪುಳ್ಳದ್ದಾಗಿರುವುದು, ತನ್ನತ್ತ ಲಕ್ಷ್ಯ ಸೆಳೆಯಲು ಬಯಸದೆ ಜೀವನದತ್ತ ಮಂದಹಾಸ ಬೀರುವುದು.

CWM, 14/354

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಓ ದೈವೀ ಪ್ರಭು, ಇರುವುದೆಲ್ಲದರ ಆಳದಲ್ಲಿ, ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಬರಲಿರುವುದೆಲ್ಲದರಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಬದಲಾಗದ ದೈವೀ ಮಂದಹಾಸವಿದೆ.

CWM, 15/219

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಭೌತಿಕ ವಿಜ್ಞಾನದ ಅದ್ಭುತಗಳು ನೀವು ಮುಗುಳ್ಳಗುವಂತೆ ಮಾಡುವವೆ?

ಶ್ರೀಮಾತೆ: ಆ “ಅದ್ಭುತಗಳು” ಚೆನ್ನಾಗಿವೆ, ಅದು ಅವರ ವ್ಯವಹಾರ. ಆದರೆ ಅವರ ಸೊಕ್ಕಿನ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ನಾನು ಮುಗುಳ್ಳಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ತಾವು ತಿಳಿದು-ಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ತಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಬೀಗದ ಕೈ ಇದೆ ಎಂದು ಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಅದು ನಾನು ಮುಗುಳ್ಳಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ತಾವು ಪ್ರತಿಯೊಂದರಿಂದ ಕಲಿತುಕೊಂಡದ್ದರೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಪ್ರಭುವಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ- ಅದು ಬಾಲಿಶತನ. ಅವರು ಸೃಷ್ಟಾತ್ಮಕ ದೈವೀ ಶಕ್ತಿ ಹಾಗೂ ದೈವೀ ಸಂಕಲ್ಪ ಇವುಗಳ ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೆ ಬರದೆ ಇರುವವರೆಗೆ ಏನಾದರೊಂದರಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

CWM, 10/205

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಭಗವಂತನಿಗಾಗಿ ಇರುವ ಸತತ ಅಭೀಷ್ಟೆಯಿಂದ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುವುದು ಜೀವನದತ್ತ ಮುಗುಳ್ಳಗೆಯಿಂದ ನೋಡಲು ಮತ್ತು ಬಾಹ್ಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳೇನೇ ಇರಲಿ ಶಾಂತಿಯಿಂದ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ನಮ್ಮನ್ನು ಶಕ್ತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

CWM, 10/266

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಜೀವನದ ತೊಡಕುಗಳೆಲ್ಲವುಗಳಿಗಾಗಿ ಮೋಜಿಗೊಳಗಾದ ಒಂದು ಮಂದಹಾಸ ಅಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ- ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ಥಿತಿ, ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ವಾಸ್ತವ ಸಂಗತಿ ಮತ್ತು ವ್ಯಕ್ತಿಗಾಗಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಆಯ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿದೆ, ಜನರು ಅದನ್ನು ಮರೆತಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ವಿಷಯವೇ ಅಷ್ಟೊಂದು ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರವಾದದ್ದು.

CWM, 11/30

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಚಿಕ್ಕಮಗು, ನಿನ್ನ ಮುಗುಳ್ಳಗುವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬಾ; ಅದೇ ನಿನಗೆ ನಿನ್ನ ಬಲವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ.

CWM, 16/65

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಪ್ರತಿಯೊಂದರತ್ತ ಪರಿಪೂರ್ಣ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸ್ಥಿರ ಮಂದಹಾಸದಿಂದ ನೋಡುವುದು ನಿಜವಾಗಿ ವಿವೇಕಯುಕ್ತವಾದದ್ದು. ಏಕೆಂದರೆ ತನ್ನ ಸದ್ಯದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಂದ ಮನುಷ್ಯ ಪರಮೋಚ್ಚ ಪ್ರಭುವಿನ ಗುರಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಯಾಸದಿಂದ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲ.

CWM, 10/278

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಸಹನಶೀಲತೆಯ ಹಲವಾರು ಬಗೆಗಳಿವೆ. ಅಂಜುಬುರುಕನೊಬ್ಬ ಪ್ರಹಾರ ಮಾಡುವವನತ್ತ ತನ್ನ ಕೆನ್ನೆಯನ್ನು ಮುಂದೆ ಚಾಚಿದ್ದನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿದೆ. ಭೌತಿಕವಾಗಿ ದುರ್ಬಲನಾಗಿದ್ದ ಒಬ್ಬನು ಬಲಿಷ್ಠ, ಸ್ವ-ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯುಳ್ಳ ಗೂಂಡಾನಿಂದ ಹೊಡೆತಕ್ಕೀಡಾಗಿ ಆಕ್ರಮಣಕಾರನತ್ತ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿದೆ; ಅವತಾರ ತಾಳಿದ ದೇವ ತನ್ನತ್ತ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಎಸೆದವರ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿಪೂರ್ವಕ ಮಂದಹಾಸ ಬೀರಿದ್ದನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿದೆ. ಮೊದಲನೆಯದು ಹಾಸ್ಯಾಸ್ವದವಾಗಿತ್ತು; ಎರಡನೆಯದು ಭಯಾನಕವಾಗಿತ್ತು, ಮೂರನೆಯದು ದೈವಿಕ ಹಾಗೂ ಪವಿತ್ರವಾದದ್ದಾಗಿತ್ತು.

CWSA, 12/462

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

*

ಜಗತ್ತಿನ ಪ್ರಸನ್ನಚಿತ್ತದ ನಾಗರಿಕರು

ಪರ್ಶಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜೇನುತುಪ್ಪವನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಮಹಿಳೆಯೊಬ್ಬಳಿದ್ದಳು. ಅವಳದು ಬಹಳ ಹರ್ಷದಾಯಕ ನಡತೆಯಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಗಿರಾಕಿಗಳು ಅವಳ ಅಂಗಡಿಯನ್ನು ಸುತ್ತವರಿದಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವಳ ಕತೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದ ಕವಿ ಅವಳು ವಿಷವನ್ನು ಮಾರುತ್ತಿದ್ದರೂ ಜನರು ಅದು ಜೇನುತುಪ್ಪವೇನೋ ಎನ್ನುವಂತೆ ಅದನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂದು ಸಾರಿ ಹೇಳಿದ್ದ.

ಕಹಿಮನಸ್ಸಿರುವ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮಧುರ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಮಾರಿ ಅವಳು ಎಷ್ಟೊಂದು ಲಾಭ ಗಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಳೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದ ಮತ್ತು ಅಂತಹದೇ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳಲು ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿದ.

ಹೀಗೆ ಅವನು ಅಂಗಡಿಯೊಂದನ್ನು ತೆರೆದ. ಆದರೆ ಜೇನುತುಪ್ಪವಿರುವ ಗಡಿಗಳ ಸಾಲಿನ ಹಿಂದೆ ಅವನ ಹುಳಿಮೋರೆ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನ ಬಳಿ ಹೋದವರನ್ನೆಲ್ಲ ಮುನಿಸಿಕೊಂಡ ಮನೋವೃತ್ತಿಯಿಂದ ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ, ಹಾಗಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರು ಅವನ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಹಿಂದೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ಅವನನ್ನು ದಾಟಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. “ಒಂದು ನೋಣ ಕೂಡ ಅವನ ಜೇನುತುಪ್ಪದ ಬಳಿ ಹೋಗುವ ಸಾಹಸ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಆ ಕವಿ ಹೇಳಿದ್ದ. ಸಾಯಂಕಾಲದವರೆಗೂ ಅವನು ಏನನ್ನೂ ಗಳಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ಅವನನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ಒಬ್ಬ ಮಹಿಳೆ ತನ್ನ ಪತಿಗೆ: “ಕಹಿಯಾದ ಮುಖ ಕಹಿಯಾದ ಜೇನುತುಪ್ಪವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು.

ಜೇನುತುಪ್ಪವನ್ನು ಮಾರುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಮಹಿಳೆ ಕೇವಲ ಗಿರಾಕಿಗಳನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮುಗುಳ್ಳುಗುತ್ತಿದ್ದಳೆ? ಅದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅವಳ ಪ್ರಸನ್ನತೆ ಅವಳ ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ವಭಾವದಿಂದ ಬಂದಿತೆಂದು ಆಶಿಸೋಣ. ನಾವು ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹಾಗೂ ಮಾರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇಲ್ಲ, ನಾವು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಸಹಾಯಕರಾಗಿರುವಂತೆ ಇರಬೇಕು. ಆ ಒಳ್ಳೆಯ ಮಹಿಳೆಯ ಗಿರಾಕಿಗಳು ಅವಳು ಒಬ್ಬ ಜೇನುತುಪ್ಪ ಮಾರುವವಳಿಗಿಂತ ಏನೋ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನವಳಾಗಿದ್ದಳೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದರು: ಅವಳು ಜಗತ್ತಿನ ಪ್ರಸನ್ನ ಚಿತ್ತದ ಮಹಿಳೆಯಾಗಿದ್ದಳು.

CWM, 2/190

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ದೈವೀ ಪ್ರಭುವಿನ ಕರುಣೆಯ ವರ್ತನೆ

ಗೋಲ್ಡೀ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಒಂದು ಅಸಾಧಾರಣ ನಾಯಿಯಿತ್ತು. ಲಕ್ಷ್ಮೀಬಾಯಿ ಅದನ್ನು ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಬಳಿ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಗೋಲ್ಡಿಯೇ ಸ್ವತಃ

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಕೋಣೆಗೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು.- ಅದು ನಿಜವಾಗಿ ಅಸಾಧಾರಣ ವಿಷಯವಾಗಿತ್ತು. ನನ್ನ ತೋಳುಗಳಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅವರು ಮುಗುಳ್ಳುಗುತ್ತ ತಮ್ಮ ಎರಡೂ ಕೈಗಳಿಂದ ಅದರ ಮೈದಡುವುತ್ತಿದ್ದರು.

ಒಂದು ದಿನ ಅದು ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಬಳಿ ನೇರವಾಗಿ ಹೋಯಿತು ಮತ್ತು ಅವರ ಪಾದಗಳನ್ನು ಒಂದರ ನಂತರ ಒಂದರಂತೆ ನೆಕ್ಕಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು. ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ಅದಕ್ಕೆ ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರಲ್ಲದೆ ಮುಂದೆ ಬಾಗಿ ಅದರ ಬೆನ್ನನ್ನು ನೇವರಿಸಿದರು.

Champaklall Speaks: p.130

*

ಅನುಬಂಧ

ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ ಸಂಚಿಕೆ (ಮೇ 2017)ಯ ಮುಖಪುಟದ ವಿವರಣೆ

ಪುರಾತನ ದೇವದೂತನಾದ ಹರ್ಮಿಸ್ (Hermes) ಹಿಡಿದಿರುವ, ಎರಡು ಸರ್ಪಗಳು ಸುತ್ತಿಕೊಂಡಿರುವ, ಮೇಲೆ ರೆಕ್ಕೆಗಳ ಕೆತ್ತನೆ ಇರುವ ದಂಡ.

ಆ ಸಂಕೇತದ ಕುರಿತು ನಿರೂಪಣೆಯೊಂದರ ಪ್ರಕಾರ ಅದನ್ನು ವೈದ್ಯಕೀಯ ಹಾಗೂ ಗಾಯಗಳನ್ನು ವಾಸಿಮಾಡುವ ವೃತ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಹರ್ಮಿಸ್ ದೇವರುಗಳು ಹಾಗೂ ಮಾನವರ ನಡುವೆ ಒಬ್ಬ ಸಂದೇಶವಾಹಕನಾಗಿದ್ದ ಮತ್ತು ಕೆಳಸ್ತರದ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕನಾಗಿದ್ದ.

ಸರ್ಪಗಳು ಉತ್ಪಾಂತಿಪರ ಚೈತನ್ಯಗಳು, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸೃಷ್ಟಿಯ ಎರಡು ಬದಿಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ. ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷತ್ವಗಳ ಎಡಬಲ (Yin and Yang) ಆ ಬದಿಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ದ್ವಿವಿಧವಾಗಿರುವುಗಳನ್ನು ದಂಡ ಸಮತೋಲನದಲ್ಲಿರಿಸುತ್ತದೆ, ಅದರಿಂದಾಗಿ ನಿಮ್ಮತರ ಚೈತನ್ಯಗಳ ರೆಕ್ಕೆಕಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಆರೋಹಣ ಉಚ್ಚತರ-ವಾದವುಗಳತ್ತ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ರೂಪಪರಿವರ್ತನೆ ಆರೋಗ್ಯ ಹಾಗೂ ಹುರುಪು ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಒದಗುತ್ತದೆ. ಬೇರೆ ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅದು ನಿಮ್ಮತರ ಚೈತನ್ಯಗಳನ್ನು ಪರಿವರ್ತನೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸುವುದನ್ನು ಕುರಿತು ಅವು ಅಮರತ್ವದ ದ್ವಾರಗಳತ್ತ ಹೊರಳುವುದಾಗಿದೆ.

ಈ ಸಂಕೇತದ ಗುರಿ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿರುವುಗಳ ಏಕತೆ ಮತ್ತು ಪರಿವರ್ತನೆಗಳ ಸಮನ್ವಯ ಸಾಧಿಸುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ.

(AIM)

- ಸಂಪಾದಕರು

*

ವಾರ್ತಾಪತ್ರ

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಸಂಕೀರ್ಣ

ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ 1ನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು.

ದಿನಾಂಕ 10ನೇ ಮೇ 2017 ಬುಧವಾರದಿಂದ 13ನೇ ಮೇ 2017 ಶನಿವಾರ-ದವರೆಗೂ “ಸಾವಿತ್ರಿ ಉತ್ಸವ” ಅಂಗವಾಗಿ ಉಪನ್ಯಾಸವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಶ್ರೀ ಕೋನೇರು ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ ರಾವ್- ವಿಜಯವಾಡ ಇವರು ನಾಲ್ಕು ದಿವಸಗಳ ಕಾಲ ಪ್ರತಿದಿನ ಸಂಜೆ 5-00 ಗಂಟೆಯಿಂದ 6-30ರವರೆಗೆ “ದಿ ಇಶ್ಯೂ”, “ಜಸ್ಪಿಫಿಕೇಷನ್ ಆಫ್ ಪೈನ್ ಅಂಡ್ ಡೆತ್”, “ದಿ ಡಿಬೇಟ್ ಬಿಟ್‌ವೀನ್ ಲವ್ ಅಂಡ್ ಡೆತ್”, “ದಿ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್‌ಮೇಷನ್ ಆಫ್ ಡೆತ್” ಎಂಬ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಉಪನ್ಯಾಸ ನೀಡಿದರು. ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಹಿರಿಯ ಗುರು-ಬಂಧುಗಳು ಹಾಗೂ ಶ್ರೀಮಾತಾರವಿಂದರ ಭಕ್ತರು ಹಾಜರಿದ್ದರು.

*Pain is the key that opens
the gates of strength; it is the high-road
that leads to the city of beatitude.*

- Sri Aurobindo

RNI No. 22511/1971

No. of Pages 64 + 4 (Cov. Page)

KAR Reg No : RNP/KA/BGS/368/2015-2017

Date of Publication on 7th of Every Month

Permitted to Post 10th of Every Month. Reg. Valid till : 31-12-2017

Licensed to Post at BG PSO, Mysore Road, Bengaluru - 560 026

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಸಂಕೀರ್ಣದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಿಸಲಾಗಿರುವ ಅತಿಥಿ ಗೃಹವು ಈಗಾಗಲೇ ತಿಳಿಸಿರುವಂತೆ ಗುರುಬಂಧುಗಳ ಉಪಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ ತೆರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಈ ಅತಿಥಿ ಗೃಹದಲ್ಲಿ ತಂಗಲು ಬರುವ ಗುರು-ಬಂಧುಗಳ ಅನುಕೂಲಕ್ಕಾಗಿ ಊಟ ಮತ್ತು ವಸತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕೂಡ ಸೂಕ್ತ ದರಗಳಲ್ಲಿ ಅನುವುಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಸೊಸೈಟಿ ಸದಸ್ಯರುಗಳಿಗೆ ರಿಯಾಯಿತಿಯಲ್ಲಿ ವಸತಿ ಊಟಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸದಸ್ಯರು ತಮ್ಮ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಸದಸ್ಯತ್ವದ ಚೀಟಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ತತ್ಸಂಬಂಧ ಸಂಪರ್ಕಿಸಬೇಕಾದ ವಿಳಾಸ :

ಆಡ್‌ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಟಿವ್ ಮ್ಯಾನೇಜರ್

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಸಂಕೀರ್ಣ, ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಮಾರ್ಗ

ಜೆ.ಪಿ.ನಗರ ಮೊದಲನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 078

ದೂರವಾಣಿ : 080-22449882, 22459628

Ed. : Dr. K.S. Amur, M.Sc., PhD, Pub : Ajit S. Sabnis.

Ptd. by M/s Seshaasai e-forms Pvt. Ltd.,

on behalf of Sri Aurobindo Complex Trust, 'Sri Aurobindo Marg',

J.P. Nagar I Phase, Bengaluru - 560 078. Phone : 080 - 2244 9882.